Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 648/2012

z dnia 4 lipca 2012 r.

w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r.	L 176	1	27.6.2013
►M2	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1002/2013 z dnia 12 lipca 2013 r.	L 279	2	19.10.2013
►M3	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r.	L 173	190	12.6.2014
►M4	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r.	L 141	73	5.6.2015
►M5	Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/1515 z dnia 5 czerwca 2015 r.	L 239	63	15.9.2015
►M6	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2365 z dnia 25 listopada 2015 r.	L 337	1	23.12.2015

sprostowane przez:

►C1	Sprostowanie, Dz.U. L 321 z 30.11.2013, s. 6 (575/2013)	

▼B

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 648/2012

z dnia 4 lipca 2012 r.

w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ([1]),

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([2]),

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W przygotowanym na wniosek Komisji i opublikowanym dnia 25 lutego 2009 r. raporcie grupy wysokiego szczebla pod przewodnictwem Jacques'a de Larosière'a stwierdzono, że należy wzmocnić ramy nadzorcze sektora finansowego Unii, aby zmniejszyć groźbę wystąpienia w przyszłości kryzysów finansowych i ograniczyć ich skutki. Zalecono w nim również daleko idące reformy struktury nadzoru tego sektora, w tym utworzenie europejskiego systemu organów nadzoru finansowego, złożonego z trzech europejskich organów nadzoru odpowiedzialnych, odpowiednio, za sektor bankowości, sektor ubezpieczeń i pracowniczych programów emerytalnych oraz sektor papierów wartościowych i rynków, a także ustanowienie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego.

(2) W komunikacie Komisji z dnia 4 marca 2009 r. pt. „Realizacja europejskiego planu naprawy" zaproponowano wzmocnienie unijnych ram prawnych regulujących usługi finansowe. W komunikacie z dnia 3 lipca 2009 r. pt. „Działania na rzecz sprawnych, bezpiecznych oraz należycie działających rynków instrumentów pochodnych" Komisja oceniła rolę instrumentów pochodnych w kontekście kryzysu finansowego, natomiast w komunikacie z dnia 20 października 2009 r. pt. „Działania na rzecz sprawnych, bezpiecznych oraz należycie działających rynków instrumentów pochodnych – przyszłe działania w ramach polityki" nakreśliła działania, jakie zamierza podjąć w celu ograniczenia ryzyka związanego z instrumentami pochodnymi.

([1]) Dz.U. C 57 z 23.2.2011, s. 1.
([2]) Dz.U. C 54 z 19.2.2011, s. 44.
([3]) Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 29 marca 2012 r., (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 4 lipca 2012 r.

▼B

(3) W dniu 23 września 2009 r. Komisja przyjęła wnioski w sprawie trzech rozporządzeń ustanawiających europejski system organów nadzoru finansowego, w tym powołanie trzech europejskich organów nadzoru (ESA), które mają się przyczyniać do jednolitego stosowania przepisów unijnych oraz do ustanowienia wysokiej jakości wspólnych standardów i praktyk w zakresie regulacji i nadzoru. ESA obejmują: europejski organ nadzoru (Europejski Organ Nadzoru Bankowego) (EBA) ustanowiony na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 ([1]), europejski organ nadzoru (Europejski Organ Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) (EIOPA) ustanowiony na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 1094/2010 ([2]) oraz europejski organ nadzoru (Europejski Organ Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (ESMA) ustanowiony na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 ([3]). ESA odgrywają zasadniczą rolę w utrzymaniu stabilności sektora finansowego. W związku z tym istotne jest stałe dokładanie starań, by rozwijanie ich działalności było priorytetem politycznym oraz by dysponowały one należytymi zasobami.

(4) Instrumentom pochodnym będącym przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym (kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym) brakuje przejrzystości, gdyż są kontraktami negocjowanymi prywatnie i informacje ich dotyczące są zwykle dostępne wyłącznie stronom kontraktu. Tworzą one złożoną sieć współzależności, co może utrudniać określenie charakteru i poziomu ryzyka związanego z instrumentami pochodnymi. Kryzys finansowy ukazał, że takie właściwości zwiększają niepewność w okresach napięć rynkowych i w związku z tym stanowią ryzyko dla stabilności finansowej. Niniejsze rozporządzenie ustanawia warunki służące ograniczaniu tego ryzyka i zwiększaniu przejrzystości kontraktów pochodnych.

(5) W dniu 26 września 2009 r. na szczycie w Pittsburghu przywódcy państw grupy G-20 uzgodnili, że do końca 2012 r. wszystkie zestandaryzowane kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym powinny być rozliczane za pośrednictwem kontrahenta centralnego (CCP) oraz że kontrakty te należy zgłaszać repozytoriom transakcji. W czerwcu 2010 r. w Toronto przywódcy grupy G-20 potwierdzili swoje zobowiązanie i zobowiązali się również do przyspieszenia wdrażania zdecydowanych środków służących poprawie przejrzystości i nadzoru regulacyjnego nad kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym w sposób spójny i niedyskryminujący w skali międzynarodowej.

(6) Komisja będzie prowadziła monitoring i podejmie starania w celu zapewnienia, by partnerzy międzynarodowi Unii realizowali te zadania w podobny sposób. Komisja powinna współpracować z organami państw trzecich w celu wypracowania rozwiązań korzystnych dla wszystkich zainteresowanych stron, tak aby zapewnić spójność niniejszego rozporządzenia z wymogami

([1]) Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12.
([2]) Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48.
([3]) Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.

▼B

określonymi przez państwa trzecie, a tym samym zapobiec ewentualnemu dublowaniu w tym względzie. Komisja, we współpracy z ESMA, powinna przygotowywać sprawozdania dla Parlamentu Europejskiego i Rady na temat stosowania zasad ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu na szczeblu międzynarodowym i monitorować ich stosowanie. Aby uniknąć ewentualnego dublowania się lub sprzeczności wymogów, Komisja mogłaby podejmować decyzje w sprawie równoważności ram prawnych, nadzorczych i wykonawczych w państwach trzecich, o ile zostaną spełnione określone warunki. Ocena będąca podstawą tych decyzji nie powinna naruszać prawa kontrahenta centralnego mającego siedzibę w państwie trzecim, który został uznany przez ESMA i uzyskał prawo świadczenia usług rozliczeniowych członkom rozliczającym lub za pośrednictwem systemów obrotu mających siedzibę w Unii, ponieważ decyzja w sprawie uznania powinna być niezależna od jej oceny. Podobnie ani decyzje o równoważności, ani ocena nie powinny naruszać prawa repozytorium transakcji posiadającego siedzibę w państwie trzecim i uznanego przez ESMA do świadczenia usług podmiotom mającym siedzibę w Unii.

(7) W odniesieniu do uznawania CCP z państw trzecich i zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii w ramach Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu, w tym Układu ogólnego w sprawie handlu usługami, decyzje w sprawie uznawania systemów prawnych państw trzecich za równoważne z systemem prawnym UE powinny być przyjmowane wyłącznie wówczas, gdy system prawny danego państwa trzeciego przewiduje skuteczny, równoważny system uznawania CCP, którym udzielono zezwolenia w ramach obcych systemów prawnych, zgodnie z ogólnymi celami i standardami regulacyjnymi określonymi przez grupę G-20 we wrześniu 2009 r. dotyczącymi poprawy przejrzystości na rynkach instrumentów pochodnych, ograniczania ryzyka systemowego i ochrony rynków przed nadużyciami. System taki należy uznać za równoważny, jeżeli zapewnia on, że zasadniczy wynik mającego zastosowanie systemu regulacyjnego jest podobny do wymogów Unii, a za skuteczny należy go uznać, jeżeli uregulowania te są stosowane w sposób konsekwentny.

(8) W tym kontekście właściwe i konieczne jest – zważywszy na charakterystykę rynków instrumentów pochodnych i funkcjonowanie CCP – weryfikowanie rzeczywistej równoważności obcych systemów regulacyjnych w zakresie spełniania celów i standardów grupy G-20 w celu poprawy przejrzystości na rynkach instrumentów pochodnych, ograniczania ryzyka systemowego i ochrony rynków przed nadużyciami. Szczególna sytuacja CCP wymaga, aby przepisy odnoszące się do państw trzecich były zorganizowane i funkcjonowały zgodnie z uzgodnieniami specyficznymi dla podmiotów struktury rynkowej. Takie podejście nie stanowi zatem precedensu dla innych aktów prawnych.

(9) W konkluzjach z dnia 2 grudnia 2009 r. Rada Europejska potwierdziła potrzebę dużo skuteczniejszego ograniczania ryzyka kredytowego kontrahenta oraz znaczenie poprawy przejrzystości, skuteczności i integralności transakcji na instrumentach pochodnych. W rezolucji z dnia 15 czerwca 2010 r.„Rynki instrumentów pochodnych: przyszłe działania polityczne” Parlament Europejski wezwał do obowiązkowego rozliczania i zgłaszania kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.

▼B

(10) Działając w ramach niniejszego rozporządzenia, ESMA powinien zabezpieczać stabilność rynków finansowych w sytuacjach nadzwyczajnych, zapewniać spójne stosowanie przepisów unijnych przez krajowe organy nadzoru, a także rozstrzygać spory między nimi. ESMA, który pełni główną rolę w udzielaniu zezwoleń CCP i repozytoriom transakcji oraz w ich monitorowaniu, powierza się również opracowywanie projektów regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych.

(11) Jednym z głównych zadań, które ma realizować Europejski System Banków Centralnych (ESBC), jest wspieranie niezakłóconego funkcjonowania systemów płatniczych. W tym względzie członkowie ESBC sprawują dozór poprzez zapewnianie sprawnych i solidnych systemów rozliczeń i systemów płatniczych, w tym CCP. Są oni zatem bezpośrednio zaangażowani w udzielanie zezwoleń i monitorowanie CCP, uznawanie CCP z krajów trzecich oraz zatwierdzanie uzgodnień interoperacyjnych. Są oni ponadto bezpośrednio zaangażowani w ustalanie regulacyjnych standardów technicznych, a także wytycznych i zaleceń. Niniejsze rozporządzenie nie narusza obowiązków Europejskiego Banku Centralnego (EBC) oraz krajowych banków centralnych (KBC) w zakresie zapewnienia sprawnych i solidnych systemów rozliczeń i systemów płatniczych w Unii oraz w relacjach z innymi państwami. W związku z tym, aby uniknąć tworzenia równoległych zbiorów zasad, ESMA i ESBC powinny ściśle ze sobą współdziałać przy opracowywaniu odnośnych projektów standardów technicznych. Dostęp EBC i KBC do informacji ma ponadto zasadnicze znaczenie dla wypełniania przez nie zadań związanych z dozorem nad systemami rozliczeń i systemami płatniczymi, a także z funkcjami centralnego banku emisyjnego.

(12) Niezbędne są jednolite przepisy dotyczące kontraktów pochodnych, określonych w sekcji C pkt 4–10 załącznika I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/39/WE z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych ([1]).

(13) Zachęty promujące korzystanie z CCP okazały się niewystarczające, by zapewnić faktyczne rozliczanie centralne zestandaryzowanych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Niezbędne jest zatem wprowadzenie wymogu rozliczania za pośrednictwem CCP kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które mogą być rozliczane centralnie.

(14) Poszczególne państwa członkowskie prawdopodobnie przyjmą różne środki krajowe, które mogłyby zakłócić sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego, a także mieć niekorzystny wpływ na uczestników rynku i stabilność finansową. Jednolite stosowanie obowiązku rozliczania w Unii jest również niezbędne do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony inwestorów i równych szans wszystkim uczestnikom rynku.

([1]) Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1.

▼B

(15) Zagwarantowanie, że obowiązek rozliczania ogranicza ryzyko systemowe, wymaga przeprowadzenia procesu identyfikacji klas instrumentów pochodnych, które powinny podlegać temu obowiązkowi. W procesie tym należy uwzględnić fakt, że nie wszystkie rozliczane za pośrednictwem CCP kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym można uznać za nadające się do obowiązkowego rozliczania za pośrednictwem CCP.

(16) Niniejsze rozporządzenie ustanawia kryteria ustalania, czy poszczególne klasy kontraktów pochodnych będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym powinny podlegać obowiązkowi rozliczania. Na podstawie projektu regulacyjnych standardów technicznych opracowanego przez ESMA Komisja powinna zadecydować, czy dana klasa kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym ma podlegać obowiązkowi rozliczenia i od kiedy obowiązek rozliczania ma zastosowanie, uwzględniając – w stosownych przypadkach – stopniowe wdrażanie i minimalny okres pozostały do zapadalności kontraktów zawartych lub przedłużonych przed dniem, od którego obowiązek rozliczania staje się skuteczny na mocy niniejszego rozporządzenia. Stopniowe wdrażanie obowiązku rozliczenia może być rozumiane w kategoriach rodzajów uczestników rynku, którzy muszą przestrzegać obowiązku rozliczania. Przy ustalaniu, które klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym mają podlegać obowiązkowi rozliczenia, ESMA powinien wziąć pod uwagę szczególny charakter kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które zostały zawarte z emitentami obligacji zabezpieczonych lub podstaw zabezpieczenia obligacji zabezpieczonych.

(17) Przy ustalaniu, które klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym powinny być objęte obowiązkiem rozliczania, ESMA powinien również brać pod uwagę inne stosowne względy, przede wszystkim wzajemne powiązania pomiędzy kontrahentami za pomocą odnośnych klas kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, wpływ na poziom ryzyka kredytowego kontrahenta, a także powinien stwarzać równe warunki konkurencji w ramach rynku wewnętrznego, o czym mowa w art. 1 ust. 5 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

(18) W przypadku gdy ESMA ustali, że dany produkt pochodny będący przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym jest zestandaryzowany i nadaje się do rozliczania, jednak żaden CCP nie jest skłonny do rozliczenia tego produktu, ESMA powinien zbadać, jakie są tego powody.

(19) Przy ustalaniu, które klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym mają podlegać obowiązkowi rozliczania, należy uwzględniać specyfikę danej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. W przypadku transakcji na niektórych klasach kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym główne ryzyko może być związane z ryzykiem rozrachunku, które reguluje się za pomocą odrębnych rozwiązań infrastrukturalnych i w oparciu o które można wyróżniać niektóre klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym (takie jak transakcje walutowe) spośród innych klas. System rozliczania za pośrednictwem CCP przewidziany jest do ograniczania ryzyka kredytowego kontrahenta i może nie być optymalnym rozwiązaniem w odniesieniu do ryzyka rozliczenia. Zasady dotyczące takich kontraktów powinny opierać się w szczególności na wstępnej spójności na skalę międzynarodową oraz wzajemnym uznawaniu odnośnej infrastruktury.

▼B

(20) Aby zapewnić jednolite i spójne stosowanie niniejszego rozporządzenia, a także równe szanse uczestnikom rynku, w przypadku gdy dana klasa kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zostanie uznana za podlegającą obowiązkowi rozliczania, obowiązek ten powinien mieć również zastosowanie do wszystkich kontraktów na tej klasy instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartych w dniu lub po dniu otrzymania przez ESMA powiadomienia o udzieleniu zezwolenia CCP do celów obowiązku rozliczenia, ale przed dniem, od którego obowiązek rozliczania staje się skuteczny, pod warunkiem że okresy pozostałe do zapadalności tych kontraktów przekraczają poziom minimalny ustalony przez Komisję.

(21) Podejmując decyzję o tym, czy dana klasa kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym powinna podlegać wymogom rozliczania, ESMA powinien dążyć do ograniczenia ryzyka systemowego. Oznacza to, że należy przy tym uwzględnić czynniki oceny, takie jak poziom standaryzacji warunków umownych i operacyjnych kontraktów, wolumen i płynność danej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, a także dostępność uczciwych, rzetelnych i powszechnie uznanych informacji o wycenach w danej klasie kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.

(22) Aby kontrakt pochodny będący przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym mógł zostać rozliczony, obie strony muszą podlegać obowiązkowi rozliczania lub wyrazić zgodę na rozliczenie. Należy ściśle ograniczyć wyłączenia od obowiązku rozliczania, gdyż ograniczyłyby one skuteczność tego obowiązku i korzyści wynikające z rozliczania za pośrednictwem CCP; mogą one także prowadzić do arbitrażu regulacyjnego pomiędzy grupami uczestników rynku.

(23) Aby zapewnić stabilność finansową w Unii, konieczne może okazać się również nałożenie obowiązku rozliczania i obowiązku stosowania technik ograniczania ryzyka również na transakcje realizowane przez podmioty mające siedzibę w państwach trzecich, o ile transakcje te mają bezpośredni, znaczący i przewidywalny skutek wewnątrz Unii lub w przypadku gdy takie obowiązki są niezbędne lub stosowne, by uniemożliwić obchodzenie jakichkolwiek przepisów niniejszego rozporządzenia.

(24) Z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym uznanymi za nieodpowiednie do rozliczania za pośrednictwem CCP wiąże się ryzyko kredytowe i operacyjne kontrahenta i w związku z tym należy ustanowić przepisy dotyczące zarządzania tym ryzykiem. Aby ograniczyć ryzyko kredytowe kontrahenta uczestnicy rynku podlegający obowiązkowi rozliczania powinni posiadać procedury zarządzania ryzykiem przewidujące wymóg terminowej, precyzyjnej i odpowiednio wyodrębnionej wymiany zabezpieczeń. Opracowując

▼B

projekty regulacyjnych standardów technicznych określające te procedury zarządzania ryzykiem, ESMA powinien brać pod uwagę wnioski międzynarodowych organów zajmujących się opracowywaniem standardów dotyczące depozytów zabezpieczających na instrumenty pochodne nierozliczane centralnie. Opracowując projekty regulacyjnych standardów technicznych określające ustalenia wymagane do precyzyjnej i odpowiedniej wymiany zabezpieczeń w celu zarządzania ryzykiem powiązanym z nierozliczonymi transakcjami, ESMA powinien wziąć pod uwagę przeszkody, na jakie napotykają emitenci obligacji zabezpieczonych lub podstaw zabezpieczenia zapewniając zabezpieczenie w szeregu jurysdykcji unijnych. ESMA powinien również uwzględnić fakt, że wierzytelności uprzywilejowane udzielane emitentom obligacji zabezpieczonych aktywami emitenta obligacji zabezpieczonych gwarantują analogiczną ochronę przed ryzykiem kredytowym kontrahenta.

(25) Przepisy regulujące rozliczanie kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, sprawozdawczość w zakresie transakcji na instrumentach pochodnych oraz techniki ograniczania ryzyka w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym nierozliczanych przez CCP powinny mieć zastosowanie do kontrahentów finansowych, tj. przedsiębiorstw inwestycyjnych, którym udzielono zezwolenia zgodnie z dyrektywą 2004/39/WE, instytucji kredytowych, którym udzielono zezwolenia zgodnie z dyrektywą 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe ([1]), zakładów ubezpieczeń, którym udzielono zezwolenia zgodnie z pierwszą dyrektywą Rady 73/239/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie ([2]), zakładów ubezpieczeń, którym udzielono zezwolenia zgodnie z dyrektywą 2002/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. dotyczącą ubezpieczeń na życie ([3]), zakładów reasekuracji, którym udzielono zezwolenia zgodnie z dyrektywą 2005/68/WE z dnia 16 listopada 2005 r. w sprawie reasekuracji ([4]), przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) i odpowiednio, ich spółek zarządzających, którym udzielono zezwolenia zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) ([5]), instytucji pracowniczych programów emerytalnych w rozumieniu dyrektywy 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami ([6]) oraz alternatywnych funduszów inwestycyjnych zarządzanych przez zarządców alternatywnych funduszów inwestycyjnych (ZAFI), którym udzielono zezwolenia lub które zarejestrowano zgodnie z dyrektywą 2011/61/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządców alternatywnych funduszów inwestycyjnych ([7]).

([1]) Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1.
([2]) Dz.U. L 228 z 16.8.1973, s. 3
([3]) Dz.U. L 345 z 19.12.2002, s. 1.
([4]) Dz.U. L 323 z 9.12.2005, s. 1
([5]) Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32.
([6]) Dz.U. L 235 z 23.9.2003, s. 10.
([7]) Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1.

▼B

(26) Podmioty prowadzące działalność w zakresie systemu programów emerytalnych, których zasadniczym celem jest zapewnianie świadczeń emerytalnych, na ogół w postaci dożywotnich wypłat, ale również w postaci wypłat realizowanych przez określony czas lub jako płatności jednorazowe, zwykle minimalizują swoje alokacje gotówkowe, aby zmaksymalizować efektywność i zyski dla ubezpieczonych. Dlatego nakładanie na takie podmioty wymogu centralnego rozliczania kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym doprowadziłoby do zamiany znacznej części ich aktywów na gotówkę, aby mogły one spełnić wymogi CCP dotyczące depozytów zabezpieczających. Aby uniknąć prawdopodobnego negatywnego wpływu takiego wymogu na przychody emerytalne przyszłych emerytów, nie należy stosować obowiązku rozliczania w odniesieniu do programów emerytalnych do czasu, kiedy CCP wypracują odpowiednie rozwiązanie techniczne dla przenoszenia zabezpieczenia niegotówkowego w formie zmiennych depozytów zabezpieczających. Takie rozwiązanie techniczne powinno uwzględniać szczególną rolę systemu programów emerytalnych i nie powinno mieć istotnego niekorzystnego wpływu na emerytów. W okresie przejściowym kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawarte w celu zmniejszenia ryzyka inwestycyjnego bezpośrednio związanego z wypłacalnością finansową systemu programów emerytalnych powinny podlegać nie tylko wymogom sprawozdawczości, ale również wymogom dotyczącym kolateralizacji bilateralnej. Celem ostatecznym jest jednak rozliczanie centralne, kiedy tylko stanie się ono realnym rozwiązaniem.

(27) Należy zapewnić, aby z tego szczególnego traktowania korzystały wyłącznie właściwe podmioty i systemy programów oraz uwzględnić różnorodność systemów emerytalnych w Unii, a jednocześnie zapewnić równe szanse wszystkim systemom programów emerytalnych. Dlatego czasowe odstępstwo powinno mieć zastosowanie do instytucji pracowniczych programów emerytalnych zarejestrowanych zgodnie z dyrektywą 2003/41/WE, w tym do wszelkich upoważnionych podmiotów odpowiadających za zarządzanie taką instytucją i działających w jej imieniu, o czym mowa w art. 2 ust. 1 tej dyrektywy, oraz do wszelkich podmiotów prawnych ustanowionych do celów inwestowania na rzecz takich instytucji i działających tylko i wyłącznie w ich interesie, oraz do prowadzonej przez instytucje działalności w zakresie pracowniczych programów emerytalnych, o której mowa w art. 3 dyrektywy 2003/41/WE.

(28) Tymczasowe odstępstwo powinno mieć również zastosowanie do działalności w zakresie pracowniczych programów emerytalnych prowadzonej przez przedsiębiorstwa ubezpieczeń na życie – pod warunkiem że wszystkie odnośne aktywa i pasywa są całkowicie wydzielone oraz odrębnie zarządzane i zorganizowane, bez możliwości przeniesienia. Powinno także mieć zastosowanie do wszelkich innych upoważnionych i nadzorowanych podmiotów działających wyłącznie w danym państwie lub do systemów programów, które są realizowane głównie na terytorium jednego

▼B

z państw członkowskich, wyłącznie pod warunkiem że są one uznawane przez prawo krajowe, a ich zasadniczym celem jest zapewnianie świadczeń emerytalnych. Te podmioty i systemy programów, o których mowa w niniejszym motywie powinny podlegać obowiązkowi uzyskania decyzji odpowiedniego właściwego organu, a także – w celu zapewnienia spójności, usunięcia ewentualnych niezgodności i zapobiegania nadużyciom – opinii ESMA wydanej po konsultacji z EIOPA. Mogłyby one obejmować podmioty i systemy programów, które niekoniecznie są powiązane z programem emerytalnym oferowanym przez pracodawcę, ale których zasadniczym celem jest zapewnianie świadczeń emerytalnych, na zasadzie przymusowości lub dobrowolności. Jako przykłady można wymienić podmioty prawne prowadzące kapitałowe programy emerytalne, działające na podstawie prawa krajowego, pod warunkiem że inwestują one zgodnie z tzw. zasadą rozważnej osoby, a także programy emerytalne, do których osoby fizyczne przystępują indywidualnie, a które mogą być oferowane przez przedsiębiorstwa ubezpieczeń na życie. Zwolnienie w przypadku programów emerytalnych, do których osoby fizyczne przystępują indywidualnie, nie powinno obejmować kontraktów na transakcje na instrumentach pochodnych będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym związanych z innymi produktami o charakterze ubezpieczenia na życie oferowanymi przez tego ubezpieczyciela, w przypadku których zapewnienie świadczeń emerytalnych nie jest celem zasadniczym.

Dalsze przykłady to między innymi działalność w zakresie programów emerytalnych prowadzona przez przedsiębiorstwa ubezpieczeń objęte dyrektywą 2002/83/WE, pod warunkiem że wszystkie aktywa odpowiadające tej działalności są ujęte w specjalnym rejestrze, zgodnie z załącznikiem do dyrektywy 2001/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji zakładów ubezpieczeń ([1]), oraz działalność w zakresie pracowniczych programów emerytalnych prowadzona przez przedsiębiorstwa ubezpieczeń na podstawie umów zawartych w ramach rokowań zbiorowych. Do celów niniejszego rozporządzenia instytucje powołane w celu realizacji świadczeń wyrównawczych na rzecz uczestników systemów programów emerytalnych w przypadku niewykonania zobowiązania należy również traktować jako program emerytalny.

(29) Przepisy mające zastosowanie do kontrahentów finansowych powinny, w stosownych przypadkach, mieć również zastosowanie do kontrahentów niefinansowych. Jak wiadomo, kontrahenci niefinansowi korzystają z kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym w celu zabezpieczenia się przed ryzykiem gospodarczym bezpośrednio związanym z prowadzoną przez siebie działalnością gospodarczą lub działalnością w zakresie zarządzania aktywami i pasywami. W rezultacie przy ustalaniu, czy dany kontrahent niefinansowy powinien podlegać obowiązkowi rozliczania, należy uwzględniać cel, w jakim ten kontrahent niefinansowy wykorzystuje kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym i poziom ekspozycji, które wiążą się dla niego z tymi instrumentami. W celu zapewnienia instytucjom finansowym

([1]) Dz.U. L 110 z 20.4.2001, s. 28.

▼B

możliwości wyrażenia poglądów na temat progów rozliczenia ESMA powinien – przygotowując odnośne regulacyjne standardy techniczne – prowadzić otwarte konsultacje społeczne, w których zagwarantowane będzie uczestnictwo instytucji niefinansowych. ESMA powinien również skonsultować się ze wszystkimi właściwymi organami, na przykład Agencją ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki, w celu pełnego uwzględnienia cech szczególnych tych sektorów. Ponadto do dnia 17 sierpnia 2015 r. Komisja powinna ocenić znaczenie systemowe dokonywanych przez przedsiębiorstwa niefinansowe transakcji dotyczących kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym w różnych sektorach, w tym w sektorze energetycznym.

(30) Przy ustalaniu, czy dany kontrakt pochodny będący przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zmniejsza ryzyko bezpośrednio związane z działalnością gospodarczą lub finansową kontrahenta niefinansowego, należy odpowiednio uwzględnić stosowane przez tego kontrahenta niefinansowego ogólne strategie hedgingu i ograniczania ryzyka. Należy w szczególności rozważyć, czy dany kontrakt pochodny będący przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym jest ekonomicznie właściwy do ograniczania ryzyka w prowadzeniu działalności kontrahenta niefinansowego i zarządzaniu taką działalnością, w przypadku gdy ryzyko związane jest ze zmiennością stóp procentowych, kursów walutowych, stóp inflacji lub cen towarów.

(31) Próg rozliczania jest bardzo ważną wielkością dla kontrahentów niefinansowych. Przy ustalaniu tego progu należy uwzględnić znaczenie systemowe sumy pozycji i ekspozycji netto w podziale na kontrahentów i klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. W związku z tym należy podjąć właściwe kroki w kierunku uznania metod ograniczania ryzyka stosowanych przez kontrahentów niefinansowych w ich normalnej działalności.

(32) Członkowie ESBC oraz inne organy państw członkowskich pełniące podobne funkcje, a także inne unijne podmioty publiczne, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym, a także Bank Rozrachunków Międzynarodowych nie powinny być objęte zakresem niniejszego rozporządzenia, tak by uniknąć ograniczania ich kompetencji do wykonywania zadań leżących we wspólnym interesie.

(33) Ze względu na to, że nie wszyscy uczestnicy rynku podlegający obowiązkowi rozliczania mogą stać się członkami rozliczającymi CCP, powinni oni mieć dostęp do CCP w charakterze klientów lub klientów pośrednich, z zastrzeżeniem spełnienia pewnych warunków.

(34) Wprowadzenie obowiązku rozliczania wraz z procesem mającym na celu ustalenie, z których CCP można korzystać w celu wywiązania się z tego obowiązku, może prowadzić do niezmierzonych zaburzeń konkurencji na nieregulowanym rynku instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Przykładowo, dany CCP może sprzeciwić się rozliczaniu transakcji zawartych w pewnych systemach obrotu, jeśli jest on własnością innego systemu obrotu. W celu uniknięcia tego

▼B

rodzaju dyskryminacyjnych praktyk CCP powinni akceptować rozliczanie transakcji zawartych w różnych systemach obrotu, pod warunkiem że te systemy obrotu spełniają wymogi operacyjno-techniczne ustanowione przez CCP i są niezależne od dokumentacji kontraktowej, na podstawie której kontrahenci zawarli transakcję dotyczącą odnośnych instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, o ile dokumentacja ta jest zgodna ze standardami rynkowymi. Systemy obrotu powinny przekazywać CCP informacje dotyczące obrotu w sposób przejrzysty i niedyskryminacyjny. Prawo dostępu CCP do systemu obrotu powinno umożliwiać rozwiązania, w których większa liczba CCP korzysta z informacji o transakcjach pochodzących z jednego systemu obrotu. Nie powinno to jednak prowadzić do interoperacyjności rozliczania instrumentów pochodnych ani do fragmentacji płynności.

(35) Niniejsze rozporządzenie nie powinno blokować równego i otwartego dostępu w relacji między systemami obrotu a CCP na rynku wewnętrznym z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszym rozporządzeniu oraz w regulacyjnych standardach technicznych opracowanych przez ESMA i przyjętych przez Komisję. Komisja powinna nadal ściśle monitorować rozwój rynku instrumentów pochodnych i w razie potrzeby interweniować, by zapobiegać występowaniu zakłóceń konkurencji na rynku wewnętrznym, mając na celu zapewnienie równych szans na rynkach finansowych.

(36) W niektórych dziedzinach w obrębie usług finansowych oraz obrotu kontraktami pochodnymi mogą również występować prawa handlowe i prawa własności intelektualnej. W przypadkach gdy takie prawa własności odnoszą się do produktów lub usług, które stają się normą w branży lub wywierają wpływ na normy branżowe, powinno się udostępniać licencje na warunkach, które są proporcjonalnie sprawiedliwe, uzasadnione i niedyskryminacyjne.

(37) W celu zidentyfikowania odpowiednich klas kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które powinny podlegać obowiązkowi rozliczania, oraz progów i kontrahentów niefinansowych o znaczeniu systemowym, niezbędne są wiarygodne dane. W związku z tym ważne jest – w celach regulacyjnych – ustanowienie na szczeblu Unii jednolitego wymogu przekazywania danych na temat instrumentów pochodnych. Ponadto w celu dostarczenia ESMA oraz odpowiednim właściwym organom danych porównawczych niezbędny jest retroaktywny obowiązek sprawozdawczy o jak najszerszym zakresie, obejmujący zarówno kontrahentów finansowych, jak i kontrahentów niefinansowych.

(38) Transakcja wewnątrzgrupowa jest transakcją pomiędzy dwoma przedsiębiorstwami objętymi w pełni tą samą konsolidacją i podlegającymi właściwym procedurom z zakresu scentralizowanej oceny, pomiaru i kontroli ryzyka. Przedsiębiorstwa te należą do tego samego systemu ochrony instytucjonalnej, o którym mowa w art. 80 ust. 8 dyrektywy 2006/48/WE, lub w przypadku instytucji kredytowych powiązanych z tym samym organem centralnym, o którym mowa w art. 3 ust. 1 tej dyrektywy, obydwa są instytucjami kredytowymi lub jeden

▼B

jest instytucją kredytową, a drugi jest organem centralnym. Kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym mogą być uznawane w ramach grup niefinansowych lub finansowych, jak również w ramach grup składających się z przedsiębiorstw finansowych i niefinansowych, a w przypadku gdy taki kontrakt uznawany jest za transakcję wewnątrzgrupową w odniesieniu do jednego kontrahenta, musi on być również uznany za transakcję wewnątrzgrupową w odniesieniu do drugiego kontrahenta. Uznaje się, że transakcje wewnątrzgrupowe mogą być niezbędne, aby kumulować ryzyko w ramach struktury grupy, oraz że ryzyko wewnątrzgrupowe ma zatem charakter swoisty. Ponieważ objęcie tych transakcji obowiązkiem rozliczania może doprowadzić do ograniczenia wydajności procesów zarządzania ryzykiem wewnątrzgrupowym, zwolnienie transakcji wewnątrzgrupowych z obowiązku rozliczania może być korzystne, o ile nie zwiększy ono ryzyka systemowego. Należy zatem rozliczanie CCP w odniesieniu do tych transakcji zastąpić odpowiednią wymianą zabezpieczeń w sytuacjach, w których będzie to właściwe dla ograniczenia wewnątrzgrupowego ryzyka kontrahenta.

(39) Niektóre transakcje wewnątrzgrupowe mogły by być jednak zwolnione – w pewnych przypadkach, na podstawie decyzji właściwych organów– z wymogu zabezpieczania, pod warunkiem że procedury w zakresie zarządzania ryzykiem są odpowiednio solidne, rzetelne oraz stosowne do stopnia złożoności transakcji i że nie ma przeszkód dla szybkiego przenoszenia środków własnych lub spłaty zobowiązań między kontrahentami. Kryteria te, a także procedury, których powinni przestrzegać kontrahenci i właściwe organy przy stosowaniu zwolnień, powinny zostać wyszczególnione w regulacyjnych standardach technicznych przyjętych zgodnie z odnośnymi rozporządzeniami ustanawiającymi ESA. Przed opracowaniem projektu regulacyjnych standardów technicznych, ESA powinny przygotować ocenę skutków odnoszącą się do ich ewentualnego oddziaływania na rynek wewnętrzny oraz na uczestników rynku finansowego, w szczególności na działanie i strukturę danych grup. Wszystkie standardy techniczne mające zastosowanie do zabezpieczeń wymienianych w transakcjach wewnątrzgrupowych, w tym kryteria zwalniania, powinny uwzględniać typowe cechy charakterystyczne tych transakcji oraz różnice między kontrahentami finansowymi a niefinansowymi, a także ich cele i sposoby wykorzystywania kontraktów pochodnych.

(40) Kontrahenci powinni być uznawani za objętych tą samą konsolidacją co najmniej wtedy, gdy obaj są objęci konsolidacją zgodnie z dyrektywą Rady 83/349/EWG ([1]) lub międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej (MSSF) przyjętymi zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ([2]) lub – w odniesieniu do grupy, której jednostka dominująca posiada siedzibę w kraju trzecim – zgodnie

([1]) Siódma dyrektywa Rady 83/349/WE z dnia 13 czerwca 1983 r. wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych (Dz.U. L 193 z 18.7.1983, s. 1).

([2]) Rozporządzenie (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości (Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1).

▼B

z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości kraju trzeciego uznanymi za ekwiwalentne do MSSF zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1569/2007 ([1]) (lub standardami rachunkowości kraju trzeciego, których stosowanie jest dozwolone zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1569/2007) lub w przypadku, gdy obaj są objęci takim samym nadzorem skonsolidowanym zgodnie z dyrektywą 2006/48/WE lub dyrektywą 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([2]) lub – w odniesieniu do grupy, której jednostka dominująca posiada siedzibę w kraju trzecim – takim samym nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez właściwy organ kraju trzeciego, który w wyniku weryfikacji uznano za ekwiwalentny do tego podlegającego zasadom określonym w art. 143 dyrektywy 2006/48/WE lub art. 2 dyrektywy 2006/49/WE.

(41) Ważne jest, by uczestnicy rynku przekazywali repozytoriom transakcji wszystkie informacje dotyczące kontraktów pochodnych. W konsekwencji informacje na temat zagrożeń związanych z funkcjonowaniem rynków obrotu instrumentami pochodnymi będą przechowywane centralnie oraz łatwo dostępne dla, między innymi, ESMA, właściwych organów, Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) i odpowiednich banków centralnych ESBC.

(42) Usługi świadczone przez repozytorium transakcji charakteryzują się ekonomią skali, co może ograniczać konkurencję w tej konkretnej dziedzinie. Jednocześnie nałożenie na uczestników rynku obowiązku obszernej sprawozdawczości może podwyższyć wartość informacji będących w posiadaniu repozytoriów transakcji również dla stron trzecich świadczących usługi pomocnicze, takie jak potwierdzanie transakcji, kojarzenie transakcji, obsługę zdarzeń kredytowych, usługi uzgadniania lub kompresji portfela. Zasadne jest zapewnienie, aby równość szans podmiotów w bardziej ogólnie pojętym sektorze rozliczania i rozrachunku nie doznała uszczerbku ze względu na ewentualny naturalny monopol w zakresie świadczenia usług repozytorium transakcji. Dlatego od repozytoriów transakcji należy wymagać, by udzielały dostępu do przechowywanych przez siebie informacji na równych, rozsądnych i niedyskryminacyjnych warunkach – z zastrzeżeniem koniecznych środków ostrożności związanych z ochroną danych.

(43) Aby możliwe było uzyskanie kompleksowego obrazu sytuacji na rynku, a także dokonanie oceny ryzyka systemowego, do repozytoriom transakcji należy zgłaszać zarówno rozliczone przez CCP, jak i nierozliczone przez CCP kontrakty pochodne.

([1]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1569/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające zgodnie z dyrektywami 2003/71/WE i 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady mechanizm ustalenia równoważności standardów rachunkowości stosowanych przez emitentów papierów wartościowych z krajów trzecich (Dz.U. L 340 z 22.12.2007, s. 66).

([2]) Dyrektywa 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych (Dz. U. 177, 30.6.2006, s. 201).

▼B

(44) ESA powinny otrzymać odpowiednie zasoby w celu umożliwienia im skutecznego wykonywania zadań przydzielonych im na mocy niniejszego rozporządzenia.

(45) Kontrahenci i CCP, którzy zawierają, zmieniają lub rozwiązują kontrakt pochodny, powinni zapewnić zgłoszenie w repozytorium transakcji szczegółowych informacji o tym kontrakcie. Powinni oni mieć możliwość powierzenia zgłoszenia transakcji innemu podmiotowi. Podmiot lub jego pracownicy przekazujący, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, repozytorium transakcji informacje na temat kontraktu pochodnego w imieniu kontrahenta nie powinni naruszać jakichkolwiek ograniczeń w zakresie ujawniania informacji. Opracowując projekt regulacyjnych standardów technicznych dotyczących sprawozdawczości, ESMA powinien wziąć pod uwagę postępy w opracowywaniu unikatowego numeru identyfikacyjnego kontraktu, a także wykaz wymaganych danych sprawozdawczych figurujący w tabeli 1 znajdującej się w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1287/2006 ([1]) wprowadzającego środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE oraz skonsultować się z innymi właściwymi organami, takimi jak Agencja ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki.

(46) Mając na uwadze zasady określone w komunikacie Komisji w sprawie wzmocnienia systemów sankcji w sektorze usług finansowych oraz ustawodawstwie unijnym przyjętym w następstwie tego komunikatu, państwa członkowskie powinny określić zasady dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń niniejszego rozporządzenia. Państwa członkowskie powinny stosować powyższe sankcje w sposób, który nie ogranicza skuteczności tych przepisów. Takie sankcje powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Powinny one opierać się na wytycznych przyjętych przez ESMA w celu wspierania konwergencji i międzysektorowej spójności systemów sankcji w sektorze finansowym. Państwa członkowskie powinny zagwarantować, że nakładane sankcje będą podawane do wiadomości publicznej oraz że – w stosownych przypadkach – sprawozdania z oceny skuteczności obowiązujących przepisów będą regularnie publikowane.

(47) Zgodnie z niniejszym rozporządzeniem CCP może mieć siedzibę w dowolnym państwie członkowskim. Nie można dyskryminować, bezpośrednio ani pośrednio, żadnego państwa członkowskiego ani grupy państw członkowskich jako miejsca świadczenia usług rozliczeniowych. Żaden z przepisów niniejszego rozporządzenia nie powinien ograniczać lub wstrzymywać CCP w jednym systemie prawnym od rozliczania produktu wystawionego w walucie innego państwa członkowskiego lub w walucie państwa trzeciego.

(48) Udzielenie CCP zezwolenia powinno być uzależnione od posiadania przez CCP minimalnej kwoty kapitału założycielskiego. Kapitał danego CCP, w tym zysk niepodzielony i rezerwy, powinien w każdym momencie być proporcjonalny do ryzyka

([1]) Dz.U. L 241 z 2.9.2006, s. 1.

▼B

wynikającego z działalności CCP, tak aby zapewnić temu CCP odpowiednie zabezpieczenie kapitałowe przed ryzykiem kredytowym, kontrahenta, rynkowym, operacyjnym, prawnym lub ekonomicznym, które nie zostało do tego momentu pokryte celowymi zasobami finansowymi, oraz umożliwić mu, w razie potrzeby, sprawne przeprowadzenie likwidacji lub restrukturyzacji działalności.

(49) W związku z tym, że niniejsze rozporządzenie wprowadza do celów regulacyjnych prawny obowiązek rozliczania za pośrednictwem określonych CCP, należy zatem zapewnić bezpieczeństwo i solidność tych CCP, a także nieustanne spełnianie przez nie rygorystycznych wymogów organizacyjnych, w zakresie prowadzenia działalności ustanowionych niniejszym rozporządzeniem. Aby zapewnić jednolite stosowanie niniejszego rozporządzenia, wymogi te powinny mieć zastosowanie do rozliczania wszystkich instrumentów finansowych obsługiwanych przez CCP.

(50) Do celów regulacyjnych i harmonizacyjnych należy zatem zadbać o to, by kontrahenci korzystali wyłącznie z CCP, które spełniają wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu. Wymogi te nie powinny uniemożliwić państwom członkowskim przyjęcia lub dalszego stosowania dodatkowych wymagań w odniesieniu do CCP mających siedzibę na ich terytorium, w tym pewnych wymogów dotyczących obowiązku uzyskania zezwoleń nałożonych dyrektywą 2006/48/WE. Jednak nałożenie takich dodatkowych wymogów nie powinno wpływać na prawo CCP, którzy uzyskali zezwolenie lub zostali uznani w innych państwach członkowskich na mocy niniejszego rozporządzenia, do świadczenia usług rozliczeniowych członkom rozliczającym i ich klientom mającym siedziby w państwie członkowskim, które wprowadza dodatkowe wymogi, ponieważ te CCP nie podlegają tym dodatkowym wymogom i nie mają obowiązku ich spełniania. Do dnia 30 września 2014 r., ESMA powinien sporządzić projekt sprawozdania na temat wpływu stosowania dodatkowych wymogów przez państwa członkowskie.

(51) Niezbędnym uzupełnieniem obowiązku rozliczania kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym są bezpośrednie przepisy dotyczące udzielania zezwoleń CCP i sprawowania nad nimi nadzoru. Ze względu na to, że właściwe organy są w stanie najlepiej zbadać bieżące prowadzenie działalności przez CCP, przeprowadzać regularne przeglądy i podejmować, w stosownych przypadkach, odpowiednie działania, są one nadal odpowiedzialne za wszelkie aspekty udzielania zezwoleń CCP i sprawowanie nad nimi nadzoru, w tym są odpowiedzialne za sprawdzanie, czy CCP wnioskujący o udzielenie zezwolenia spełnia wymogi niniejszego rozporządzenia i dyrektywy 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych ([1]).

(52) W przypadku gdy CCP grozi niewypłacalność, odpowiedzialność budżetowa może – w głównej mierze – spoczywać na państwie

([1]) Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 45.

▼B

członkowskim, w którym ten CCP ma siedzibę. Oznacza to, że udzielenie zezwolenia temu CCP i sprawowanie nad nim nadzoru powinno leżeć w gestii właściwego organu tego państwa członkowskiego. Jednakże ze względu na to, że członkowie rozliczający CCP mogą mieć siedzibę w różnych państwach członkowskich i to oni w pierwszej kolejności będą narażeni na konsekwencje niewykonania zobowiązania przez dany CCP, wszystkie odpowiednie właściwe organy i ESMA powinni być zaangażowani w proces udzielania zezwolenia i nadzorowania. Pozwoli to na uniknięcie rozbieżnych środków bądź praktyk krajowych, a także zakłóceń w należytym funkcjonowaniu rynku wewnętrznego. Ponadto żadna propozycja ani polityka jakiegokolwiek członka kolegium organów nadzorujących nie powinna pośrednio lub bezpośrednio dyskryminować jakiegokolwiek państwa członkowskiego ani grupy państw członkowskich, jako miejsca świadczenia usług rozliczeniowych w jakiejkolwiek walucie. ESMA powinien uczestniczyć w każdym kolegium w celu zapewnienia spójnego i prawidłowego stosowania niniejszego rozporządzenia. ESMA powinien włączyć do przygotowywania zaleceń i decyzji pozostałe właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich.

(53) Mając na uwadze rolę przypisaną kolegiom ważne jest, by w wykonywaniu ich zadań uczestniczyły wszystkie odpowiednie właściwe organy oraz członkowie ESBC. Kolegium powinno składać się nie tylko z właściwych organów, które nadzorują CCP, ale również z organów nadzorujących podmioty, na które działania danego CCP mogłyby mieć wpływ; podmiotami tymi są wybrani członkowie rozliczający, systemy obrotu, interoperacyjni CCP oraz centralne depozyty papierów wartościowych. Członkowie ESBC, którzy odpowiadają za dozór nad CCP i interoperacyjnymi CCP, a także ci, którzy odpowiadają za emisję walut danych instrumentów finansowych rozliczanych przez CCP, powinni mieć możliwość zasiadania w kolegium. Jako że nadzorowane lub dozorowane podmioty zostałyby utworzone w ograniczonej liczbie państw członkowskich, w których działa CCP, za nadzór lub dozór nad większą liczbą tych podmiotów mógłby odpowiadać jeden właściwy organ lub członek ESBC. Aby zapewnić sprawną współpracę wszystkich członków kolegium, należy wdrożyć stosowne procedury i mechanizmy.

(54) Jako że zakłada się, że kolegium zostanie powołane i będzie funkcjonować w oparciu o pisemną umowę zawartą pomiędzy wszystkimi jego członkami, członkom tym należy przyznać uprawnienia do określenia procedur w zakresie podejmowania decyzji w kolegium – z uwagi na delikatny charakter tej kwestii. A zatem szczegółowe zasady dotyczące procedur głosowania powinny zostać określone w drodze pisemnej umowy zawartej przez wszystkich członków kolegium. Jednak w celu właściwego wyważenia interesów wszystkich odnośnych uczestników rynku i państw członkowskich kolegium powinno głosować zgodnie z ogólną zasadą, w myśl której każdy członek dysponuje jednym głosem, niezależnie od liczby funkcji pełnionych na podstawie niniejszego rozporządzenia. W przypadku kolegiów mających do 12 członków prawo głosu przysługuje maksymalnie dwóm członkom kolegium z tego samego państwa członkowskiego; każdy członek posiadający prawo głosu powinien dysponować jednym głosem. W przypadku kolegiów mających więcej niż 12 członków prawo głosu powinno przysługiwać maksymalnie

▼B

trzem członkom kolegium z tego samego państwa członkowskiego; każdy członek posiadający prawo głosu powinien dysponować jednym głosem.

(55) Bardzo szczególna sytuacja CCP wymaga, aby kolegia były organizowane i funkcjonowały zgodnie z uzgodnieniami odnoszącymi się specyficznie do nadzoru nad CCP.

(56) Uzgodnienia przewidziane w niniejszym rozporządzeniu nie stanowią precedensu dla jakichkolwiek innych przepisów dotyczących nadzoru nad infrastrukturą rynków finansowych, szczególnie jeżeli chodzi o metody głosowania w przypadku przekazania spraw do ESMA.

(57) CCP nie powinien uzyskać zezwolenie w przypadku, gdy wszyscy członkowie kolegium, z wyłączeniem właściwych organów państwa członkowskiego, w którym CCP ma siedzibę, przyjmą wspólną opinię w drodze wzajemnej zgody, że dany CCP nie powinien uzyskać zezwolenia. Jeżeli jednak wystarczająca większość składu kolegium wyrazi opinię negatywną oraz dowolny z odnośnych właściwych organów, przy wsparciu większości dwóch trzecich kolegium, przekaże sprawę do ESMA, właściwy organ państwa członkowskiego, w którym CCP ma siedzibę, powinien odroczyć decyzję w sprawie zezwolenia i czekać na jakąkolwiek decyzję, którą ESMA może podjąć odnośnie do zgodności z prawem unijnym. Właściwy organ państwa członkowskiego, w którym CCP ma siedzibę powinien podjąć decyzję zgodnie z tą decyzją ESMA. W przypadku gdy wszyscy członkowie kolegium, z wyłączeniem organów państwa członkowskiego, w którym CCP ma siedzibę, przyjmą wspólną opinię, w której stwierdzą, iż ich zdaniem wymogi nie są spełnione i że dany CCP nie powinien uzyskać zezwolenia, właściwy organ państwa członkowskiego, w którym CCP ma siedzibę, powinien mieć możliwość przekazania sprawy do ESMA, który podejmie decyzję dotyczącą przestrzegania prawa Unii.

(58) Za właściwe uznaje się wzmocnienie przepisów w sprawie wymiany informacji między właściwymi organami, ESMA i innymi właściwymi organami oraz wzmocnienie zobowiązania do udzielania pomocy i współpracy pomiędzy nimi. Z uwagi na rozwijającą się działalność transgraniczną organy te powinny przekazywać sobie wzajemnie informacje istotne do pełnienia ich funkcji, tak aby zapewnić skuteczne egzekwowanie przepisów niniejszego rozporządzenia, w tym w okolicznościach, gdy ich naruszenia lub domniemane naruszenia mogą mieć znaczenie dla organów dwóch lub większej liczby państw członkowskich. Podczas wymiany informacji konieczne jest ścisłe zachowanie tajemnicy służbowej. Ze względu na szeroki zakres oddziaływania kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym niezbędne jest, by inne właściwe organy, takie jak organy podatkowe bądź organy regulacji energetyki, miały dostęp do informacji niezbędnych do pełnienia ich funkcji.

▼B

(59) Ze względu na globalny charakter rynków finansowych ESMA powinien być bezpośrednio odpowiedzialny za uznawanie CCP mających siedzibę w państwach trzecich, zezwalając im w ten sposób na świadczenie usług rozliczeniowych na terytorium Unii, pod warunkiem że Komisja uznała ramy prawne i nadzorcze danego państwa trzeciego za równoważne z ramami unijnymi oraz że spełnione zostały inne warunki. A zatem CCP mający siedzibę w państwie trzecim świadczący usługi rozliczeniowe na rzecz członków rozliczających lub systemów obrotu mających siedzibę w Unii powinien zostać uznany przez ESMA. Aby jednak nie utrudniać dalszego rozwoju działalności w zakresie zarządzania inwestycjami transgranicznymi w Unii, CCP z państwa trzeciego świadczący usługi na rzecz klientów mających siedzibę w Unii za pośrednictwem członków rozliczających mających siedzibę w kraju trzecim, nie musi zostać uznany przez ESMA. W tym kontekście szczególne znaczenie dla zapewnienia równych warunków prowadzenia działalności i stabilności finansowej będą miały umowy z głównymi partnerami międzynarodowymi Unii.

(60) W dniu 16 września 2010 r. Rada Europejska uzgodniła, że w stosunkach zewnętrznych Unia musi wspierać swoje interesy i wartości bardziej asertywnie, w duchu wzajemności i obopólnych korzyści oraz podjąć kroki, aby, między innymi, zapewnić przedsiębiorstwom europejskim lepszy dostęp do rynku i pogłębić współpracę regulacyjną z najważniejszymi partnerami handlowymi.

(61) Niezależnie od swojej struktury własności CCP powinny posiadać skuteczne zasady zarządzania, kierownictwo wyższego szczebla o nieposzlakowanej opinii oraz niezależnych członków zarządu. Co najmniej jedna trzecia członków zarządu, nie mniej jednak niż dwóch członków zarządu, powinna być członkami niezależnymi. Różne zasady zarządzania oraz struktury własności mogą mieć jednak wpływ na gotowość lub zdolność CCP do rozliczania pewnych produktów. Właściwe jest zatem, by niezależni członkowie zarządu oraz komisja ds. ryzyka, która ma zostać powołana przez CCP, rozwiązywali ewentualne konflikty interesów w CCP. Członkowie rozliczający i klienci muszą być odpowiednio reprezentowani, gdyż decyzje podejmowane przez CCP mogą mieć na nich wpływ.

(62) CCP może zlecić funkcje na zasadzie outsourcingu. Komisja ds. ryzyka CCP powinna udzielać informacji na temat outsourcingu. Główne działania związane z zarządzaniem ryzykiem nie podlegają outsourcingowi, chyba że zatwierdził to właściwy organ.

(63) Wymogi dotyczące uczestnictwa w danym CCP powinny być przejrzyste, proporcjonalne i niedyskryminacyjne; powinny także zezwalać na zdalny dostęp, pod warunkiem że nie naraża to tego CCP na dodatkowe ryzyko.

▼B

(64) Klientom członków rozliczających, którzy rozliczają kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym za pośrednictwem CCP, należy zapewnić wysoki poziom ochrony. Rzeczywisty poziom ochrony jest uzależniony od stopnia wyodrębnienia, który wybiorą wspomniani klienci. Pośrednicy powinni wyodrębnić swoje aktywa od aktywów klientów. Dlatego CCP powinien prowadzić ewidencję, która jest aktualizowana i umożliwia łatwą identyfikację, aby ułatwić przenoszenie pozycji i aktywów klientów członków rozliczających niewykonujących zobowiązań na członka wykonującego zobowiązania lub, odpowiednio do okoliczności, prawidłowe upłynnienie pozycji klientów i zwrot klientom nadwyżek zabezpieczeń. Wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu dotyczące wyodrębniania i przenoszenia pozycji i aktywów klientów powinny w związku z tym być nadrzędne wobec kolidujących przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, uniemożliwiających stronom spełnienie tych wymogów.

(65) CCP powinien dysponować solidnymi ramami zarządzania ryzykiem pozwalającymi mu na zarządzanie ryzykiem kredytowym, ryzykiem utraty płynności, ryzykiem operacyjnym i innymi rodzajami ryzyka, w tym ryzykiem, jakie ponosi lub jakie stanowi dla innych podmiotów w wyniku współzależności. CCP powinien dysponować odpowiednimi procedurami i mechanizmami dotyczącymi sposobu postępowania w przypadku niewykonania zobowiązania przez członka rozliczającego. W celu ograniczenia do minimum efektu domina, który może wywołać niewykonanie zobowiązania, CCP powinien dysponować rygorystycznymi wymogami dotyczącymi uczestnictwa, uzyskać odpowiednie depozyty początkowe, utrzymywać fundusz na wypadek niewykonania zobowiązań i inne zasoby finansowe na pokrycie ewentualnych strat. W celu zapewnienia, aby CCP miał stale do dyspozycji odpowiedniej wysokości środki, powinien on ustalić minimalną kwotę, poniżej której wysokość funduszu na wypadek niewykonania zobowiązań nie powinna spaść. Nie powinno to jednak ograniczać możliwości wykorzystywania przez CCP całości funduszu na wypadek niewykonania zobowiązań w celu pokrycia strat wynikających z niewykonania zobowiązania przez członka rozliczającego.

(66) Określając solidne ramy zarządzania ryzykiem, CCP powinien wziąć pod uwagę związane z nimi potencjalne ryzyko i oddziaływanie ekonomiczne na członków rozliczających i ich klientów. Chociaż opracowanie bardzo solidnego systemu zarządzania ryzykiem powinno być nadrzędnym celem danego CCP, możliwe jest jednak dostosowanie tego systemu do rodzaju działalności i profilu ryzyka klientów członków rozliczających, a także – jeżeli zostanie to uznane za właściwe na podstawie kryteriów określonych w regulacyjnych standardach technicznych, które mają zostać opracowane przez ESMA – włączenie w zakres aktywów o wysokim stopniu płynności przyjmowanych jako zabezpieczenie co najmniej gotówki, obligacji rządowych, obligacji zabezpieczonych w rozumieniu dyrektywy 2006/48/WE po odpowiednim zredukowaniu ich wartości, udzielonych przez członka ESBC gwarancji wymagalnych na pierwsze żądanie, gwarancji banków komercyjnych na rygorystycznych warunkach, w szczególności dotyczących zdolności kredytowej gwaranta i powiązań kapitałowych gwaranta z członkami rozliczającymi CCP. W stosownych przypadkach ESMA może również wziąć pod uwagę przyjęcie złota jako aktywu stanowiącego zabezpieczenie. CCP powinny mieć możliwość przyjęcia, na rygorystycznych warunkach w zakresie zarządzania ryzykiem, gwarancji banków komercyjnych przedstawianych przez kontrahentów niefinansowych występujących w charakterze członków rozliczających.

▼B

(67) Strategie CCP odnoszące się do zarządzania ryzykiem powinny być na tyle pewne, aby nie stanowiły zagrożenia dla podatnika.

(68) Wezwanie do uzupełnienia zabezpieczenia i redukcja jego wartości mogą mieć skutki o charakterze cyklicznym. CCP, właściwe organy i ESMA powinny zatem przyjąć środki służące zapobieganiu ewentualnym skutkom o charakterze cyklicznym, wynikającym z praktyk dotyczących zarządzania ryzykiem przyjętych przez CCP, oraz kontroli tych skutków, pod warunkiem że nie wpływa to niekorzystnie na stabilność i zabezpieczenie finansowe CCP.

(69) Zarządzanie ekspozycjami jest zasadniczą częścią procesu rozliczania. Na potrzeby ogólnego świadczenia usług rozliczeniowych należy udzielić dostępu do odpowiednich źródeł informacji o kształtowaniu się cen i zezwolić na korzystanie z nich. Takie źródła informacji o kształtowaniu się cen powinny obejmować źródła związane z indeksami stosowanymi jako wskaźniki referencyjne dla instrumentów pochodnych lub innych instrumentów finansowych.

(70) Depozyty zabezpieczające są pierwszą linią obrony CCP. Mimo iż CCP powinny inwestować otrzymane depozyty w sposób bezpieczny i ostrożny, powinny jednak podjąć szczególne starania, by zapewnić odpowiednią ochronę depozytów zabezpieczających, aby zagwarantować, że zostaną terminowo zwrócone członkom rozliczającym wykonującym zobowiązania lub interoperacyjnemu CCP, w przypadku gdy CCP, który otrzymał te depozyty, nie wykonuje swojego zobowiązania.

(71) Dostęp do zasobów o odpowiedniej płynności ma zasadnicze znaczenie dla CCP. Płynność taką może zapewniać dostęp do płynności banku centralnego, do płynności mającego zdolność kredytową, rzetelnego banku komercyjnego lub do płynności obu tych podmiotów. Dostęp do płynności może wynikać z zezwolenia udzielonego zgodnie z art. 6 dyrektywy 2006/48/WE lub innych odpowiednich uzgodnień. Oceniając adekwatność zasobów płynności, w szczególności w sytuacjach kryzysowych, CCP powinien uwzględnić ryzyko związane z uzyskaniem płynności w oparciu wyłącznie o linie kredytowe banków komercyjnych.

(72) W „Europejskim kodeksie postępowania w zakresie rozliczeń i rozrachunków” z dnia 7 listopada 2006 r. ustanowiono dobrowolne ramy tworzenia powiązań pomiędzy CCP. Utrzymuje się jednak rozdrobnienie sektora rozliczania i rozrachunku wzdłuż granic państwowych, co sprawia, że transakcje transgraniczne są droższe i harmonizacja jest utrudniona. Należy zatem określić warunki zawierania uzgodnień interoperacyjnych pomiędzy poszczególnymi CCP, tak aby uzgodnienia te nie narażały poszczególnych CCP na ryzyko, które nie jest właściwie zarządzane.

▼B

(73) Uzgodnienia interoperacyjne mają znaczenie dla lepszej integracji rynku rozliczania i rozrachunku transakcji w Unii i należy zapewnić ich regulację. Ponieważ uzgodnienia interoperacyjne mogą jednak narażać CCP na dodatkowe ryzyko, CCP muszą posiadać, przez trzy lata, zezwolenie na dokonywanie rozliczeń lub zostać uznane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, lub posiadać zezwolenie w ramach istniejącego wcześniej krajowego systemu zezwoleń, przed zaaprobowaniem takich uzgodnień interoperacyjnych przez właściwe organy. Ponadto ze względu na większą złożoność wiążącą się z uzgodnieniem interoperacyjnym pomiędzy CCP rozliczającymi kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, na tym etapie należy ograniczyć zakres uzgodnień interoperacyjnych do zbywalnych papierów wartościowych oraz instrumentów rynku pieniężnego. Do dnia 30 września 2014 r. ESMA powinien jednak przedstawić Komisji sprawozdanie na temat tego, czy rozszerzenie zakresu na inne instrumenty finansowe byłoby wskazane.

(74) Repozytoria transakcji gromadzą do celów regulacyjnych dane istotne dla organów we wszystkich państwach członkowskich. ESMA powinien przejąć odpowiedzialność za rejestrowanie repozytoriów transakcji, wycofywanie ich rejestracji i nadzór nad nimi.

(75) Ze względu na to, że organy regulacyjne, CCP i inni uczestnicy rynku korzystają z danych przechowywanych przez repozytoria transakcji, należy zagwarantować, że te ostatnie podlegają rygorystycznym wymogom operacyjnym dotyczącym rejestrowania danych i zarządzania nimi.

(76) Przejrzystość cen, opłat i modeli zarządzania ryzykiem związanych z usługami świadczonymi przez CCP, ich członków i repozytoria transakcji jest niezbędna, aby zapewnić uczestnikom rynku możliwość dokonania świadomego wyboru.

(77) Aby ESMA mógł efektywnie wykonywać swoje obowiązki, musi mieć możliwość zwracania się w drodze zwykłego wniosku lub decyzji o wszystkie niezbędne informacje do repozytoriów transakcji, powiązanych stron trzecich oraz stron trzecich, którym repozytoria transakcji zleciły pewne zadania lub działania operacyjne na zasadzie outsourcingu. Jeżeli ESMA zwraca się o takie informacje za pomocą zwykłego wniosku, osoba będąca adresatem wniosku nie ma obowiązku dostarczenia informacji, ale w przypadku gdy zrobi to dobrowolnie, przedstawione informacje nie powinny być błędne ani mylące. Informacji takich należy udzielić bezzwłocznie.

(78) Bez uszczerbku dla przypadków podlegających przepisom prawa karnego lub prawa podatkowego, właściwe organy, ESMA, podmioty lub osoby fizyczne i prawne inne niż właściwe organy, uzyskujące poufne informacje, powinny wykorzystywać te informacje wyłącznie do wykonywania swych obowiązków oraz pełnienia swych funkcji. Nie powinno to jednak uniemożliwiać wykonywania funkcji organów krajowych odpowiedzialnych za zapobieganie, badanie lub naprawę skutków złej administracji zgodnie z przepisami prawa krajowego.

▼B

(79) W celu skutecznego wykonywania swoich uprawnień nadzorczych ESMA powinien mieć prawo do prowadzenia dochodzeń i kontroli w miejscu prowadzenia działalności.

(80) ESMA powinien mieć możliwość przekazania poszczególnych zadań związanych z nadzorem właściwym organom państwa członkowskiego, np. w przypadku, gdy zadanie związane z nadzorem wymaga wiedzy i doświadczenia dotyczącego warunków miejscowych, które są łatwiej dostępne na szczeblu krajowym. ESMA powinien mieć możliwość przekazania, wykonywania poszczególnych zadań dochodzeniowych i kontroli w miejscu prowadzenia działalności. Przed przekazaniem zadań ESMA powinien skonsultować się z odnośnym właściwym organem w sprawie szczegółowych warunków takiego przekazania zadań, w tym zakresu przekazywanego zadania, harmonogramu jego wykonania oraz przekazania niezbędnych informacji przez ESMA, jak i przekazania mu niezbędnych informacji. ESMA powinien wypłacić wynagrodzenie właściwym organom za realizację przekazanego zadania zgodnie z rozporządzeniem w sprawie opłat, które zostanie przyjęte przez Komisję w drodze aktu delegowanego. ESMA nie powinien mieć możliwości delegowania uprawnienia do podejmowania decyzji w sprawie rejestracji.

(81) Konieczne jest zagwarantowanie, by właściwe organy miały możliwość zwrócenia się do ESMA o zbadanie, czy spełnione są warunki wycofania rejestracji repozytorium transakcji. ESMA powinien rozpatrzyć takie wnioski i przedsięwziąć odpowiednie środki.

(82) ESMA powinien mieć możliwość nałożenia okresowych kar pieniężnych, aby nakłonić repozytoria transakcji do usunięcia naruszenia, do dostarczenia pełnych i prawidłowych informacji, o które wystąpiła, lub do poddania się dochodzeniu lub kontroli w miejscu prowadzenia działalności.

(83) ESMA powinien mieć również możliwość nakładania grzywien na repozytoria transakcji, w przypadku gdy stwierdzi, że dopuściły się one naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia celowo lub w wyniku zaniedbania. Grzywny powinny być nakładane odpowiednio do wagi naruszenia. Naruszenia powinny zostać podzielone na różne kategorie, do których należy przyporządkować konkretne grzywny. Aby obliczyć grzywnę za konkretne naruszenie, ESMA powinien skorzystać z dwuetapowej metodologii polegającej na określeniu kwoty podstawowej oraz dostosowaniu tej kwoty, w razie konieczności, przy pomocy pewnych współczynników. Kwotę podstawową należy ustalić, biorąc pod uwagę roczne obroty danego repozytorium transakcji, a korekty należy dokonać, podwyższając lub obniżając kwotę podstawową poprzez zastosowanie odnośnych współczynników zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

(84) Niniejsze rozporządzenie powinno określać współczynniki związane z okolicznościami obciążającymi lub łagodzącymi, aby zapewnić ESMA niezbędne narzędzia do orzeczenia grzywny, która będzie proporcjonalna do wagi naruszenia popełnionego przez repozytorium transakcji, z uwzględnieniem okoliczności, w których doszło do naruszenia.

▼B

(85) Przed podjęciem decyzji o nałożeniu grzywny lub okresowych kar pieniężnych ESMA powinien zapewnić podmiotom będącym przedmiotem tego postępowania możliwość przedstawienia wyjaśnień w celu zagwarantowania im prawa do obrony.

(86) ESMA powinien powstrzymać się od nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych w przypadku gdy – wskutek postępowania karnego prowadzonego na mocy prawa krajowego – wyrok uniewinniający lub skazujący wynikający z identycznych faktów lub z faktów, które są zasadniczo takie same, uprawomocnił się.

(87) Nałożone przez ESMA grzywny i okresowe kary pieniężne powinny być możliwe do wyegzekwowania, a ich egzekucję powinny regulować przepisy z zakresu postępowania cywilnego obowiązujące w państwie, na którego terytorium jest ono prowadzone. Przepisy z zakresu postępowania cywilnego nie powinny obejmować przepisów postępowania karnego, mogą jednak zawierać przepisy z zakresu postępowania administracyjnego.

(88) W przypadku dopuszczenia się naruszenia przez repozytorium transakcji ESMA powinien posiadać uprawnienia do przyjęcia szeregu środków nadzorczych obejmujących wystąpienie do repozytorium transakcji o położenie kresu naruszeniu, a także – w ostateczności – wycofanie rejestracji, w przypadku gdy repozytorium transakcji poważnie lub wielokrotnie naruszyło przepisy niniejszego rozporządzenia. ESMA powinien stosować środki nadzorcze z uwzględnieniem charakteru i wagi naruszenia, szanując przy tym zasadę proporcjonalności. Przed podjęciem decyzji o zastosowaniu środków nadzorczych ESMA powinien zapewnić możliwość wysłuchania osobom, wobec których prowadzone jest postępowanie, zgodnie z przysługującym tym osobom prawem do obrony.

(89) Niezbędne jest, by państwa członkowskie i ESMA chroniły prawo do prywatności osób fizycznych podczas przetwarzania danych osobowych zgodnie z dyrektywą 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ([1]) i z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ([2]).

(90) Ważne jest zapewnienie spójności wymogów dotyczących CCP i repozytoriów transakcji w skali międzynarodowej. Niniejsze rozporządzenie jest zgodne z dotychczasowymi zaleceniami opracowanymi przez Komitet ds. Systemów Płatności i Rozrachunku (CPSS) i Międzynarodową Organizację Komisji Papierów Wartościowych (IOSCO), mając na uwadze, iż zasady CPSS

([1]) Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.
([2]) Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

▼B

i IOSCO dotyczące infrastruktury rynku finansowego, w tym CCP, zostały ustanowione w dniu 16 kwietnia 2012 r. Ustanawia ono unijne ramy, w których CCP mogą bezpiecznie funkcjonować. Podczas opracowywania regulacyjnych standardów technicznych lub propozycji ich zmian ESMA powinien uwzględnić te istniejące standardy oraz ich rozwój w przyszłości, jak również wytyczne i zalecenia przewidziane w niniejszym rozporządzeniu.

(91) Należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w odniesieniu do zmian wykazu podmiotów wyłączonych spoza zakresu niniejszego rozporządzenia, dalszych przepisów regulaminowych odnoszących się do nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych, w tym przepisów dotyczących prawa do obrony, terminów oraz pobierania grzywien lub okresowych kar pieniężnych oraz okresów przedawnienia w zakresie nakładania i egzekwowania grzywien lub kar pieniężnych; środków zmieniających załącznik II w celu uwzględnienia rozwoju sytuacji na rynkach finansowych; dodatkowego uściślenia rodzaju opłat, czynności, za które są one pobierane, wysokości opłat oraz sposobu ich uiszczania. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

(92) Aby zapewnić spójną harmonizację, Komisja powinna otrzymać uprawnienia do przyjmowania projektów regulacyjnych standardów technicznych opracowanych przez ESA zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, nr (UE) nr 1094/2010 i nr (UE) nr 1095/2010 w celu stosowania – na użytek niniejszego rozporządzenia – pkt 4–10 sekcji C załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE, a także aby określić: kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które uznaje się za mające bezpośredni, znaczący i przewidywalny skutek wewnątrz Unii, lub przypadki, w których niezbędne lub stosowne jest zapobieżenie obchodzeniu przepisów niniejszego rozporządzenia; rodzaje pośrednich stosunków umownych spełniających warunki określone w niniejszym rozporządzeniu; klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które powinny podlegać obowiązkowi rozliczania, datę lub daty, od których obowiązek rozliczenia staje się skuteczny, w tym stopniowe wprowadzanie oraz kategorie kontrahentów, do których odnosi się ten obowiązek, a także minimalny okres pozostały do zapadalności kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartych lub przedłużonych przed dniem, od którego obowiązek rozliczania staje się skuteczny; informacje, jakie powinny zostać umieszczone przez właściwy organ w powiadomieniu kierowanym do ESMA dotyczącym udzieleniu CCP zezwolenia na rozliczanie danej klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym; poszczególne klasy kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, stopień standaryzacji warunków umownych i procesów operacyjnych, wolumen i płynność, a także dostępność uczciwych, rzetelnych i powszechnie akceptowanych informacji o wycenach; szczegółowe informacje, jakie mają być zawarte w prowadzonym przez ESMA rejestrze klas kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym podlegających obowiązkowi rozliczenia; szczegółowe informacje dotyczące poszczególnych klas instrumentów pochodnych oraz i rodzaj zgłoszeń dla nich; kryteria ustalania, co

▼B

do których kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym można obiektywnie stwierdzić za pomocą pomiarów, że obniżają ryzyko bezpośrednio związane z daną działalnością gospodarczą lub działalnością w zakresie zarządzania aktywami i pasywami oraz wartości progowych dla obowiązku rozliczania, procedur i uzgodnień dotyczących technik ograniczania ryzyka w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym nierozliczanych przez CCP; procedury zarządzania ryzykiem, w tym wymagany poziom i rodzaj zabezpieczenia oraz uzgodnienia dotyczące wyodrębnienia, a także wymagany poziom kapitału; pojęcie fragmentacji płynności; wymogi dotyczące kapitału, niepodzielonego zysku i rezerw CCP; minimalny zakres zasad i rozwiązań, jeżeli chodzi o zarządzanie CCP; szczegóły dotyczące dokumentacji oraz informacji, które mają być przechowywane przez CCP; minimalny zakres i wymogi dotyczące polityki w zakresie ciągłości działania CCP oraz planów przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej; odpowiednie wskaźniki procentowe i horyzonty czasowe w odniesieniu do okresu likwidacji oraz obliczania zmienności historycznej, dla poszczególnych klas instrumentów finansowych, mając na uwadze cel, jakim jest ograniczenie procykliczności, oraz warunki, na jakich można wdrożyć praktyki uzupełniania depozytu zabezpieczającego dla portfela; ramy służące definiowaniu skrajnych, ale prawdopodobnych warunków rynkowych, które należy wykorzystywać przy określaniu wielkości funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania oraz zasobów CCP; metody obliczania i utrzymywania ilości zasobów własnych CCP; rodzaj zabezpieczenia, które może uznać za wysoce płynne, np. gotówka, złoto, obligacje rządowe i wysokiej jakości obligacje firm, obligacje zabezpieczone oraz redukcje wartości, a także warunki, na jakich można akceptować gwarancje banków komercyjnych jako zabezpieczenie; instrumenty finansowe, które można uznać za instrumenty wysoce płynne i instrumenty o minimalnym ryzyku kredytowym i rynkowym, wysoce bezpieczne uzgodnienia oraz granice koncentracji; rodzaj testów warunków skrajnych, jakie CCP powinny przeprowadzić dla poszczególnych klas instrumentów finansowych i portfeli, udział w testach członków rozliczających lub innych stron, częstotliwość i terminy testów, a także podstawowe informacje dotyczące modelu zarządzania ryzykiem oraz założeń przyjętych w celu prowadzenia testów warunków skrajnych, jakie powinny ujawniać CCP; szczegóły dotyczące składania w ESMA wniosku o rejestrację przez depozytorium transakcji; częstotliwość i szczegółowość, z jaką repozytoria transakcji mają ujawniać informacje dotyczące pozycji zagregowanych w podziale na klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym oraz standardy operacyjne niezbędne do agregowania i porównywania danych z różnych repozytoriów.

(93) Każde zobowiązanie nałożone w drodze niniejszego rozporządzenia, które ma zostać następnie dalej rozwinięte w drodze aktów delegowanych lub wykonawczych przyjmowanych na mocy art. 290 lub 291 TFUE, powinno być rozumiane jako mające zastosowanie dopiero od dnia, w którym akty te wchodzą w życie.

(94) W ramach ustalania wytycznych technicznych i regulacyjnych standardów technicznych, a zwłaszcza przy określaniu progu powodującego obowiązek rozliczania dla kontrahentów niefinansowych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, ESMA powinien skonsultować się z uczestnikami rynku.

▼B

(95) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję ([1]).

(96) Komisja prowadzi monitoring i ocenia konieczność podjęcia odpowiednich środków mających zapewnić spójne i skuteczne stosowanie i rozwój regulacji prawnych, standardów i praktyk w dziedzinie objętej niniejszym rozporządzeniem, biorąc pod uwagę wyniki prac prowadzonych przez stosowne fora międzynarodowe.

(97) W świetle przepisów dotyczących systemów interoperacyjnych za właściwe uznano dokonanie zmiany dyrektywy 98/26/WE w celu ochrony praw operatora systemu, który dostarcza zabezpieczenie innemu operatorowi systemu, w wypadku wszczęcia postępowania upadłościowego wobec przyjmującego zabezpieczenie operatora systemu.

(98) W celu ułatwienia sprawnego rozliczania, rejestrowania, przeprowadzania rozrachunku i dokonywania płatności CCP i repozytoria transakcji powinny wykorzystywać w swoich procedurach komunikacji z uczestnikami i infrastrukturami rynkowymi, z którymi mają styczność, właściwe międzynarodowe procedury komunikacji i standardy dotyczące komunikatów i danych referencyjnych.

(99) Ze względu na to, że cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie jednolitych wymogów w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu pora rynkiem regulowanym oraz w odniesieniu do prowadzenia działalności przez CCP i repozytoria transakcji, nie mogą zostać osiągnięte w dostateczny sposób przez państwa członkowskie, a ze względu na skalę działań możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na szczeblu unijnym, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z określoną w wymienionym artykule zasadą proporcjonalności niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia wspomnianych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia wymogi w zakresie usług rozliczeniowych i dwustronnego zarządzania ryzykiem dotyczące kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, wymogi w zakresie zgłaszania kontraktów dotyczących instrumentów pochodnych oraz jednolite wymogi dotyczące prowadzenia działalności przez kontrahentów centralnych („CCP”) i repozytoria transakcji.

([1]) Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

▼B

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do CCP oraz ich członków rozliczających, kontrahentów finansowych i repozytoriów transakcji. W odniesieniu do kontrahentów niefinansowych i systemów obrotu ma ono zastosowanie, jeśli tak przewidziano.

3. Tytuł V niniejszego rozporządzenia ma zastosowanie wyłącznie do zbywalnych papierów wartościowych i instrumentów rynku pieniężnego zdefiniowanych w art. 4 ust. 1 pkt 18 lit. a) i b) oraz art. 4 ust. 1 pkt 19 dyrektywy 2004/39/WE.

4. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do:

a) członków ESBC i innych organów państw członkowskich pełniących podobne funkcje oraz innych unijnych organów publicznych, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w takim zarządzaniu;

b) Banku Rozrachunków Międzynarodowych;

▼M2

c) banków centralnych i organów publicznych z następujących państw członkowskich, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w takim zarządzaniu:

(i) Japonii;

(ii) Stanów Zjednoczonych.

▼B

5. Z wyjątkiem obowiązku zgłaszania przewidzianego w art. 9, niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do następujących podmiotów:

a) wielostronnych banków rozwoju wymienionych w części 1 sekcja 4.2 załącznika VI do dyrektywy 2006/48/WE;

b) podmiotów sektora publicznego w rozumieniu art. 4 pkt 18 dyrektywy 2006/48/WE, w przypadku gdy są one własnością rządów centralnych i dysponują wyraźnymi gwarancjami udzielonymi przez rządy centralne;

c) Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej i europejskiego mechanizmu stabilności.

6. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 82 w celu zmodyfikowania wykazu określonego w ust. 4 niniejszego artykułu.

W tym celu Komisja przedstawi do dnia 17 listopada 2012 r. Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie zawierające ocenę międzynarodowego traktowania podmiotów publicznych, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w takim zarządzaniu, i banków centralnych.

▼B

Sprawozdanie to zawiera analizę porównawczą traktowania tych organów i banków centralnych w obrębie ram prawnych znacznej liczby państw trzecich, w tym co najmniej trzech najważniejszych jurysdykcji pod względem liczby kontraktów będących w obrocie, standardów zarządzania ryzykiem mających zastosowanie do transakcji na instrumentach pochodnych, jakich dokonały te organy, oraz banki centralne w tych jurysdykcjach. W sytuacji gdy w sprawozdaniu stwierdzi się – w szczególności w odniesieniu do analizy porównawczej – że wyłączenie zadań monetarnych tych banków centralnych państw trzecich z obowiązku rozliczenia i obowiązku sprawozdawczego jest konieczne, Komisja doda je do wykazu określonego w ust. 4.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

1) „CCP” oznacza osobę prawną, która działa pomiędzy kontrahentami kontraktów będących w obrocie na co najmniej jednym rynku finansowym, stając się nabywcą dla każdego sprzedawcy i sprzedawcą dla każdego nabywcy;

2) „repozytorium transakcji” oznacza osobę prawną zajmującą się gromadzeniem i przechowywaniem na szczeblu centralnym danych dotyczących instrumentów pochodnych;

3) „rozliczanie” oznacza proces ustalania pozycji, w tym obliczania zobowiązań netto, oraz zapewniania dostępności instrumentów finansowych, środków pieniężnych lub obydwu na potrzeby zabezpieczenia ekspozycji wynikających z tych pozycji;

4) „system obrotu” oznacza system użytkowany przez przedsiębiorstwo inwestycyjne lub podmiot gospodarczy w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 i art. 4 ust. 1 pkt 13 dyrektywy 2004/39/WE inny niż podmiot giełdowy prowadzący regularną działalność w oparciu o ustalone zasady w rozumieniu w art. 4 ust. 1 pkt 7 tej dyrektywy, w którym skupiają się interesy związane z nabywaniem lub zbywaniem instrumentów finansowych w tym systemie, w sposób skutkujący kontraktem zgodnym z tytułem II lub III tej dyrektywy;

5) „instrument pochodny” lub „kontrakt pochodny” oznacza instrument finansowy wymieniony w sekcji C pkt 4)–10) załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE określony w art. 38 i 39 rozporządzenia (WE) nr 1287/2006;

6) „klasa instrumentów pochodnych” oznacza podzbiór instrumentów pochodnych posiadających wspólne zasadnicze cechy charakterystyczne obejmujące, co najmniej, stosunek z aktywami bazowymi, rodzaj aktywów bazowych oraz walutę, w której wyrażona jest kwota referencyjna; instrumenty pochodne należące do tej samej klasy mogą mieć różne terminy zapadalności;

▼M6

7) „instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym” lub „kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym” oznaczają kontrakty pochodne, które nie są zawierane na rynku regulowanym w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 14 dyrektywy 2004/39/WE lub na rynku państwa trzeciego, który uznaje się za równoważny rynkowi regulowanemu zgodnie z art. 2a niniejszego rozporządzenia;

▼B

8) „kontrahenci finansowi” oznaczają przedsiębiorstwa inwestycyjne, którym udzielono zezwolenia zgodnie z dyrektywą 2004/39/WE, instytucje kredytowe, którym udzielono zezwolenia zgodnie z dyrektywą 2006/48/WE, zakłady ubezpieczeń, którym udzielono zezwolenia zgodnie z dyrektywą 73/239/EWG, zakłady ubezpieczeń, którym udzielono zezwolenia zgodnie z dyrektywą 2002/83/WE, zakłady reasekuracji, którym udzielono zezwolenia zgodnie z dyrektywą 2005/68/WE, UCITS i odpowiednio, ich spółek zarządzających, którym udzielono zezwolenia zgodnie z dyrektywą 2009/65/WE, instytucje pracowniczych programów emerytalnych w rozumieniu art. 6 lit. a) dyrektywy 2003/41/WE oraz alternatywne fundusze inwestycyjne zarządzane przez zarządców alternatywnych funduszy inwestycyjnych, którym udzielono zezwolenia lub które zarejestrowano zgodnie z dyrektywą 2011/61/UE;

9) „kontrahent niefinansowy” oznacza przedsiębiorstwo mające siedzibę w Unii inne niż podmioty, o których mowa w pkt 1) oraz 8);

10) „system programów emerytalnych” oznacza:

a) instytucje pracowniczych programów emerytalnych w rozumieniu art. 6 lit. a dyrektywy 2003/41/WE, w tym wszelkie upoważnione podmioty odpowiadające za zarządzanie nimi i działanie w ich imieniu, o czym mowa w art. 2 ust. 1 tej dyrektywy, oraz wszelkie podmioty prawne utworzone do celów inwestowania na rzecz takich instytucji i działające tylko i wyłącznie w ich interesie;

b) prowadzoną przez instytucje działalność w zakresie pracowniczych programów emerytalnych, o której mowa w art. 3 dyrektywy 2003/41/WE;

c) działalność w zakresie pracowniczych programów emerytalnych prowadzona przez przedsiębiorstwa ubezpieczeń na życie podlegające dyrektywie 2002/83/WE, pod warunkiem że wszystkie aktywa i pasywa odpowiadające tej działalności są wydzielone, zarządzane i zorganizowane niezależnie od pozostałej działalności przedsiębiorstwa ubezpieczeń, bez możliwości przeniesienia;

d) wszelkie inne upoważnione i nadzorowane podmioty lub systemy programów, działające w danym państwie, pod warunkiem że:

(i) są uznawane przez prawo krajowe; oraz

(ii) ich zasadniczym celem jest zapewnianie świadczeń emerytalnych;

▼B

11) „ryzyko kredytowe kontrahenta” oznacza ryzyko niewykonania zobowiązania przez stronę transakcji przed ostatecznym rozrachunkiem przepływów środków pieniężnych związanych z tą transakcją;

12) „uzgodnienie interoperacyjne” oznacza uzgodnienie pomiędzy dwoma kontrahentami centralnymi bądź większą ich liczbą dotyczące międzysystemowej realizacji transakcji;

13) „właściwy organ” oznacza właściwy organ zdefiniowany w ustawodawstwie, o którym mowa w pkt 8 niniejszego artykułu, właściwy organ, o którym mowa w art. 10 ust. 5, lub organ wyznaczony przez każde z państw członkowskich zgodnie z art. 22;

14) „członek rozliczający” oznacza przedsiębiorstwo uczestniczące w CCP, odpowiedzialne za zobowiązania finansowe wynikające z tego uczestnictwa;

15) „klient” oznacza przedsiębiorstwo związane stosunkiem umownym z członkiem rozliczającym CCP, umożliwiającym temu przedsiębiorstwu rozliczanie jego transakcji za pośrednictwem tego CCP;

16) „grupa” oznacza grupę przedsiębiorstw składającą się z jednostki dominującej i jej jednostek zależnych w rozumieniu art. 1 i 2 dyrektywy 83/349/EWG lub grupę przedsiębiorstw, o których mowa w art. 3 ust. 1 oraz art. 80 ust. 7 i 8 dyrektywy 2006/48/WE;

17) „instytucja finansowa” oznacza przedsiębiorstwo inne niż instytucja kredytowa, którego działalnością podstawową jest nabywanie udziałów kapitałowych lub realizacja co najmniej jednego rodzaju czynności wymienionych w pkt 2–12 załącznika I do dyrektywy 2006/48/WE;

18) „finansowa spółka holdingowa” oznacza instytucję finansową, której przedsiębiorstwa zależne są wyłącznie albo głównie instytucjami kredytowymi lub instytucjami finansowymi, przy czym co najmniej jedno z tych przedsiębiorstw zależnych jest instytucją kredytową, oraz która nie jest finansową spółką holdingową o działalności mieszanej w rozumieniu art. 2 ust. 15 dyrektywy 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, przedsiębiorstwami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego ([1]);

19) „przedsiębiorstwo usług pomocniczych” oznacza przedsiębiorstwo, którego podstawowa działalność polega na posiadaniu majątku lub zarządzaniu nim, zarządzaniu usługami w zakresie przetwarzania danych lub podobnej działalności o charakterze pomocniczym w stosunku do podstawowej działalności jednej lub więcej instytucji kredytowych;

([1]) Dz.U. L 35 z 11.2.2003, s. 1.

▼B

20) „znaczny pakiet akcji” oznacza każdy posiadany bezpośrednio lub pośrednio pakiet akcji lub udział w CCP lub repozytorium transakcji stanowiący co najmniej 10 % kapitału bądź praw głosu, zgodnie z art. 9 i 10 dyrektywy 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym ([1]), uwzględniając warunki dotyczące ich agregacji przewidziane w art. 12 ust. 4 i 5 tej dyrektywy, lub też taki, który umożliwia wywieranie znaczącego wpływu na kierownictwo danego CCP lub repozytorium transakcji, w którym ten pakiet akcji lub udział jest posiadany;

21) „jednostka dominująca” oznacza jednostkę dominującą w rozumieniu art. 1 i 2 dyrektywy 83/349/EWG;

22) „jednostka zależna” oznacza jednostkę zależną w rozumieniu art. 1 i 2 dyrektywy 83/349/EWG, w tym jednostkę zależną jednostki zależnej jednostki dominującej najwyższego szczebla;

23) „kontrola” oznacza stosunek między jednostką dominującą a jednostką zależną w rozumieniu art. 1 dyrektywy 83/349/EWG;

24) „bliskie powiązania” oznaczają sytuację, w której dwie osoby fizyczne lub prawne bądź większa liczba tych osób jest ze sobą powiązanych:

a) udziałem, poprzez posiadanie bezpośrednio lub za pomocą stosunku kontroli co najmniej 20 % praw głosu lub kapitału przedsiębiorstwa;

b) kontrolą lub podobnym związkiem między jakąkolwiek osobą fizyczną lub prawną a przedsiębiorstwem lub jednostką zależną danej jednostki zależnej również uważanej za jednostkę zależną przedsiębiorstwa dominującego najwyższego szczebla.

Sytuacja, w której dwie osoby fizyczne lub prawne bądź większa liczba tych osób jest trwale związanych z jedną i tą samą osobą przez stosunek kontroli, jest również uznawana za bliskie powiązanie tych osób;

25) „kapitał” oznacza kapitał subskrybowany w rozumieniu art. 22 dyrektywy Rady 86/635/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych ([2]), w zakresie, w jakim został on wpłacony, łącznie z ażio emisyjnym, i w jakim w pełni pokrywa on straty w sytuacjach kontynuowania działalności, a w przypadku bankructwa lub likwidacji ma niższą pozycję niż wszystkie inne wierzytelności;

26) „rezerwy” oznaczają rezerwy określone w art. 9 czwartej dyrektywy Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. wydanej na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu, w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek ([3]), oraz niepodzielone zyski i niepokryte straty z lat ubiegłych;

([1]) Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38.
([2]) Dz.U. L 372 z 31.12.1986, s. 1.
([3]) Dz.U. L 222 z 14.8.1978, s. 11.

▼B

27) „zarząd” oznacza organ zarządzający lub organ nadzorczy lub obydwa te organy, zgodnie z krajowym prawem spółek;

28) „niezależny członek zarządu” oznacza członka zarządu nieposiadającego stosunków gospodarczych, więzów rodzinnych bądź innych relacji prowadzących do konfliktu interesów z zainteresowanym CCP lub akcjonariuszami posiadającymi pakiet kontrolny, jego kierownictwem bądź członkami rozliczającymi oraz który nie posiadał takich stosunków w ciągu pięciu lat poprzedzających członkostwo w zarządzie;

29) „kierownictwo wyższego szczebla” oznacza osobę bądź osoby faktycznie kierujące działalnością CCP lub repozytorium transakcji oraz członka zarządzającego bądź członków zarządzających zarządu.

▼M6

Artykuł 2a

Decyzje o równoważności na użytek definicji instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym

1. Na użytek art. 2 pkt 7 niniejszego rozporządzenia rynek państwa trzeciego uznaje się za równoważny rynkowi regulowanemu w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 14 dyrektywy 2004/39/WE, gdy rynek ten spełnia prawnie wiążące wymogi, które są równoważne z wymogami określonymi w tytule III tej dyrektywy, i na bieżąco podlega skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu prawa w tym państwie trzecim, co stwierdza Komisja zgodnie z procedurą, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Komisja może przyjąć akty wykonawcze stwierdzające, że rynek państwa trzeciego spełnia prawnie wiążące wymogi, które są równoważne z wymogami określonymi w tytule III dyrektywy 2004/39/WE, oraz na bieżąco podlega skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu prawa w tym państwie trzecim na użytek ust. 1.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 86 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

3. Komisja i EUNGiPW publikują na swoich stronach internetowych wykaz rynków, które należy uznać za równoważne zgodnie z aktem wykonawczym określonym w ust. 2. Wykaz ten uaktualnia się okresowo.

▼B

Artykuł 3

Transakcje wewnątrzgrupowe

1. W odniesieniu do kontrahenta niefinansowego transakcja wewnątrzgrupowa jest kontraktem pochodnym będącym przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartym z innym kontrahentem będącym członkiem tej samej grupy, pod warunkiem że obaj kontrahenci objęci są w pełni tą samą konsolidacją i podlegają właściwym procedurom z zakresu scentralizowanej oceny, pomiaru i kontroli ryzyka oraz że kontrahent ten ma siedzibę w Unii, a jeżeli posiada siedzibę w państwie trzecim, że Komisja przyjęła akt wykonawczy zgodnie z art. 13 ust. 2 w odniesieniu do tego państwa trzeciego.

2. W odniesieniu do kontrahenta finansowego transakcja wewnątrzgrupowa jest:

▼B

a) kontraktem pochodnym będącym przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartym z innym kontrahentem będącym członkiem tej samej grupy, o ile spełnione są następujące warunki:

(i) kontrahent finansowy ma siedzibę w Unii lub jeżeli posiada siedzibę w państwie trzecim, Komisja przyjęła akt wykonawczy zgodnie z art. 13 ust. 2 w odniesieniu do tego państwa trzeciego;

(ii) drugi kontrahent jest kontrahentem finansowym, finansową spółką holdingową, instytucją finansową lub przedsiębiorstwem usług pomocniczych objętym odpowiednimi wymogami ostrożnościowymi;

(iii) obaj kontrahenci objęci są w pełni tą samą konsolidacją; oraz

(iv) obaj kontrahenci podlegają właściwym procedurom z zakresu scentralizowanej oceny, pomiaru i kontroli ryzyka;

b) kontraktem pochodnym będącym przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartym z innym kontrahentem, w przypadku gdy obydwaj kontrahenci należą do tego samego systemu ochrony instytucjonalnej, o którym mowa w art. 80 ust. 8 dyrektywy 2006/48/WE, jeżeli spełniony jest warunek określony w lit. a) ppkt (ii) niniejszego ustępu;

c) kontraktem pochodnym będącym przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartym między instytucjami kredytowymi powiązanymi z tym samym organem centralnym lub między taką instytucją kredytową a organem centralnym, jak przewiduje art. 3 ust. 1 dyrektywy 2006/48/WE; lub

d) kontraktem pochodnym będącym przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartym z kontrahentem niefinansowym będącym członkiem tej samej grupy, pod warunkiem że obaj kontrahenci objęci są w pełni tą samą konsolidacją i podlegają właściwym procedurom z zakresu scentralizowanej oceny, pomiaru i kontroli ryzyka oraz że kontrahent ten ma siedzibę w Unii lub na terenie jurysdykcji państwa trzeciego, dla którego Komisja przyjęła akt wykonawczy zgodnie z art. 13 ust. 2 w odniesieniu do tego państwa trzeciego.

3. Do celów niniejszego artykułu kontrahenci uznawani są za objętych tą samą konsolidacją, w przypadku gdy obaj są:

a) objęci konsolidacją zgodnie z dyrektywą 83/349/EWG lub międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej (MSSF) przyjętymi zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 lub – w odniesieniu do grupy, której jednostka dominująca posiada siedzibę w kraju trzecim – zgodnie z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości kraju trzeciego uznanymi za ekwiwalentne do MSSF zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1569/2007 (lub standardami rachunkowości kraju trzeciego, których stosowanie jest dozwolone zgodnie z art. 4 tego rozporządzenia); albo

b) objęci takim samym nadzorem skonsolidowanym zgodnie z dyrektywą 2006/48/WE lub dyrektywą 2006/49/WE lub – w odniesieniu do grupy, której jednostka dominująca posiada siedzibę w kraju trzecim – takim samym nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez właściwy organ państwa trzeciego, który zweryfikowano jako odpowiadający organowi podlegającemu zasadom ustanowionym w art. 143 dyrektywy 2006/48/WE lub art. 2 dyrektywy 2006/49/WE.

▼B

TYTUŁ II

ROZLICZANIE, ZGŁASZANIE I OGRANICZANIE RYZYKA INSTRUMENTÓW POCHODNYCH BĘDĄCYCH PRZEDMIOTEM OBROTU POZA RYNKIEM REGULOWANYM

Artykuł 4

Obowiązek rozliczania

1. Kontrahenci rozliczają wszystkie kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym należące do tych klas instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które zostały uznane za podlegające obowiązkowi rozliczania zgodnie z art. 5 ust. 2, w przypadku gdy kontrakty te spełniają oba z poniższych warunków:

a) zostały zawarte na jeden z następujących sposobów:

(i) między dwoma kontrahentami finansowymi;

(ii) między kontrahentem finansowym a kontrahentem niefinansowym, który spełnia warunki, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. b);

(iii) między dwoma kontrahentami niefinansowymi, którzy spełniają warunki, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. b);

(iv) między kontrahentem finansowym lub kontrahentem niefinansowym spełniającym warunki, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. b), a podmiotem posiadającym siedzibę w państwie trzecim, który podlegałby obowiązkowi rozliczania, gdyby miał siedzibę w Unii; lub

(v) między dwoma podmiotami mającymi siedzibę w jednym lub większej liczbie państw trzecich, które – gdyby miały siedzibę w Unii – podlegałyby obowiązkowi rozliczania, pod warunkiem że dany kontrakt ma bezpośredni, znaczący i przewidywalny skutek wewnątrz Unii, lub w przypadku gdy taki obowiązek jest niezbędny lub stosowny, by zapobiec obchodzeniu jakichkolwiek przepisów niniejszego rozporządzenia; oraz

b) są zawierane lub przedłużane:

(i) w dniu lub po dniu, z którym skuteczny staje się obowiązek rozliczania; albo

(ii) w dniu lub po dniu powiadomienia, o którym mowa w art. 5 ust. 1, ale przed dniem, z którym obowiązek rozliczania staje się skuteczny, w przypadku gdy okres pozostały do zapadalności tych kontraktów jest dłuższy niż minimalny okres pozostały do zapadalności kontraktów określony przez Komisję zgodnie z art. 5 ust. 2 lit. c).

2. Bez uszczerbku dla technik ograniczania ryzyka określonych w art. 11 kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które są transakcjami wewnątrzgrupowymi w rozumieniu art. 3, nie podlegają obowiązkowi rozliczenia.

Wyłączenie określone w akapicie pierwszym ma zastosowanie wyłącznie:

a) gdy dwaj kontrahenci posiadający siedzibę na terenie Unii i należący do tej samej grupy powiadomili uprzednio odnośne właściwe organy w formie pisemnej, że zamierzają skorzystać z wyłączenia dla zawartych pomiędzy nimi kontraktów dotyczących instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Powiadomienie takie należy wystosować nie później niż na 30 dni kalendarzowych przed skorzystaniem z wyłączenia. W terminie 30 dni kalendarzowych od otrzymania powiadomienia właściwe organy

▼B

mogą wyrazić sprzeciw co do skorzystania z tego wyłączenia, jeżeli transakcje pomiędzy kontrahentami nie spełniają warunków określonych w art. 3, bez uszczerbku dla prawa właściwych organów do wniesienia sprzeciwu po upływie tego okresu 30 dni kalendarzowych, jeżeli warunki te przestały być spełniane. Jeśli właściwe organy nie mogą dojść do porozumienia, w jego osiągnięciu może im pomóc ESMA zgodnie z uprawnieniami posiadanym na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010;

b) w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartych pomiędzy dwoma kontrahentami należącymi do tej samej grupy posiadającymi siedzibę w państwie członkowskim lub kraju trzecim, w którym kontrahent posiadający siedzibę na terenie Unii uzyskał zezwolenie na zastosowanie wyłączenia ze strony właściwego organu w terminie 30 dni po otrzymaniu zawiadomienia od kontrahenta posiadającego siedzibę w Unii, pod warunkiem że spełniono warunki określone w art. 3. Właściwy organ zawiadamia ESMA o tej decyzji.

3. Kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które podlegają obowiązkowi rozliczania na mocy ust. 1, są rozliczane w CCP posiadającym zezwolenie na mocy art. 14 lub uznanym na mocy art. 25 do celów rozliczania danej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym i figurują w rejestrze zgodnie z art. 6 pkt 2 lit. b).

W tym celu kontrahent staje się członkiem rozliczającym, klientem lub zawiera pośrednie uzgodnienia rozliczeniowe z członkiem rozliczającym, pod warunkiem że uzgodnienia te nie zwiększają ryzyka kontrahenta oraz gwarantują, że aktywa i pozycje kontrahenta korzystają z ochrony ze skutkiem równoważnym do tego, o którym mowa w art. 39 i art. 48.

4. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych wyszczególniających kontrakty, które uznaje się za mające bezpośredni, znaczący i przewidywalny skutek wewnątrz Unii lub określających przypadki, w których niezbędne lub stosowne jest zapobieżenie obchodzeniu przepisów niniejszego rozporządzenia, o których mowa w ust. 1 lit. a) ppkt v), a także rodzaje bezpośrednich stosunków umownych spełniających warunki określone w akapicie drugim ust. 3.

ESMA przedkłada Komisji projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 5

Procedura wypełniania obowiązku rozliczania

1. W przypadku gdy właściwy organ udzieli CCP zezwolenia na rozliczanie danej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym na mocy art. 14 lub 15, niezwłocznie powiadamia ESMA o tym zezwoleniu.

W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających szczegóły, jakie powinny być umieszczane w powiadomieniach, o których mowa w akapicie pierwszym.

ESMA przedkłada Komisji projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.

▼B

Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie drugim, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

2. W terminie sześciu miesięcy od otrzymania powiadomienia zgodnie z ust. 1 lub od zakończenia procedury uznawania, o której mowa w art. 25, ESMA, po przeprowadzeniu konsultacji społecznych oraz po konsultacji z ERRS, a także – w stosownych przypadkach – z właściwymi organami krajów trzecich, opracowuje i przedkłada Komisji do zatwierdzenia projekt regulacyjnych standardów technicznych określający następujące elementy:

a) klasę instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które powinny podlegać obowiązkowi rozliczania, o którym mowa w art. 4;

b) datę lub daty, od których obowiązek rozliczania staje się skuteczny, w tym każde stopniowe wprowadzanie w odniesieniu do kategorii kontrahentów, do których obowiązek rozliczania ma zastosowanie; oraz

c) minimalny okres pozostały do zapadalności kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. b) ppkt (ii).

Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

3. Z własnej inicjatywy, po przeprowadzeniu konsultacji społecznych i konsultacji z ERRS i – w stosownych przypadkach – z właściwymi organami państw trzecich, ESMA identyfikuje zgodnie z kryteriami określonymi w art. 4 lit. a), b) i c) klasy instrumentów pochodnych, które powinny podlegać obowiązkowi rozliczania, o którym mowa w art. 4 a na rozliczenie których żaden CCP nie otrzymał jeszcze zezwolenia, oraz powiadamia o nich Komisję.

Po powiadomieniu ESMA publikuje wezwanie do opracowania wniosków dotyczących rozliczania tych klas instrumentów pochodnych.

4. W celu zmniejszenia ryzyka systemowego, w projektach regulacyjnych standardów technicznych w odniesieniu do części, o której mowa w ust. 2 lit. a), bierze się pod uwagę następujące kryteria:

a) stopień standaryzacji warunków umownych i procesów operacyjnych danych klas instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;

b) wolumen i płynność danej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;

c) dostępność rzetelnych, wiarygodnych i powszechnie akceptowanych informacji o wycenach w danej klasie kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.

Opracowując projekt tych regulacyjnych standardów technicznych, ESMA może uwzględnić wzajemne powiązania pomiędzy kontrahentami za pomocą odnośnych klas instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, przewidywany wpływ na poziom ryzyka kredytowego kontrahenta występującego między kontrahentami oraz wpływ na konkurencję w Unii.

W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria, o których mowa w lit. a), b) i c) akapitu pierwszego.

ESMA przedkłada Komisji projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.

▼B

Komisji powierza się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie trzecim niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

5. Projekt regulacyjnych standardów technicznych w odniesieniu do części, o której mowa w ust. 2 lit. b), bierze pod uwagę następujące kryteria:

a) oczekiwany wolumen danej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;

b) czy tę samą klasę instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym rozlicza już więcej niż jeden CCP;

c) zdolność danego CCP do obsługi oczekiwanego wolumenu i zarządzania ryzykiem wynikającym z rozliczania danej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;

d) rodzaj i liczbę kontrahentów, którzy są aktywni i od których można oczekiwać, że będą aktywni na rynku danej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;

e) okres, jakiego potrzebuje kontrahent podlegający obowiązkowi rozliczenia na wprowadzenie rozwiązań niezbędnych do rozliczania swoich kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym za pośrednictwem CCP;

f) zdolność do zarządzania ryzykiem oraz zdolność prawna i zdolność operacyjna kontrahentów, którzy są aktywni na rynku w odniesieniu do danej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym i którzy zostaliby objęci obowiązkiem rozliczania na mocy art. 4 ust. 1.

6. Jeżeli dana klasa kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym nie ma CCP, któremu zezwolono na przeprowadzenie rozliczenia tych kontraktów lub który jest uznawany za posiadający takie zezwolenie na mocy niniejszego rozporządzenia, nie podlega ona już obowiązkowi rozliczenia, o którym mowa w art. 4, i zastosowanie ma ust. 3 niniejszego artykułu.

Artykuł 6

Rejestr publiczny

1. ESMA ustanawia, prowadzi i aktualizuje publiczny rejestr wskazujący, w sposób prawidłowy i jednoznaczny, klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym podlegające obowiązkowi rozliczania. Rejestr publiczny jest dostępny za pośrednictwem strony internetowej ESMA.

2. Rejestr ten obejmuje:

a) klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które podlegają obowiązkowi rozliczania na mocy art. 4;

b) CCP, które posiadają zezwolenie lub są uznane do celów obowiązku rozliczenia;

c) daty, z którymi obowiązek rozliczania wchodzi w życie, w tym również w odniesieniu do jakiegokolwiek stopniowego wdrażania;

d) klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym określone przez ESMA zgodnie z art. 5 ust. 3.

▼B

e) minimalny okres pozostały do zapadalności instrumentów pochodnych, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. b) pkt (ii);

f) CCP, o których właściwy organ powiadomił ESMA do celów obowiązku rozliczenia oraz termin powiadomienia o każdym z nich.

3. W przypadku gdy CCP nie posiada już zezwolenia na rozliczanie danej klasy instrumentów pochodnych lub nie jest uznawany do tego celu na mocy niniejszego rozporządzenia, ESMA bezzwłocznie usuwa taki CCP z rejestru publicznego w odniesieniu do tej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.

4. W celu zapewnienia jednolitego stosowania niniejszego artykułu ESMA może opracować projekt regulacyjnych standardów technicznych zawierający szczegółowe informacje, które mają być zawarte w rejestrze publicznym, o którym mowa w ust. 1.

ESMA przedstawia Komisji projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 7

Dostęp do CCP

1. CCP, któremu udzielono zezwolenia na rozliczanie kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, przyjmuje takie kontrakty do rozliczenia w sposób niedyskryminujący i przejrzysty, niezależnie od systemu obrotu.

CCP może wymagać, aby dany system obrotu spełniał wymogi operacyjno-techniczne określone przez CCP, w tym wymogi dotyczące zarządzania ryzykiem.

2. CCP przyjmuje lub odrzuca oficjalny wniosek o dostęp ze strony systemu obrotu w terminie trzech miesięcy od daty złożenia wniosku.

3. W przypadku odrzucenia wniosku na mocy ust. 2 CCP szczegółowo informuje system obrotu o powodach takiej decyzji.

4. Z wyjątkiem przypadków, w których organ właściwy dla systemu obrotu oraz właściwy organ dla CCP odmawiają dostępu, CCP, z zastrzeżeniem akapitu drugiego, zapewnia dostęp w terminie trzech miesięcy od wydania decyzji przychylającej się do formalnego wniosku złożonego przez system obrotu zgodnie z ust. 2.

▼B

Organ właściwy dla systemu obrotu oraz organ właściwy dla CCP mogą odmówić dostępu do CCP po złożeniu formalnego wniosku przez system obrotu jedynie w przypadkach, gdy dostęp taki mógłby zakłócić sprawne i prawidłowe funkcjonowanie rynków lub mógłby wywrzeć negatywny wpływ na ryzyko systemowe.

5. W przypadku jakiegokolwiek sporu między właściwymi organami spory te są rozstrzygane przez ESMA zgodnie z uprawnieniami przyznanymi ESMA na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 8

Dostęp do systemu obrotu

1. Na wniosek CCP system obrotu dostarcza informacji o transakcjach na zasadach niedyskryminacji i przejrzystości każdemu CCP, który uzyskał zezwolenie na rozliczanie kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym znajdujących się w obrocie w tym systemie.

2. Jeżeli do systemu obrotu wpłynął formalny wniosek o dostęp od CCP, system obrotu udziela CCP odpowiedzi na ten wniosek w terminie trzech miesięcy.

3. W przypadku gdy system obrotu odmawia dostępu, musi on poinformować o tym CCP, podając pełne uzasadnienie takiej decyzji.

4. Bez uszczerbku dla decyzji organów właściwych dla systemu obrotu i CCP, system obrotu musi w terminie trzech miesięcy od pozytywnej odpowiedzi na wniosek o dostęp umożliwić taki dostęp.

CCP uzyskuje dostęp do systemu obrotu wyłącznie pod warunkiem, że dostęp taki nie wymaga interoperacyjności ani nie zagraża sprawnemu i poprawnemu funkcjonowaniu rynków, w szczególności ze względu na fragmentację płynności, a także pod warunkiem, że system obrotu wprowadzi odpowiednie mechanizmy zapobiegające takiej fragmentacji.

5. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających pojęcie fragmentacji płynności.

ESMA przedkłada Komisji projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

▼B

Artykuł 9

Obowiązek zgłaszania

1. Kontrahenci i CCP zapewniają zgłaszanie szczegółowych informacji na temat każdego zawartego przez siebie kontraktu pochodnego oraz na temat wszelkich zmian lub rozwiązania tego kontraktu repozytorium transakcji zarejestrowanemu zgodnie z art. 55 lub uznanemu zgodnie z art. 77. Informacje te są zgłaszane nie później niż w dniu roboczym następującym po zawarciu, zmianie lub rozwiązaniu kontraktu.

Obowiązek zgłaszania ma zastosowanie do kontraktów pochodnych, które:

a) zostały zawarte przed 16 sierpnia 2012 r. i w dalszym ciągu są obowiązujące w tym dniu;

b) zostały zawarte w dniu 16 sierpnia 2012 r. lub po tym dniu.

Kontrahent lub CCP podlegający obowiązkowi zgłaszania może przekazać dane o zawartym kontrakcie pochodnym.

Kontrahenci i CCP zapewniają, aby nie dublować zgłaszania informacji o zawartym kontrakcie pochodnym.

2. Kontrahenci prowadzą ewidencję wszystkich zawartych przez siebie kontraktów pochodnych oraz wszelkich zmian przez co najmniej pięć lat od daty rozwiązania kontraktu.

3. W przypadku gdy repozytorium transakcji nie jest dostępne, aby zarejestrować szczegółowe informacje dotyczące kontraktu pochodnego, kontrahenci i CCP zapewniają, aby te szczegółowe informacje zostały zgłoszone ESMA.

W takim przypadku ESMA zapewnia, aby wszystkie odnośne podmioty, o których mowa w art. 81 ust. 3 miały dostęp do wszelkich szczegółowych informacji na temat kontraktów pochodnych, które są im niezbędne do wykonywania swych obowiązków i uprawnień.

4. Uznaje się, że kontrahent lub CCP, który zgłasza repozytorium transakcji lub ESMA szczegółowe informacje na temat kontraktu pochodnego lub podmiot, który zgłasza takie informacje w imieniu kontrahenta lub CCP, nie narusza żadnego ograniczenia w zakresie ujawniania informacji nałożonego tym kontraktem lub nałożonego na mocy przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych.

Ujawnienie informacji nie naraża podmiotu dokonującego zgłoszenia, jego dyrektorów lub pracowników na jakikolwiek rodzaj odpowiedzialności wynikający z tego ujawnienia.

▼B

5. W celu zapewnienia spójności harmonizacji niniejszego artykułu ESMA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych, aby określić szczegóły i rodzaj zgłoszeń, o których mowa w ust. 1 i 3, dla poszczególnych klas instrumentów pochodnych.

Zgłoszenia, o których mowa w ust. 1 i 3, określają co najmniej:

a) tożsamość stron kontraktu pochodnego oraz, jeśli to inne podmioty, beneficjentów praw i obowiązków wynikających z tego kontraktu;

b) zasadnicze elementy charakterystyczne kontraktów pochodnych, w tym ich rodzaj, zapadalność instrumentu podstawowego, wartość referencyjną, cenę i termin rozliczenia.

ESMA przedkłada Komisji projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

6. Aby zapewnić jednolite warunki stosowania przepisów ust. 1 i 3, ESMA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych określające:

a) format i częstotliwość zgłaszania, o którym mowa w ust. 1 i 3, w odniesieniu do poszczególnych klas instrumentów pochodnych;

b) termin, w którym mają być zgłaszane kontrakty pochodne, w tym terminy stopniowego wprowadzania w odniesieniu do kontraktów zawartych przed rozpoczęciem stosowania obowiązku rozliczania.

ESMA przedstawia Komisji projekt wykonawczych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 10

Kontrahenci niefinansowi

1. W przypadku gdy kontrahent niefinansowy zajmuje pozycje w kontraktach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, a pozycje te przekraczają próg rozliczania ustalony na mocy ust. 3, kontrahent niefinansowy:

a) niezwłocznie powiadamia o tym fakcie ESMA i właściwy organ, o którym mowa w ust. 5;

b) zostaje objęty obowiązkiem rozliczenia przyszłych kontraktów zgodnie z art. 4, jeżeli średnia pozycja w ciągu 30 dni roboczych przekracza próg; oraz

▼B

c) rozlicza wszystkie odnośne przyszłe kontrakty w terminie czterech miesięcy od momentu, gdy podlega obowiązkowi rozliczania.

2. Kontrahent niefinansowy, który został objęty obowiązkiem rozliczania zgodnie z ust. 1 lit. b) i który następnie wykaże organowi określonemu na mocy ust. 5, że jego średnie pozycje w okresie 30 dni roboczych nie przekraczają progu wiążącego się z obowiązkiem rozliczania, nie podlega już obowiązkowi rozliczania określonemu w art. 4.

3. Obliczając pozycje, o których mowa w ust. 1, kontrahent niefinansowy ujmuje wszystkie kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawarte przez kontrahenta niefinansowego lub przez inne podmioty niefinansowe w ramach grupy, do której należy dany kontrahent niefinansowy, co do których nie można obiektywnie stwierdzić, że zmniejszają ryzyko bezpośrednio związane z daną działalnością gospodarczą lub działalnością w zakresie zarządzania aktywami i pasywami kontrahenta niefinansowego lub tej grupy.

4. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA – po przeprowadzeniu konsultacji społecznych oraz po konsultacji z ERRS i innymi właściwymi organami – opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających:

a) kryteria oceny, które kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym w obiektywny i mierzalny sposób ograniczają ryzyko bezpośrednio związane z działalnością gospodarczą lub działalnością w zakresie zarządzania aktywami i pasywami, o której mowa w ust. 3; oraz

b) wartości progowe rozliczania określane są, biorąc pod uwagę znaczenie systemowe sumy pozycji i ekspozycji netto w podziale na kontrahentów i klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.

Po przeprowadzeniu konsultacji społecznych ESMA przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 czerwca 2012 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Po konsultacji z ERRS i innymi stosownymi organami ESMA dokonuje okresowego przeglądu tych progów i, w razie konieczności, proponuje regulacyjne standardy techniczne zmieniające je.

5. Każde państwo członkowskie wyznacza organ odpowiedzialny za zapewnienie wypełniania obowiązku przewidzianego w ust. 1.

▼B

Artykuł 11

Techniki ograniczania ryzyka kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, nierozliczanych przez CCP

1. Kontrahenci finansowi i kontrahenci niefinansowi, którzy zawierają kontrakt pochodny będący przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym nierozliczany przez CCP zapewniają, z zachowaniem należytej staranności, wprowadzenie odpowiednich procedur i uzgodnień służących ocenie, monitorowaniu i ograniczaniu ryzyka operacyjnego i kredytowego kontrahenta, które obejmują co najmniej:

a) zatwierdzenie w odpowiednim czasie, w stosownych przypadkach elektronicznie, warunków danego kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;

b) solidne, odporne i podlegające kontroli sformalizowane procesy służące uzgadnianiu portfeli, zarządzaniu ryzykiem powiązanym oraz wczesnemu wykrywaniu sporów pomiędzy stronami i ich rozstrzyganiu, a także monitorowaniu wartości pozostających do uregulowania kontraktów.

2. Kontrahenci finansowi i kontrahenci niefinansowi, o których mowa w art. 10, codziennie dokonują wyceny aktywnych kontraktów według wartości rynkowej. W przypadku gdy warunki rynkowe uniemożliwiają dokonanie wyceny rynkowej, stosuje się rzetelną i ostrożnościową wycenę w oparciu o model.

3. Kontrahenci finansowi muszą mieć procedury zarządzania ryzykiem, które wymagają terminowej, precyzyjnej i odpowiednio wyodrębnionej wymiany zabezpieczeń w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartych w dniu wejścia w dniu 16 sierpnia 2012 r. lub po tej dacie. Kontrahenci niefinansowi, o których mowa w art. 10, muszą mieć procedury zarządzania ryzykiem, które wymagają terminowej, precyzyjnej i odpowiednio wyodrębnionej wymiany zabezpieczeń w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartych w dniu lub po dniu, w którym przekroczono próg obowiązku rozliczania.

4. Kontrahenci finansowi utrzymują odpowiednie i proporcjonalne kwoty kapitału, aby zarządzać ryzykiem nieobjętym odpowiednią wymianą zabezpieczeń.

5. Wymóg określony w ust. 3 niniejszego artykułu nie ma zastosowania do transakcji wewnątrzgrupowej, o której mowa w art. 3, zawieranej przez kontrahentów mających siedzibę w tym samym państwie członkowskim, pod warunkiem że nie ma obecnie ani nie przewiduje się w przyszłości przeszkód praktycznych lub prawnych dla szybkiego przenoszenia środków własnych lub spłaty zobowiązań między kontrahentami.

6. Transakcja wewnątrzgrupowa, o której mowa w art. 3 ust. 2 lit. a), b) lub c), zawarta przez kontrahentów, którzy mają siedzibę w różnych państwach członkowskich, jest zwolniona w całości lub w części z wymogu określonego w ust. 3 niniejszego artykułu, na podstawie pozytywnej decyzji obu właściwych organów, jeśli spełnione są następujące warunki:

a) procedury kontrahentów w zakresie zarządzania ryzykiem są odpowiednio solidne, rzetelne oraz stosowne do stopnia złożoności transakcji na instrumentach pochodnych;

▼B

b) nie ma obecnie ani nie przewiduje się w przyszłości przeszkód praktycznych lub prawnych dla szybkiego przenoszenia środków własnych lub spłaty zobowiązań między kontrahentami.

Jeżeli właściwym organom nie uda się wypracować pozytywnej decyzji w terminie 30 dni kalendarzowych od otrzymania wniosku o zwolnienie, ESMA może podjąć działania mające na celu umożliwienie tym organom wypracowanie porozumienia zgodnie z uprawnieniami przyznanymi ESMA na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

7. Transakcja wewnątrzgrupowa, o której mowa w art. 3 ust. 1, zawarta przez kontrahentów niefinansowych, którzy mają siedzibę w różnych państwach członkowskich, jest zwolniona z wymogu określonego w ust. 3 niniejszego artykułu, jeśli spełnione są następujące warunki:

a) procedury kontrahentów w zakresie zarządzania ryzykiem są odpowiednio solidne, rzetelne oraz stosowne do stopnia złożoności transakcji na instrumentach pochodnych;

b) nie ma obecnie ani nie przewiduje się w przyszłości przeszkód praktycznych lub prawnych dla szybkiego przenoszenia środków własnych lub spłaty zobowiązań między kontrahentami.

Kontrahenci niefinansowi informują właściwe organy, o których mowa w art. 10 ust. 5, o zamiarze zastosowania zwolnienia. Zwolnienie jest ważne, chyba że któryś z powiadomionych właściwych organów uzna, że nie zostały spełnione warunki, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) lub b), w terminie trzech miesięcy od daty powiadomienia.

8. Transakcja wewnątrzgrupowa, o której mowa w art. 3 ust. 2 lit. a)–d), zawarta przez kontrahenta, który ma siedzibę w Unii, z kontrahentem, który ma siedzibę na terenie jurysdykcji państwa trzeciego, jest zwolniona w całości lub w części z wymogu określonego w ust. 3 niniejszego artykułu na podstawie pozytywnej decyzji odpowiedniego właściwego organu odpowiadającego za nadzór nad kontrahentem mającym siedzibę w Unii, jeśli spełnione są następujące warunki:

a) procedury kontrahentów w zakresie zarządzania ryzykiem są odpowiednio solidne, rzetelne oraz stosowne do stopnia złożoności transakcji na instrumentach pochodnych;

b) nie ma obecnie ani nie przewiduje się w przyszłości przeszkód praktycznych lub prawnych dla szybkiego przenoszenia środków własnych lub spłaty zobowiązań między kontrahentami.

9. Transakcja wewnątrzgrupowa, o której mowa w art. 3 ust. 1, zawarta przez kontrahenta niefinansowego, który ma siedzibę w Unii, z kontrahentem, który ma siedzibę na terenie jurysdykcji państwa trzeciego, jest zwolniona z wymogu określonego w ust. 3 niniejszego artykułu, jeśli spełnione są następujące warunki:

a) procedury kontrahentów w zakresie zarządzania ryzykiem są odpowiednio solidne, rzetelne oraz stosowne do stopnia złożoności transakcji na instrumentach pochodnych;

▼B

b) nie ma obecnie ani nie przewiduje się w przyszłości przeszkód praktycznych lub prawnych dla szybkiego przenoszenia środków własnych lub spłaty zobowiązań między kontrahentami.

Kontrahent niefinansowy informuje właściwy organ, o którym mowa w art. 10 ust. 5, o zamiarze zastosowania zwolnienia. Zwolnienie jest ważne, chyba że któryś z powiadomionych właściwych organów uzna, w terminie trzech miesięcy od daty powiadomienia, że nie zostały spełnione warunki, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) lub b).

10. Transakcja wewnątrzgrupowa, o której mowa w art. 3 ust. 1, zawarta przez kontrahenta niefinansowego z kontrahentem finansowym, gdy obaj mają siedzibę w różnych państwach członkowskich jest zwolniona w całości lub w części z wymogu określonego w ust. 3 niniejszego artykułu, na podstawie pozytywnej decyzji odpowiedniego właściwego organu odpowiadającego za nadzór nad kontrahentem finansowym, jeśli spełnione są następujące warunki:

a) procedury kontrahentów w zakresie zarządzania ryzykiem są odpowiednio solidne, rzetelne oraz stosowne do stopnia złożoności transakcji na instrumentach pochodnych;

b) nie ma obecnie ani nie przewiduje się w przyszłości przeszkód praktycznych lub prawnych dla szybkiego przenoszenia środków własnych lub spłaty zobowiązań między kontrahentami.

Odpowiedni właściwy organ odpowiadający za nadzór nad kontrahentem finansowym powiadamia o takiej decyzji właściwy organ, o którym mowa w art. 10 ust. 5. Zwolnienie jest ważne, chyba że powiadomiony właściwy organ uzna, że nie zostały spełnione warunki, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) lub b). Jeśli właściwe organy nie mogą dojść do porozumienia, w jego osiągnięciu może pomóc ESMA zgodnie z uprawnieniami przyznanymi ESMA na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

11. Kontrahent w transakcji wewnątrzgrupowej, która została zwolniona z wymogu określonego w ust. 3, podaje do wiadomości publicznej informację na temat tego zwolnienia.

Właściwy organ powiadamia ESMA o wszelkich decyzjach podjętych na mocy ust. 6, 8 lub 10 lub o wszelkich powiadomieniach otrzymanych na mocy ust. 7, 9 lub 10 i przedkłada ESMA szczegółowe informacje na temat danej transakcji wewnątrzgrupowej.

12. Obowiązki określone w ust. 1–11 mają zastosowanie do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartych między podmiotami z państw trzecich, które – gdyby miały siedzibę w Unii – podlegałyby tym obowiązkom, pod warunkiem że kontrakty te mają bezpośredni, znaczący i przewidywalny skutek wewnątrz Unii, lub w przypadku gdy taki obowiązek jest niezbędny lub stosowny, by zapobiec obchodzeniu przepisów niniejszego rozporządzenia.

▼B

13. ESMA regularnie monitoruje działalność w zakresie instrumentów pochodnych, które nie kwalifikują się do rozliczenia, w celu wskazania przypadków, w których określona klasa instrumentów pochodnych może powodować ryzyko systemowe, oraz w celu zapobieżenia arbitrażowi regulacyjnemu między rozliczonymi i nierozliczonymi transakcjami na instrumentach pochodnych. W szczególności, ESMA, po konsultacji z ERRS, podejmuje działania zgodnie z art. 5 ust. 3 lub dokonuje przeglądu regulacyjnych standardów technicznych dotyczących depozytów zabezpieczających określonych w ust. 14 niniejszego artykułu oraz w art. 41.

14. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających:

a) procedury i uzgodnienia, o których mowa w ust. 1;

b) warunki rynkowe uniemożliwiające dokonanie wyceny rynkowej oraz kryteria stosowania wyceny w oparciu o model, o której mowa w ust. 2;

c) szczegółowe informacje na temat zwolnionych transakcji wewnątrzgrupowych, jakie należy zamieścić w powiadomieniu, o którym mowa w ust. 7, 9 i 10;

d) szczegółowe informacje na temat zwolnionych transakcji wewnątrzgrupowych, o których mowa w ust. 11;

e) kontrakty uznawane za mające bezpośredni, znaczący i przewidywalny skutek wewnątrz Unii lub przypadki, w których niezbędne lub stosowne jest zapobieżenie obchodzeniu przepisów niniejszego rozporządzenia, o których mowa w ust. 12.

ESMA przedkłada Komisji projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

15. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESA opracowują projekt regulacyjnych standardów technicznych określających:

a) procedury zarządzania ryzykiem, w tym wymagany poziom i rodzaj zabezpieczenia oraz uzgodnienia dotyczące wyodrębnienia wymagane do spełnienia wymogów ust. 3;

▼M1

_____

▼B

c) procedury, jakich mają przestrzegać kontrahenci i odnośne właściwe organy przy stosowaniu kryteriów zwolnienia, o których mowa w ust. 6–10;

d) mające zastosowanie kryteria, o których mowa w ust. 5–10, w tym – w szczególności – co należy uznać za przeszkody praktyczne lub prawne dla szybkiego przenoszenia środków własnych lub spłaty zobowiązań między kontrahentami.

▼B

ESA przedstawiają Komisji wspólne projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.

W zależności od formy prawnej kontrahenta Komisji powierza się uprawnienia do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzeń (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 1094/2010 albo (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 12

Sankcje

1. Państwa członkowskie określają zasady dotyczące sankcji za naruszanie przepisów niniejszego tytułu i podejmują wszystkie konieczne działania w celu zapewnienia ich wdrożenia. Sankcje te obejmują co najmniej grzywny administracyjne. Przewidziane sankcje powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad kontrahentami finansowymi bądź w stosownych przypadkach kontrahentami niefinansowymi, podawały do wiadomości publicznej każdą sankcję nałożoną za naruszenia przepisów art. 4, 5 oraz 7–11, chyba że takie ujawnienie poważnie zagroziłoby rynkom finansowym lub zaszkodziłoby w niewspółmierny sposób zainteresowanym stronom. Państwa członkowskie regularnie publikują sprawozdania oceniające skuteczność stosowanych zasad dotyczących sankcji. Ujawniane i publikowane informacje nie mogą obejmować danych osobowych w rozumieniu art. 2 lit. a) dyrektywy 95/46/WE.

W terminie do dnia 17 lutego 2013 r. państwa członkowskie powiadamiają Komisję o przepisach, o których mowa w ust. 1. Powiadamiają one również niezwłocznie Komisję o wszelkich późniejszych zmianach tych zasad.

3. Naruszenie przepisów zawartych w niniejszym tytule nie wpływa na ważność kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym ani na możliwość wykonania przez strony postanowień kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Naruszenie przepisów niniejszego tytułu nie uzasadnia żadnych roszczeń odszkodowawczych względem strony kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.

Artykuł 13

Mechanizm zapobiegania dublowaniu się lub sprzeczności zasad

1. ESMA wspiera Komisję w procesie monitorowania i przygotowywania sprawozdań przedkładanych Parlamentowi Europejskiemu i Radzie na temat stosowania na szczeblu międzynarodowym zasad określonych w art. 4, 9, 10 i 11, w szczególności pod kątem potencjalnego dublowania się lub sprzeczności wymogów dotyczących uczestników rynku, oraz wysuwa zalecenia dotyczące ewentualnego działania.

▼B

2. Komisja może przyjąć akty wykonawcze, stwierdzając, że stosowane przez państwa trzecie rozwiązania prawne, nadzorcze i wykonawcze:

a) są równoważne z wymogami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu na mocy art. 4, 9, 10 i 11;

b) gwarantują zachowanie tajemnicy służbowej w stopniu równoważnym do przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu; oraz

c) są skutecznie stosowane i egzekwowane w sposób sprawiedliwy i nieprowadzący do zakłóceń, aby zapewnić skuteczny nadzór i ich egzekwowanie w tym państwie trzecim.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 86 ust. 2.

3. Przyjęcie aktu wykonawczego dotyczącego równoważności rozwiązań, o którym mowa w ust. 2, oznacza, że uznaje się, iż kontrahenci zawierający transakcję objętą niniejszym rozporządzeniem spełnili obowiązki zawarte w art. 4, 9, 10 i 11w sytuacji, gdzie co najmniej jeden z kontrahentów ma siedzibę w tym kraju trzecim.

4. Komisja we współpracy z ESMA monitoruje skuteczne wykonanie wymogów równoważnych z wymogami ustanowionymi w art. 4, 9, 10 i 11 przez państwa trzecie, w odniesieniu do których przyjęto akt wykonawczy dotyczący równoważności, oraz regularnie, co najmniej raz do roku, składa sprawozdania na ten temat Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W przypadku gdy sprawozdanie to ujawnia niewystarczające lub niespójne stosowanie wymogów dotyczących równoważności przez organy państwa trzeciego, Komisja, w terminie 30 dni kalendarzowych od przedstawienia sprawozdania, cofa decyzję o uznaniu ram prawnych danego państwa trzeciego za równoważne. W przypadku unieważnienia aktu wykonawczego dotyczącego równoważności kontrahenci zostają automatycznie objęci wszystkimi wymogami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.

TYTUŁ III

UDZIELANIE ZEZWOLEŃ CCP I NADZÓR NAD NIMI

ROZDZIAŁ 1

Warunki i procedury udzielania zezwolenia CCP

Artykuł 14

Zezwolenie na prowadzenie działalności przez CCP

1. W przypadku gdy osoba prawna mająca siedzibę w Unii zamierza świadczyć usługi rozliczeniowe jako CCP, składa ona wniosek o udzielenie zezwolenia do właściwego organu państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę (organu właściwego dla CCP) zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 17.

▼B

2. Od momentu, kiedy udzielono zezwolenia zgodnie z art. 17, jest ono skuteczne na całym terytorium Unii.

3. W zezwoleniu, o którym mowa w ust. 1, udzielonym wyłącznie na działania związane z rozliczaniem wskazane są usługi, które może świadczyć CCP, lub działalność, którą może on prowadzić, w tym klasy instrumentów finansowych objętych takim zezwoleniem.

4. CCP jest zobowiązane spełniać w każdym czasie warunki wymagane dla uzyskania zezwolenia.

CCP bezzwłocznie informuje właściwy organ o wszelkich istotnych zmianach mających wpływ na warunki zezwolenia.

5. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, nie uniemożliwia państwom członkowskim przyjęcia lub dalszego stosowania dodatkowych wymogów w odniesieniu do CCP mających siedzibę na ich terytorium, w tym pewnych wymogów dotyczących obowiązku uzyskania zezwoleń nałożonych dyrektywą 2006/48/WE.

Artykuł 15

Rozszerzenie zakresu działalności i usług

1. CCP zamierzający rozszerzyć działalność o dodatkowe usługi nieobjęte pierwotnym zezwoleniem lub działalność nieobjętą tym zezwoleniem składa wniosek o rozszerzenie zakresu zezwolenia do organu właściwego dla CCP. Oferowanie usług w zakresie rozliczania, na które dany CCP nie ma jeszcze zezwolenia, jest uznawane za rozszerzenie tego zezwolenia.

Rozszerzenia zakresu zezwolenia dokonuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 17.

2. W przypadku gdy CCP zamierza rozszerzyć swoją działalność na państwo członkowskie inne niż to, w którym ma siedzibę, organ właściwy dla CCP niezwłocznie informuje o tym fakcie właściwy organ tego drugiego państwa członkowskiego.

Artykuł 16

Wymogi kapitałowe

1. CCP musi posiadać stały i rozporządzalny kapitał założycielski w wysokości co najmniej 7,5 mln EUR, aby uzyskać zezwolenie na mocy art. 14.

2. Kapitał danego CCP, obejmujący zysk niepodzielony i rezerwy, powinien być proporcjonalny do ryzyka wynikającego z działalności tego CCP. Powinien on być w każdym momencie wystarczający, by zapewnić sprawne przeprowadzenie likwidacji lub restrukturyzacji działalności w odpowiednim czasie oraz by zapewnić CCP odpowiednie zabezpieczenie przed ryzykiem kredytowym, kontrahenta, rynkowym, operacyjnym, prawnym i ekonomicznym, które nie zostały do tego momentu pokryte celowymi zasobami finansowymi, o których mowa w art. 41–44.

▼B

3. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu EBA, w ścisłej współpracy z ESBC i po konsultacji z ESMA, opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających wymogi odnoszące się do kapitału, zysków zatrzymanych i rezerw CCP, o których mowa w ust. 2.

EBA przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 17

Procedura udzielania zezwolenia i odrzucenia wniosku o udzielenie zezwolenia

1. CCP występujący z wnioskiem składają wniosek o udzielenie zezwolenia do właściwego organu państwa członkowskiego, w którym ma swoją siedzibę.

2. CCP występujący z wnioskiem o udzielenie zezwolenia przekazuje wszystkie niezbędne informacje pozwalające właściwemu organowi na stwierdzenie, że dany CCP występujący z wnioskiem spełnia, na dzień udzielenia zezwolenia, wszystkie wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu. Właściwy organ bezzwłocznie przekazuje ESMA i kolegium, o którym mowa w art. 18 ust. 1, wszystkie informacje uzyskane od CCP wnioskującego o udzielenie zezwolenia.

3. W terminie 30 dni roboczych od otrzymania wniosku właściwy organ sprawdza wniosek pod kątem jego kompletności. Jeśli wniosek jest niekompletny, właściwy organ wyznacza termin, w którym CCP składający wniosek ma dostarczyć dodatkowych informacji. Po stwierdzeniu kompletności wniosku właściwy organ powiadamia o tym występujący z wnioskiem CCP, członków kolegium powołanego zgodnie z art. 18 ust. 1 oraz ESMA.

4. Właściwy organ udziela zezwolenia jedynie w przypadku, gdy ma całkowitą pewność, że CCP składający wniosek spełnia wszystkie wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu oraz jeżeli ten CCP został zgłoszony jako system zgodnie z dyrektywą 98/26/WE.

Właściwy organ uwzględnia opinię kolegium wydaną zgodnie z art. 19. W przypadku gdy właściwy organ nie zgadza się z pozytywną opinią kolegium, wydana przezeń decyzja musi zawierać wyczerpujące uzasadnienie oraz wyjaśnienie wszelkich poważnych odstępstw od tej pozytywnej opinii.

Odmowa udzielenia zezwolenia na rzecz CCP może nastąpić w przypadku, gdy wszyscy członkowie kolegium, z wyłączeniem organów państwa członkowskiego w którym CCP ma siedzibę, przyjmą w drodze wspólnego porozumienia, stosownie do art. 19 ust. 1, wspólną opinię stwierdzającą, że dany CCP nie powinien uzyskać zezwolenia. Opinia ta musi zawierać pełne i szczegółowe pisemne uzasadnienie powodów, dla których kolegium uznało, iż nie są spełnione wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu lub innych przepisach prawa unijnego.

▼B

W przypadku nieosiągnięcia wspólnego porozumienia zgodnie z akapitem trzecim oraz gdy dwie trzecie kolegium wyrazi opinię negatywną którykolwiek z odnośnych właściwych organów, przy wsparciu dwóch trzecich kolegium, może przekazać sprawę do ESMA zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 w terminie 30 dni kalendarzowych od przyjęcia opinii negatywnej.

Decyzja przekazująca sprawę musi zawierać pełne i szczegółowe pisemne uzasadnienie powodów, dla których członkowie kolegium uznali, iż wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu lub innych przepisach prawa Unii nie zostały spełnione. W takim przypadku właściwy organ odracza decyzję w sprawie zezwolenia do czasu wydania decyzji w sprawie zezwolenia, którą ESMA może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.Właściwy organ podejmuje swą decyzję zgodnie z decyzją ESMA. Po upływie trzydziestodniowego terminu, o którym mowa w akapicie czwartym, sprawa nie jest przekazywana do ESMA.

W przypadku gdy wszyscy członkowie kolegium, z wyłączeniem organów państwa członkowskiego, w którym CCP ma siedzibę, przyjmą wspólną opinię, w drodze wspólnego porozumienia zgodnie z art. 19 ust. 1, że dany CCP nie powinien uzyskać zezwolenia, organ właściwy dla CCP może przekazać sprawę do ESMA zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Właściwy organ państwa członkowskiego, w którym CCP ma siedzibę, przekazuje tę decyzję pozostałym odnośnym właściwym organom.

5. W przypadku gdy organ właściwy dla CCP nie zastosował przepisów niniejszego rozporządzenia lub zastosował je w sposób, jaki wydaje się naruszać przepisy prawa unijnego, ESMA podejmuje działania zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Na wniosek dowolnego członka kolegium lub z własnej inicjatywy i po poinformowaniu właściwego organu ESMA może wszcząć dochodzenie w sprawie domniemanego naruszenia lub niezastosowania prawa Unii.

6. W wykonywaniu zadań członków kolegium żadne działanie jakiegokolwiek członka kolegium nie może, bezpośrednio ani pośrednio, dyskryminować jakiegokolwiek państwa członkowskiego ani grupy państw członkowskich jako miejsca prowadzenia usług rozliczeniowych w jakiejkolwiek walucie.

7. W terminie sześciu miesięcy od złożenia kompletnego wniosku właściwy organ informuje na piśmie CCP występującego z wnioskiem o udzielenie zezwolenia o tym, czy udzielono zezwolenia, czy też odmówiono jego udzielenia, podając wyczerpujące uzasadnienie.

Artykuł 18

Kolegium

1. W terminie 30 dni kalendarzowych od złożenia kompletnego wniosku zgodnie z art. 17 organ właściwy dla CCP powołuje kolegium do celów wykonywania zadań, o których mowa w art. 15, 17, 49, 51 i 54, zarządza nim i mu przewodniczy.

▼B

2. W skład kolegium wchodzą:

a) ESMA;

b) organ właściwy dla CCP;

c) właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad członkami rozliczającymi CCP mającymi siedzibę w trzech państwach członkowskich, które przekazują łącznie w okresie jednego roku największe składki do prowadzonego przez CCP funduszu na wypadek niewywiązania się z zobowiązań, o którym mowa w art. 42;

d) właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad systemami obrotu obsługiwanymi przez CCP;

e) właściwe organy sprawujące nadzór nad CCP, z którymi zostały zawarte uzgodnienia interoperacyjne;

f) właściwe organy sprawujące nadzór nad centralnymi depozytami papierów wartościowych, z którymi dane CCP jest związane;

g) członkowie ESBC odpowiedzialni za dozór nad danym CCP oraz właściwi członkowie ESBC odpowiedzialni za dozór nad tymi CCP, z którymi zostały zawarte uzgodnienia interoperacyjne;

h) banki centralne emitujące waluty unijne o największym znaczeniu dla rozliczanych instrumentów finansowych.

3. Właściwy organ państwa członkowskiego, który nie należy do kolegium, może zażądać od kolegium dostarczenia wszelkich informacji właściwych do wykonywania swoich obowiązków nadzorczych.

4. Bez uszczerbku dla obowiązków właściwych organów wynikających z niniejszego rozporządzenia kolegium zapewnia:

a) opracowanie opinii, o której mowa w art. 19;

b) wymianę informacji, w tym odnośnie do wniosków o udzielenie informacji zgodnie z art. 84;

c) porozumienie w sprawie dobrowolnego podziału zadań pomiędzy członków kolegium;

d) koordynację programów nadzoru na podstawie oceny ryzyka danego CCP; oraz

e) określenie procedur i planów awaryjnych przewidujących sposób postępowania w sytuacjach nadzwyczajnych, o których mowa w art. 24.

5. Podstawą powołania i funkcjonowania kolegium jest umowa na piśmie zawarta pomiędzy wszystkimi jego członkami.

W umowie tej określone są praktyczne rozwiązania dotyczące funkcjonowania kolegium, w tym szczegółowe zasady dotyczące procedur głosowania, o którym mowa w art. 19 ust. 3; może ona również określać zadania, które mają zostać powierzone organowi właściwemu dla CCP lub innemu członkowi kolegium.

▼B

6. Aby zapewnić konsekwentne i spójne funkcjonowanie kolegiów w całej Unii, ESMA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających warunki, na jakich waluty unijne, o których mowa w ust. 2 lit. h), są uznawane za waluty o największym znaczeniu, oraz szczegóły praktycznych rozwiązań, o których mowa w ust. 5.

ESMA przedkłada Komisji projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 19

Opinia kolegium

1. W terminie czterech miesięcy od złożenia przez CCP kompletnego wniosku zgodnie z art. 17 organ właściwy dla CCP dokonuje oceny ryzyka w odniesieniu do tego CCP i przedstawia kolegium sprawozdanie.

W terminie 30 dni kalendarzowych od jego otrzymania oraz na podstawie wniosków tego sprawozdania kolegium wydaje wspólną opinię na temat tego, czy wnioskujący CCP spełnia wszystkie wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu.

Bez uszczerbku dla art. 17 ust. 4 akapit czwarty, w przypadku niewydania wspólnej opinii zgodnie z akapitem drugim, kolegium w takim samym terminie przyjmuje opinię większościową.

2. ESMA podejmuje działania mające na celu umożliwienie przyjęcia wspólnej opinii zgodnie ze swoją ogólną rolą koordynacyjną ustanowioną w art. 31 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

3. Większościowa opinia kolegium przyjmowana jest zwykłą większością głosów jego członków. W przypadku kolegiów mających do 12 członków prawo głosu przysługuje maksymalnie dwóm członkom kolegium z tego samego państwa członkowskiego; każdy członek posiadający prawo głosu dysponuje jednym głosem. W przypadku kolegiów mających więcej niż 12 członków prawo głosu przysługuje maksymalnie trzem członkom z tego samego państwa członkowskiego; każdy członek posiadający prawo głosu dysponuje jednym głosem. ESMA nie ma prawa głosu w sprawie opinii kolegium.

Artykuł 20

Cofnięcie zezwolenia

1. Bez uszczerbku dla art. 22 ust. 3 organ właściwy dla CCP cofa zezwolenie w przypadku, gdy CCP:

a) nie skorzystał z zezwolenia w ciągu 12 miesięcy, jednoznacznie zrzeka się zezwolenia lub gdy w ciągu poprzednich sześciu miesięcy nie świadczył usług lub nie prowadził działalności;

▼B

b) uzyskał zezwolenie, składając fałszywe oświadczenia lub w jakikolwiek inny sposób sprzeczny z prawem;

c) nie spełnia już warunków, na podstawie których zezwolenie zostało udzielone, a w odpowiednim czasie nie przedsięwziął działania naprawczego wymaganego przez organ właściwy dla CCP;

d) poważnie i stale narusza którykolwiek z wymogów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.

2. W przypadku gdy organ właściwy dla CCP stwierdzi, że zachodzi którakolwiek z okoliczności, o których mowa w ust. 1, w terminie 5 dni roboczych, informuje o tym fakcie ESMA i innych członków kolegium.

3. Organ właściwy dla CCP zasięga opinii członków kolegium w kwestii konieczności cofnięcia zezwolenia dla CCP, z wyjątkiem przypadków, gdy dana decyzja musi zostać podjęta w trybie pilnym.

4. Każdy członek kolegium może w dowolnym czasie zwrócić się do organu właściwego dla CCP o zbadanie, czy dany CCP nadal spełnia warunki, na podstawie których udzielono zezwolenia.

5. Organ właściwy dla CCP może ograniczyć cofnięcie zezwolenia do określonej usługi, działalności lub określonej klasy instrumentów finansowych.

6. Organ właściwy dla CCP powiadamia ESMA i członków kolegium o swojej decyzji wraz z pełnym jej uzasadnieniem i bierze pod uwagę zastrzeżenia członków kolegium.

7. Decyzja o wycofaniu zezwolenia jest skuteczna na terenie całej Unii.

Artykuł 21

Przegląd i ocena

1. Bez uszczerbku dla roli kolegium właściwe organy, o których mowa w art. 22, dokonują przeglądu uzgodnień, strategii, procesów i mechanizmów wdrożonych przez CCP w celu przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia i dokonują oceny ryzyka, na jakie dani CCP są lub mogą być narażeni.

2. Przegląd i ocena, o których mowa w ust. 1, obejmują swoim zakresem wszelkie wymogi ustanowione dla CCP w niniejszym rozporządzeniu.

3. Właściwe organy ustalają częstotliwość i szczegółowość przeglądów i ocen, o których mowa w ust. 1, przy uwzględnieniu wielkości, systemowego znaczenia, charakteru, skali i złożoności działalności danych CCP. Przegląd i ocena podlegają aktualizacji co najmniej raz w roku.

CCP podlegają kontrolom w miejscu prowadzenia działalności.

▼B

4. Właściwe organy regularnie, a co najmniej raz w roku, przekazują kolegium informacje na temat wyników przeglądu i oceny, o których mowa w ust. 1, w tym wszelkich podjętych działań naprawczych lub nałożonych sankcji.

5. Właściwe organy zobowiązują dane CCP, które nie spełnia wymogów wynikających z niniejszego rozporządzenia, do szybkiego podjęcia działania lub czynności niezbędnych w danej sytuacji.

6. ESMA pełni rolę koordynatora pomiędzy właściwymi organami a kolegiami w celu stworzenia wspólnej kultury nadzorczej oraz spójnych praktyk w dziedzinie nadzoru gwarantujących jednolite procedury i spójne podejścia, a także większą spójność wyników nadzoru.

Na użytek akapitu pierwszego ESMA co najmniej raz do roku:

a) przeprowadza wzajemną ocenę działań w zakresie nadzoru prowadzonych przez wszystkie właściwe organy w związku z udzielaniem zezwoleń CCP i sprawowaniem nad nimi nadzoru zgodnie z art. 30 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010; oraz

b) inicjuje i koordynuje ogólnounijną ocenę odporności CCP na niekorzystną sytuację na rynku zgodnie z art. 32 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

W sytuacji gdy ocena, o której mowa w akapicie drugim lit. b), wykaże niewystarczającą odporność jednego lub większej liczby CCP, ESMA wydaje niezbędne zalecenia zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

ROZDZIAŁ 2

Nadzór nad CCP

Artykuł 22

Właściwe organy

1. Każde państwo członkowskie wyznacza właściwy organ odpowiedzialny za wykonywanie obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do udzielania zezwoleń CCP mającym siedzibę na jego terytorium i nadzoru nad nimi oraz informuje o tym fakcie Komisję i ESMA.

W przypadku gdy państwo członkowskie wyznacza więcej niż jeden właściwy organ, wyraźnie określa ono zadania poszczególnych organów i wyznacza jeden organ odpowiedzialny za koordynację współpracy i wymianę informacji z Komisją, ESMA, właściwymi organami innych państw członkowskich, EBA i odpowiednimi członkami ESBC, zgodnie z art. 23, 24, 83 i 84.

2. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby właściwy organ posiadał uprawnienia nadzorcze i dochodzeniowe niezbędne do wykonywania swoich funkcji.

▼B

3. Każde państwo członkowskie zapewnia możliwość podjęcia lub nałożenia odpowiednich środków administracyjnych – zgodnie z prawodawstwem krajowym – wobec ponoszących odpowiedzialność osób fizycznych lub prawnych w przypadku naruszenia niniejszego rozporządzenia.

Środki te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające i mogą obejmować wnioski o działania naprawcze w określonych ramach czasowych.

4. ESMA publikuje na swojej stronie internetowej wykaz właściwych organów wyznaczonych zgodnie z ust. 1.

ROZDZIAŁ 3

Współpraca

Artykuł 23

Współpraca organów

1. Właściwe organy ściśle współpracują ze sobą i z ESMA oraz, o ile jest to konieczne, z ESBC.

2. Wykonując swoje ogólne obowiązki, właściwe organy należycie uwzględniają potencjalny wpływ swoich decyzji na stabilność systemu finansowego we wszystkich innych zainteresowanych państwach członkowskich, w szczególności w sytuacjach nadzwyczajnych, o których mowa w art. 24, w oparciu o informacje dostępne w chwili podjęcia decyzji.

Artykuł 24

Sytuacje nadzwyczajne

Organ właściwy dla CCP lub jakikolwiek inny organ niezwłocznie informuje ESMA, kolegium, odpowiednich członków ESBC i inne odpowiednie organy o sytuacji nadzwyczajnej dotyczącej CCP, w tym o zmianach na rynkach finansowych, które mogą mieć niekorzystny wpływ na płynność rynku i stabilność systemu finansowego w dowolnym z państw członkowskich, w których CCP lub jego członkowie rozliczający mają siedzibę.

ROZDZIAŁ 4

Stosunki z państwami trzecimi

Artykuł 25

Uznawanie CCP z państw trzecich

1. CCP mający siedzibę w państwie trzecim może świadczyć usługi rozliczeniowe na rzecz członków rozliczających lub systemów obrotu mających siedzibę w Unii wyłącznie wtedy, gdy jest uznany przez ESMA.

▼B

2. ESMA, po konsultacji z organami, o których mowa w ust. 3, może uznać CCP mającego siedzibę w państwie trzecim, który wystąpił o uznanie w celu świadczenia niektórych usług rozliczeniowych lub prowadzenia niektórych działań rozliczeniowych, jeżeli:

a) Komisja przyjęła akt wykonawczy zgodnie z ust. 6;

b) CCP uzyskał zezwolenie na prowadzenie działalności w danym państwie trzecim i podlega w nim skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu prawa zapewniającemu pełną zgodność z wymogami ostrożnościowymi mającymi zastosowanie w tym państwie trzecim;

c) zawarto uzgodnienia o współpracy zgodnie z ust. 7;

▼M4

d) CCP ma siedzibę lub uzyskał zezwolenie w państwie trzecim, którego Komisja zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 ([1]) nie uznaje za mające strategiczne braki w jego krajowym systemie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, które stwarzają znaczące zagrożenia dla systemu finansowego Unii.

▼B

3. Podczas przeprowadzania oceny, czy warunki, o których mowa w ust. 2, zostały spełnione, ESMA konsultuje się z:

a) właściwym organem państwa członkowskiego, w którym dany CCP świadczy lub zamierza świadczyć usługi rozliczeniowe i które zostało wybrane przez tego CCP;

b) właściwymi organami odpowiedzialnymi za nadzór nad członkami rozliczającymi CCP mającymi siedzibę w trzech państwach członkowskich, które przekazują – lub po których CCP spodziewają się, że będą przekazywać – łącznie w okresie jednego roku największe składki do prowadzonego przez danego CCP funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania, o którym mowa w art. 42;

c) właściwymi organami odpowiedzialnymi za nadzór nad znajdującymi się w Unii systemami obrotu, które są obsługiwane lub mają być obsługiwane przez danego CCP;

d) właściwymi organami sprawującymi nadzór nad CCP mającymi siedzibę w Unii, z którymi zostały zawarte uzgodnienia interoperacyjne;

e) odpowiednimi członkami ESBC państw członkowskich, w których dany CCP świadczy lub zamierza świadczyć usługi rozliczeniowe, oraz z odpowiednimi członkami ESBC odpowiedzialnymi za sprawowanie nadzoru nad CCP, z którymi zostały zawarte uzgodnienia interoperacyjne;

([1]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).

▼B

f) bankami centralnymi emitującymi waluty Unii o największym znaczeniu dla instrumentów finansowych rozliczanych obecnie lub których rozliczenie jest planowane.

4. CCP, o którym mowa w ust. 1, składa swój wniosek do ESMA.

CCP składający wniosek o uznanie przekazuje ESMA wszelkie niezbędne do tego celu informacje. W terminie 30 dni roboczych od otrzymania wniosku ESMA sprawdza wniosek pod kątem jego kompletności. Jeśli wniosek jest niekompletny ESMA wyznacza termin, w którym CCP składający wniosek ma przedłożyć dodatkowe informacje.

Decyzja o uznaniu podejmowana jest w oparciu o warunki określone w ust. 2 i jest niezależna od wszelkich ocen stanowiących podstawę decyzji o równoważności, o której mowa w art. 13 ust. 3.

Przed podjęciem decyzji ESMA przeprowadza konsultacje z podmiotami i instytucjami, o których mowa w ust. 3.

W terminie 180 dni roboczych od złożenia kompletnego wniosku ESMA informuje na piśmie CCP składające wniosek o uznaniu lub odmowie uznania, podając wyczerpujące uzasadnienie.

ESMA publikuje na swojej stronie internetowej wykaz CCP uznanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

5. ESMA, po konsultacji z organami i podmiotami, o których mowa w ust. 3, dokonuje przeglądu decyzji o uznaniu CCP mającego siedzibę w państwie trzecim, jeżeli ten CCP rozszerzył zakres swojej działalności i usług w Unii. Przegląd ten przeprowadza się zgodnie z przepisami ust. 2, 3 i 4. ESMA może cofnąć decyzję o uznaniu tego CCP, jeżeli warunki określone w ust. 2 nie są już spełniane oraz w sytuacji analogicznej do sytuacji opisanej w art. 20.

6. Komisja może przyjąć akt wykonawczy zgodnie art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011, stwierdzając, że ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego gwarantują, że CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym państwie trzecim, spełniają prawnie wiążące wymogi równoważne wymogom ustanowionym w tytule IV niniejszego rozporządzenia, że dani CCP podlegają skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu prawa prowadzonemu na bieżąco w tym państwie trzecim oraz że ramy prawne tego państwa trzeciego przewidują skuteczny równoważny system uznawania CCP, którzy uzyskali zezwolenie na mocy systemów prawnych państw trzecich.

7. ESMA zawiera uzgodnienia o współpracy z odpowiednimi właściwymi organami państw trzecich, których ramy prawne i nadzorcze uznano za równoważne z niniejszym rozporządzeniem zgodnie z ust. 6. Uzgodnienia takie określają co najmniej:

a) mechanizm wymiany informacji między ESMA a właściwymi organami danych państw trzecich, w tym dostęp do wszystkich informacji, o które występuje ESMA, na temat CCP, które uzyskały zezwolenie w państwach trzecich;

▼B

b) mechanizm szybkiego powiadamiania ESMA w przypadkach, gdy właściwy organ państwa trzeciego uzna, że CCP, nad którym sprawuje nadzór, narusza warunki udzielonego mu zezwolenia lub innych przepisów, którym podlega;

c) mechanizm szybkiego powiadamiania ESMA przez właściwy organ państwa trzeciego w przypadkach, gdy CCP, nad którym taki organ sprawuje nadzór, uzyskał prawo do świadczenia usług rozliczeniowych na rzecz członków rozliczających lub klientów mających siedzibę w Unii;

d) procedury dotyczące koordynacji działań nadzorczych, w tym, w odpowiednich przypadkach, kontroli w miejscu prowadzenia działalności.

8. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających szczegółową treść informacji, jakie CCP musi przedstawić ESMA w swoim wniosku o uznanie.

ESMA przedkłada Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

TYTUŁ IV

WYMOGI W ODNIESIENIU DO CCP

ROZDZIAŁ 1

Wymogi organizacyjne

Artykuł 26

Przepisy ogólne

1. CCP posiada solidne zasady zarządzania obejmujące jasną strukturę organizacyjną z dobrze określonymi, przejrzystymi i spójnymi obszarami odpowiedzialności, skuteczne procesy służące rozpoznawaniu ryzyka, na które jest lub może być narażony CCP, zarządzaniu ryzykiem, monitorowaniu i zgłaszaniu ryzyka oraz odpowiednie mechanizmy kontroli wewnętrznej obejmujące prawidłowe procedury administracyjne i rachunkowości.

2. CCP przyjmuje strategie i procedury dostatecznie skuteczne, aby zapewnić przestrzeganie przepisów niniejszego rozporządzenia, w tym przestrzeganie wszystkich tych przepisów przez zarządzających CCP i jego pracowników.

3. CCP utrzymuje i stosuje strukturę organizacyjną zapewniającą ciągłość działania oraz prawidłowe funkcjonowanie w zakresie świadczenia usług i prowadzenia działalności. Stosuje odpowiednie i proporcjonalne systemy, zasoby i procedury.

▼B

4. CCP utrzymuje wyraźne rozgraniczenie między podległością służbową w odniesieniu do zarządzania ryzykiem a podległością służbową w odniesieniu do innych działań CCP.

5. CCP przyjmuje, wdraża i prowadzi politykę wynagrodzeń promującą rozważne i skuteczne zarządzanie ryzykiem oraz niesprzyjającą rozluźnianiu standardów ryzyka.

6. CCP posiada odpowiednie systemy informatyczne pozwalające na uwzględnienie złożoności, różnorodności i rodzaju świadczonych usług oraz prowadzonej działalności, tak aby zapewnić wysokie standardy bezpieczeństwa oraz integralność i poufność informacji.

7. CCP nieodpłatnie podaje do wiadomości publicznej zasady zarządzania oraz przepisy regulujące działalność CCP, a także kryteria dopuszczenia do członkostwa.

8. CCP podlega częstym i niezależnym audytom. Wyniki tych audytów przekazywane są zarządowi i udostępniane właściwemu organowi.

9. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA, po konsultacji z członkami ESBC, opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających minimalny zakres zasad i rozwiązań w zakresie zarządzania, o których mowa w ust. 1–8.

ESMA przedkłada Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 27

Kierownictwo wyższego szczebla i zarząd

1. Kierownictwo wyższego szczebla CCP musi cieszyć się odpowiednio nieposzlakowaną opinią i posiadać dostateczne doświadczenie pozwalające na zapewnienie prawidłowego i ostrożnego zarządzania CCP.

2. CCP posiada zarząd. Co najmniej jedna trzecia składu zarządu, jednak nie mniej niż dwóch członków, musi być niezależna. Przedstawiciele klientów członków rozliczających zapraszani są na posiedzenia zarządu dotyczące kwestii związanych z art. 38 i 39. Wynagrodzenie niezależnych i innych członków zarządu, niepełniących funkcji wykonawczych nie jest powiązane z wynikami działalności CCP.

Członkowie zarządu CCP, w tym członkowskie niezależni, muszą cieszyć się odpowiednio nieposzlakowaną opinią oraz posiadać odpowiednią wiedzę specjalistyczną z zakresu usług finansowych, zarządzania ryzykiem i usług rozliczeniowych.

▼B

3. CCP wyraźnie określa zadania i zakres odpowiedzialności zarządu oraz udostępnia protokoły posiedzeń zarządu właściwemu organowi i audytorom.

Artykuł 28

Komisja ds. ryzyka

1. CCP ustanawia komisję ds. ryzyka, w skład której wchodzą przedstawiciele jego członków rozliczających, niezależni członkowie zarządu oraz przedstawiciele klientów. Komisja ds. ryzyka może zaprosić pracowników CCP i niezależnych ekspertów zewnętrznych do uczestniczenia w posiedzeniach komisji bez prawa głosu. Właściwe organy mogą zwrócić się z wnioskiem o udział w posiedzeniach komisji ds. ryzyka bez prawa głosu oraz o należyte udzielenie informacji na temat działań i decyzji komisji ds. ryzyka. Opinie komisji ds. ryzyka są niezależne od bezpośredniego wpływu kierownictwa CCP. Żadna z grup przedstawicieli nie ma większości w komisji ds. ryzyka.

2. CCP wyraźnie określa zakres upoważnienia, zasady zarządzania służące zapewnieniu jego niezależności, procedury operacyjne, kryteria przyjmowania i mechanizm wyboru członków komisji ds. ryzyka. Zasady zarządzania są udostępniane publicznie i przewidują co najmniej, że komisji ds. ryzyka przewodniczy niezależny członek zarządu oraz że komisja ta bezpośrednio podlega zarządowi i odbywa regularne posiedzenia.

3. Komisja ds. ryzyka doradza zarządowi w zakresie wszelkich uzgodnień, które mogą wpłynąć na zarządzanie ryzykiem CCP, takich jak znacząca zmiana modelu ryzyka, procedury na wypadek niewykonania zobowiązania, kryteria przyjmowania członków rozliczających, rozliczania nowych klas instrumentów lub funkcji na zasadzie outsourcingu. Opinie komisji ds. ryzyka nie są wymagane w odniesieniu do bieżącej działalności CCP. W sytuacjach nadzwyczajnych podejmuje się rozsądne wysiłki w celu zasięgnięcia opinii komisji ds. ryzyka na temat zdarzeń mających wpływ na zarządzanie ryzykiem CCP.

4. Bez uszczerbku dla prawa właściwych organów do uzyskania odpowiednich informacji, członków komisji ds. ryzyka obowiązuje poufność. W przypadku gdy przewodniczący komisji ds. ryzyka stwierdzi istnienie faktycznego lub potencjalnego konfliktu interesów danego członka w odniesieniu do określonej kwestii, członek ten nie może głosować w tej kwestii.

5. CCP niezwłocznie informuje właściwy organ o wszelkich decyzjach, w których zarząd decyduje o nieuwzględnieniu opinii komisji ds. ryzyka.

Artykuł 29

Prowadzenie dokumentacji

1. Przez okres co najmniej dziesięciu lat CCP przechowuje pełną dokumentację dotyczącą świadczonych usług i prowadzonej działalności, tak aby umożliwić właściwemu organowi monitorowanie spełniania przez CCP zgodności z niniejszym rozporządzeniem.

▼B

2. Przez okres co najmniej dziesięciu lat po rozwiązaniu kontraktu CCP przechowuje kompletne informacje na temat wszystkich zrealizowanych przez siebie kontraktów. Informacje te umożliwiają co najmniej określenie pierwotnych warunków transakcji przed jej rozliczeniem przez CCP.

3. Na wniosek właściwego organu ESMA i odpowiednich członków ESBC CCP udostępnia im dokumentację i informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, a także wszelkie informacje na temat pozycji rozliczonych kontraktów, niezależnie od systemu obrotu, w którym transakcja została zawarta.

4. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających szczegóły dotyczące dokumentacji i informacji, które muszą być przechowywane zgodnie z ust. 1 do 3.

ESMA przedkłada Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

5. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania ust. 1 i 2 ESMA opracowuje projekt wykonawczych standardów technicznych określających format dokumentacji i informacje, które mają być przechowywane.

ESMA przedstawia Komisji ten projekt wykonawczych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.

Komisji przyznaje się uprawnienia do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 30

Akcjonariusze i udziałowcy posiadający znaczne pakiety akcji

1. Właściwy organ udziela zezwolenia CCP dopiero wtedy, gdy organowi temu zostaną przedstawione dane osobowe akcjonariuszy lub udziałowców, bezpośrednich lub pośrednich, osób fizycznych lub prawnych, posiadających znaczne pakiety akcji, a także dane na temat wartości takich pakietów.

2. Właściwy organ odmawia udzielenia zezwolenia CCP w przypadku, gdy nie jest przekonany o stosowności – uwzględniając potrzebę zapewnienia prawidłowego i ostrożnego zarządzania CCP – udziałowców lub akcjonariuszy posiadających znaczne pakiety akcji w CCP.

3. W przypadku bliskich powiązań między CCP i innymi osobami prawnymi lub fizycznymi właściwy organ udziela zezwolenia tylko wówczas, gdy powiązania te nie uniemożliwiają skutecznego wykonywania funkcji nadzorczych właściwego organu.

▼B

4. W przypadku gdy osoby, o których mowa w ust. 1, wywierają wpływ, który może być niekorzystny dla prawidłowego i ostrożnego zarządzania CCP, właściwy organ podejmuje odpowiednie kroki służące ustaniu tej sytuacji, które mogą obejmować cofnięcie zezwolenia dla danego CCP.

5. Właściwy organ nie udziela zezwolenia, gdy skuteczne wykonywanie jego funkcji nadzorczych nie jest możliwe z powodu przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych państwa trzeciego mających zastosowanie do jednej osoby fizycznej lub prawnej bądź większej liczby tych osób, z którymi CCP posiada bliskie powiązania, bądź też z powodu trudności w egzekwowaniu takich przepisów.

Artykuł 31

Obowiązki informacyjne wobec właściwych organów

1. CCP informuje właściwy dla siebie organ o wszelkich zmianach kierownictwa i przekazuje temu organowi wszystkie informacje niezbędne do oceny zgodności z art. 27 ust. 1 i art. 27 ust. 2 akapit drugi.

W przypadku gdy postępowanie członka zarządu może niekorzystnie wpływać na prawidłowe i ostrożne zarządzanie CCP, właściwy organ podejmuje odpowiednie środki, które mogą obejmować usunięcie tego członka z zarządu.

2. Każda osoba fizyczna lub prawna bądź większa liczba takich osób działających w porozumieniu (potencjalny nabywca), która postanowiła (które postanowiły) nabyć, bezpośrednio lub pośrednio, znaczny pakiet akcji w CCP lub zwiększyć, bezpośrednio lub pośrednio, taki posiadany znaczny pakiet akcji w CCP, w wyniku czego udział posiadanych praw głosu lub posiadanego kapitału osiągnie bądź przekroczy 10 %, 20 %, 30 % lub 50 % albo CCP stanie się jednostką zależną takiej osoby (takich osób), (planowane nabycie), uprzednio informuje na piśmie organ właściwy dla CCP, w którym zamierza ona (zamierzają one) nabyć lub zwiększyć znaczny pakiet akcji, o wielkości tego pakietu oraz przekazuje odpowiednie informacje, o których mowa w art. 32 ust. 4.

Każda osoba fizyczna lub prawna, która postanowiła zbyć, bezpośrednio lub pośrednio, znaczny pakiet akcji w CCP (potencjalny zbywca), uprzednio informuje na piśmie właściwy organ o tym fakcie, informując go o wielkości tego pakietu. Osoba taka powiadamia również właściwy organ w przypadku podjęcia decyzji o zmniejszeniu posiadanego znacznego pakietu akcji w taki sposób, że udział praw głosu lub posiadanego przez nią kapitału spadłby wówczas poniżej poziomu 10 %, 20 %, 30 % bądź 50 % lub CCP przestałby być jednostką zależną tej osoby.

Bezzwłocznie po otrzymaniu powiadomienia określonego w niniejszym ustępie, a najpóźniej w ciągu dwóch dni roboczych od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w niniejszym akapicie, oraz informacji określonych w ust. 3, właściwy organ potwierdza odbiór powiadomienia lub informacji potencjalnemu nabywcy lub zbywcy na piśmie.

▼B

Właściwy organ ma maksymalnie 60 dni roboczych od dnia pisemnego potwierdzenia odbioru powiadomienia i wszystkich dokumentów, których załączenie do powiadomienia jest wymagane na podstawie wykazu określonego w art. 32 ust. 4 (okres oceny), na przeprowadzenie oceny, o której mowa w art. 32 ust. 1 (ocena).

W chwili potwierdzenia odbioru właściwy organ powiadamia potencjalnego nabywcę lub zbywcę o terminie, w którym upływa okres oceny.

3. Podczas okresu oceny, lecz nie później niż pięćdziesiątego dnia roboczego okresu oceny właściwy organ może, w razie potrzeby, zwrócić się o dalsze informacje potrzebne do ukończenia oceny. Prośbę tę przekazuje się na piśmie z wyszczególnieniem dodatkowych niezbędnych informacji.

Bieg okresu oceny zostaje wstrzymany na okres od dnia przekazania prośby o informacje przez właściwy organ do dnia otrzymania odpowiedzi od potencjalnego nabywcy. Wstrzymanie to nie może przekroczyć dwudziestu dni roboczych. Właściwy organ może rozważyć wystąpienie z kolejnymi wnioskami o uzupełnienie lub wyjaśnienie informacji, jednak nie mogą one powodować wstrzymania biegu okresu oceny.

4. Właściwy organ może przedłużyć wstrzymanie, o którym mowa w ust. 3 akapit drugi, do 30 dni roboczych, w przypadku gdy potencjalny nabywca lub zbywca:

a) ma siedzibę poza Unią albo jeśli nadzór nad nim sprawuje organ spoza Unii;

b) jest osobą fizyczną albo prawną, która nie podlega nadzorowi na mocy niniejszego rozporządzenia lub dyrektywy 73/239/EWG, dyrektywy Rady 92/49/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie ([1]) lub dyrektyw 2002/83/WE, 2003/41/WE, 2004/39/WE, 2005/68/WE, 2006/48/WE, 2009/65/WE lub 2011/61/UE.

5. Jeśli po zakończeniu oceny właściwy organ postanawia wyrazić sprzeciw wobec planowanego nabycia, informuje o tym potencjalnego nabywcę na piśmie w ciągu dwóch dni roboczych, ale przed upływem okresu oceny, podając powody takiej decyzji. Właściwy organ odpowiednio informuje kolegium, o którym mowa w art. 18. Z zastrzeżeniem przepisów krajowych odpowiednie uzasadnienie takiej decyzji może zostać upublicznione na żądanie potencjalnego nabywcy. Państwa członkowskie mogą jednak zezwolić właściwemu organowi na ujawnienie uzasadnienia przy braku wniosku potencjalnego nabywcy.

6. Jeśli przed upływem okresu oceny właściwy organ nie wyrazi sprzeciwu wobec planowanego nabycia, uznaje się, że planowane nabycie zostało zatwierdzone.

7. Właściwy organ może ustalić maksymalny termin na sfinalizowanie planowanego nabycia i przedłużyć go w stosownych przypadkach.

([1]) Dz.U. L 228 z 11.8.1992, s. 1.

▼B

8. Państwa członkowskie nie ustanawiają bardziej restrykcyjnych wymogów w odniesieniu do powiadomienia właściwego organu i zatwierdzenia przez niego bezpośredniego lub pośredniego nabycia praw głosu lub kapitału niż wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 32

Ocena

1. W ramach oceny powiadomienia przewidzianego w art. 31 ust. 2 oraz informacji, o których mowa w art. 31 ust. 3, właściwy organ, dla zapewnienia prawidłowego i ostrożnego zarządzania CCP, w którym ma nastąpić nabycie, oraz mając na względzie prawdopodobny wpływ potencjalnego nabywcy na CCP, ocenia stosowność potencjalnego nabywcy oraz finansową solidność planowanego nabycia w oparciu o wszystkie poniższe elementy:

a) reputację i finansową solidność potencjalnego nabywcy;

b) reputację i doświadczenie wszelkich osób, które będą kierować działalnością CCP w wyniku planowanego nabycia;

c) zdolność CCP do przestrzegania, aktualnie i w przyszłości, niniejszego rozporządzenia;

d) istnienie wystarczających podstaw by podejrzewać, iż w związku z planowanym nabyciem dokonuje się, dokonano lub usiłowano dokonać prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu w rozumieniu art. 1 dyrektywy 2005/60/WE lub że planowane nabycie może zwiększyć takie ryzyko.

W ocenie solidności finansowej potencjalnego nabywcy właściwy organ poświęca szczególną uwagę rodzajowi prowadzonej i planowanej działalności w CCP, w którym ma nastąpić nabycie.

W ocenie zdolności CCP do przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia właściwy organ poświęca szczególną uwagę temu, czy grupa, w skład której wejdzie CCP, posiada strukturę umożliwiającą sprawowanie skutecznego nadzoru, skuteczną wymianę informacji pomiędzy właściwymi organami i ustalenie podziału odpowiedzialności pomiędzy tymi organami.

2. Właściwe organy mogą wyrazić sprzeciw wobec planowanego nabycia jedynie wówczas, gdy na podstawie kryteriów określonych w ust. 1 istnieją ku temu uzasadnione powody lub jeżeli informacje dostarczone przez potencjalnego nabywcę są niekompletne.

3. Państwa członkowskie nie narzucają żadnych wstępnych warunków dotyczących wielkości pakietów, jakie są nabywane, ani nie umożliwiają swoim właściwym organom oceny planowanego nabycia pod kątem potrzeb ekonomicznych rynku.

▼B

4. Państwa członkowskie publicznie udostępniają wykaz informacji, które są niezbędne do przeprowadzenia oceny i które są przekazywane właściwym organom w chwili dokonywania powiadomienia, o którym mowa w art. 31 ust. 2. Zakres wymaganych informacji musi być proporcjonalny i dostosowany do charakteru potencjalnego nabywcy i planowanego nabycia. Państwa członkowskie nie wymagają informacji, które nie są istotne dla przeprowadzenia oceny ostrożnościowej.

5. Nie naruszając przepisów art. 31 ust. 2, 3 i 4, w przypadku gdy właściwy organ otrzyma powiadomienia o dwóch lub więcej planach nabycia lub zwiększenia znacznych pakietów akcji w tym samym CCP, traktuje on potencjalnych nabywców w sposób niedyskryminujący.

6. Odpowiednie właściwe organy ściśle współpracują ze sobą podczas przeprowadzania oceny, w przypadku gdy potencjalny nabywca jest:

a) innym CCP, instytucją kredytową, zakładem ubezpieczeń na życie, zakładem ubezpieczeń, zakładem reasekuracji, przedsiębiorstwem inwestycyjnym, operatorem rynku, operatorem systemu rozrachunku papierów wartościowych, spółką zarządzającą UCITS lub ZAFI posiadającym zezwolenie innego państwa członkowskiego;

b) jednostką dominującą innego CCP, instytucji kredytowej, zakładu ubezpieczeń na życie, zakładu ubezpieczeń, zakładu reasekuracji, przedsiębiorstwa inwestycyjnego, operatora rynku, operatora systemu rozrachunku papierów wartościowych, spółki zarządzającej UCITS lub ZAFI posiadającego zezwolenie innego państwa członkowskiego;

c) osobą fizyczną lub prawną kontrolującą inne CCP, instytucję kredytową, zakład ubezpieczeń na życie, zakład ubezpieczeń, zakład reasekuracji, przedsiębiorstwo inwestycyjne, operatora rynku, operatora systemu rozrachunku papierów wartościowych, spółkę zarządzającą UCITS lub ZAFI posiadającego zezwolenie innego państwa członkowskiego.

7. Właściwe organy dostarczają sobie nawzajem, bez zbędnej zwłoki, wszelkich informacji niezbędnych lub istotnych dla oceny. Właściwe organy przekazują sobie na wniosek wszelkie istotne informacje, a także przekazują wszelkie niezbędne informacje z własnej inicjatywy. Decyzja właściwego organu, który udzielił zezwolenia CCP, w którym ma nastąpić planowane nabycie, zawiera wszelkie opinie lub zastrzeżenia wyrażone przez właściwy organ odpowiedzialny za potencjalnego nabywcę.

Artykuł 33

Konflikty interesów

1. CCP wprowadza i stosuje skuteczne, utrwalone w formie pisemnej uzgodnienia organizacyjno-administracyjne na potrzeby wykrywania potencjalnych konfliktów interesów wewnętrznych i zarządzania nimi, w tym dotyczących jego kierownictwa, pracowników bądź wszelkich osób bezpośrednio lub pośrednio kontrolujących lub blisko z nimi powiązanych oraz dotyczących jego członków rozliczających lub ich klientów znanych temu CCP. CCP wprowadza odpowiednie procedury w celu rozstrzygania ewentualnych konfliktów interesów.

▼B

2. Jeżeli uzgodnienia organizacyjne lub administracyjne wprowadzone przez CCP w celu zarządzania konfliktami interesów nie są wystarczające, by z należytą pewnością zagwarantować, iż ryzyko naruszenia interesów członka rozliczającego lub klienta nie występuje, CCP wyraźnie informuje członka rozliczającego o ogólnym charakterze lub źródle konfliktów interesów przed zawarciem nowych transakcji w jego imieniu. Jeżeli klient jest znany CCP, CCP informuje o tym fakcie tego klienta i jego członka rozliczającego.

3. Jeśli CCP jest jednostką dominującą lub jednostką zależną, uzgodnienia pisemne uwzględniają również wszelkie okoliczności, o których CCP wie lub powinien wiedzieć i które mogą prowadzić do konfliktu interesów wynikającego ze struktury i działalności innych przedsiębiorstw, dla których CCP jest jednostką dominującą lub jednostką zależną.

4. Pisemne uzgodnienia ustanowione zgodnie z ust. 1 obejmują następujące kwestie:

a) okoliczności, które stanowią lub mogą wywołać konflikt interesów zagrażający w istotny sposób interesom jednego członka rozliczającego bądź klienta lub większej ich liczbie;

b) procedury, których należy przestrzegać, i środki, które należy przyjąć, w celu zarządzania takim konfliktem.

5. CCP podejmuje wszystkie uzasadnione kroki zapobiegające nieuprawnionemu wykorzystywaniu informacji przechowywanych w jego systemach i zapobiega wykorzystywaniu tych informacji na potrzeby innej działalności. Osoba fizyczna blisko powiązana z CCP lub osoba prawna, będąca dla CCP jednostką dominującą lub jednostką zależną, nie może wykorzystywać w jakichkolwiek celach komercyjnych informacji poufnych zarejestrowanych w tym CCP bez uprzedniej pisemnej zgody, do którego te informacje poufne należą.

Artykuł 34

Ciągłość działania

1. CCP ustanawia, wprowadza i utrzymuje odpowiednią strategię na rzecz ciągłości działania oraz plan przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, które służą zachowaniu pełnionych funkcji, szybkiemu przywróceniu działalności i wywiązywaniu się z obowiązków. Taki plan pozwala co najmniej na odzyskanie wszystkich transakcji realizowanych w chwili wystąpienia zakłócenia, tak aby umożliwić CCP dalsze niezawodne prowadzenie działalności oraz ukończenie rozrachunku w wyznaczonym terminie.

2. CCP ustanawia, wdraża i utrzymuje odpowiednią procedurę zapewniającą terminowy i prawidłowy rozrachunek lub transfer aktywów i pozycji klientów i członków rozliczających w przypadku cofnięcia zezwolenia zgodnie z decyzją na mocy art. 20.

▼B

3. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA, po konsultacji z członkami ESBC, opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających minimalny zakres i minimalne wymogi dotyczące strategii na rzecz ciągłości działania oraz planu przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej.

ESMA przedkłada Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 35

Outsourcing

1. W przypadku gdy CCP zleca funkcje operacyjne, usługi czy działalność na zasadzie outsourcingu, pozostaje on w pełni odpowiedzialny za wywiązywanie się ze swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia i zapewnia w każdym czasie, aby:

a) outsourcing nie prowadził do przekazania odpowiedzialności;

b) nie uległy zmianie stosunek i obowiązki CCP wobec jego członków rozliczających lub, w stosownych przypadkach, wobec ich klientów;

c) nie nastąpiła faktyczna zmiana warunków udzielenia zezwolenia CCP;

d) outsourcing nie uniemożliwiał pełnienia funkcji związanych z nadzorem i dozorem, w tym dostępu na miejscu do stosownych informacji niezbędnych do wypełnienia tych zadań;

e) outsourcing nie prowadził do pozbawienia CCP niezbędnych systemów i kontroli zarządzania ryzykiem, na jakie jest narażony;

f) usługodawca stosował się do wymogów dotyczących ciągłości działania równorzędnych tym, które musi spełniać CCP zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;

g) CCP zachowywał niezbędną wiedzę specjalistyczną i zasoby pozwalające na dokonanie oceny jakości świadczonych usług oraz zdolności organizacyjnej i adekwatności kapitałowej usługodawcy oraz nadzorowanie zleconych na zasadzie outsourcingu funkcji i zarządzanie ryzykiem związanym z outsourcingiem, a także na bieżąco nadzorował te funkcje i zarządzał tym ryzykiem;

h) CCP posiadał bezpośredni dostęp do odpowiednich informacji dotyczących funkcji zleconych na zasadzie outsourcingu;

i) usługodawca współpracował z właściwym organem w związku z działaniami będącymi przedmiotem outsourcingu;

▼B

j) usługodawca zapewniał ochronę wszelkich informacji poufnych związanych z CCP oraz jego członkami rozliczającymi i klientami lub, w przypadku gdy ten usługodawca posiada siedzibę w kraju trzecim – zapewniał, aby standardy w zakresie ochrony danych w tym kraju trzecim lub standardy określone w porozumieniu między zainteresowanymi stronami były porównywalne ze standardami ochrony danych obowiązującymi w Unii.

CCP nie może zlecać na zasadzie outsourcingu głównych działań związanych z zarządzaniem ryzykiem, chyba że taki outsourcing został zatwierdzony przez właściwy organ.

2. Właściwy organ wymaga od CCP wyraźnego podziału oraz określenia w pisemnej umowie praw i obowiązków CCP i usługodawcy.

3. CCP udostępnia właściwemu organowi na żądanie wszelkie informacje niezbędne temu organowi do oceny, czy przy wykonywaniu działań będących przedmiotem outsourcingu zachowana jest zgodność z niniejszym rozporządzeniem.

ROZDZIAŁ 2

Zasady prowadzenia działalności

Artykuł 36

Przepisy ogólne

1. Podczas świadczenia usług członkom rozliczającym oraz, w stosownych przypadkach, ich klientom, CCP postępuje uczciwie i profesjonalnie w najlepszym interesie takich członków rozliczających i klientów oraz zgodnie z zasadami należytego zarządzania ryzykiem.

2. CCP dysponuje dostępnymi, przejrzystymi i równymi zasadami dotyczącymi szybkiego rozpatrywania skarg.

Artykuł 37

Wymogi dotyczące uczestnictwa

1. CCP ustanawia, w stosownych przypadkach według rodzaju produktu podlegającemu rozliczeniu, kategorie dopuszczalnych członków rozliczających i kryteria ich dopuszczenia, w myśl opinii komisji ds. ryzyka zgodnie z art. 28 ust. 3. Kryteria te są niedyskryminujące, przejrzyste i obiektywne, tak aby zapewnić sprawiedliwy i otwarty dostęp do CCP, oraz wymagają, by członkowie rozliczający posiadali wystarczające środki finansowe i zdolność operacyjną niezbędne do wywiązywania się z obowiązków wynikających z uczestnictwa w CCP. Kryteria ograniczające dostęp do CCP są dozwolone wyłącznie w zakresie, w jakim ich celem jest kontrola ryzyka, na jakie narażony jest CCP.

2. CCP zapewnia stałe stosowanie kryteriów, o których mowa w ust. 1, oraz może w odpowiednim czasie uzyskać informacje niezbędne do oceny. Co najmniej raz w roku CCP dokonuje kompleksowego przeglądu przestrzegania niniejszego artykułu przez członków rozliczających.

▼B

3. Członkowie rozliczający, którzy rozliczają transakcje w imieniu swoich klientów, posiadają niezbędne dodatkowe środki finansowe i zdolności operacyjne na potrzeby realizacji tego działania. Zasady CCP obowiązujące członków rozliczających umożliwiają CCP gromadzenie istotnych podstawowych informacji w celu identyfikacji i monitorowania istotnych kumulacji ryzyka związanego ze świadczeniem usług na rzecz klientów, a także w celu zarządzania tym ryzykiem. Członkowie rozliczający informują na żądanie CCP o kryteriach i uzgodnieniach, jakie przyjmują, aby umożliwić swoim klientom dostęp do usług CCP. Członkowie rozliczający odpowiadają za wywiązywanie się przez klientów z ich zobowiązań.

4. CCP dysponuje obiektywnymi i przejrzystymi procedurami zawieszania członków rozliczających oraz występowania przez nich z CCP, jeśli nie spełniają oni już kryteriów, o których mowa w ust. 1.

5. CCP może odmówić dostępu członkom rozliczającym spełniającym kryteria, o których mowa w ust. 1, wyłącznie jeśli zostanie to należycie uzasadnione na piśmie, a podstawą odmowy jest kompleksowa analiza ryzyka.

6. CCP może nałożyć na członków rozliczających szczególne, dodatkowe obowiązki, m.in. uczestnictwo w aukcjach pozycji członka rozliczającego niewykonującego zobowiązania. Takie dodatkowe obowiązki są proporcjonalne do ryzyka, jakie niesie ze sobą członek rozliczający, i nie ograniczają uczestnictwa do określonych kategorii członków rozliczających.

Artykuł 38

Przejrzystość

1. CCP i jego członkowie rozliczający ujawniają publicznie ceny i opłaty związane ze świadczonymi usługami. Ujawniają ceny i opłaty za każdą świadczoną odrębnie usługę, w tym zniżki i rabaty oraz warunki korzystania z tych zniżek i rabatów. CCP zapewnia członkom rozliczającym i, w stosownych przypadkach, ich klientom osobny dostęp do poszczególnych świadczonych przez niego usług.

CCP prowadzi odrębne rozliczenie kosztów i dochodów wynikających ze świadczonych usług i ujawnia te informacje właściwym organom.

2. CCP ujawnia członkom rozliczającym i klientom ryzyko związane ze świadczonymi usługami.

3. CCP ujawnia członkom rozliczającym i właściwemu organowi informacje o cenach służące do obliczania ekspozycji na koniec dnia wobec członków rozliczających.

CCP publicznie ujawnia wolumeny rozliczonych transakcji dla każdej klasy instrumentów rozliczanych przez CCP w sposób zagregowany.

▼B

4. CCP publicznie ujawnia wymogi operacyjno-techniczne związane z protokołami komunikacji obejmujące format i treść wiadomości stosowanych w kontaktach ze stronami trzecimi, z uwzględnieniem wymogów operacyjno-technicznych, o których mowa w art. 7.

5. CCP publicznie ujawnia wszelkie przypadki naruszenia przez członków rozliczających kryteriów, o których mowa w art. 37 ust 1, oraz wymogów ustanowionych w ust. 1 niniejszego artykułu, chyba że właściwy organ po konsultacji z ESMA uzna, że takie ujawnienie stanowiłoby zagrożenie dla stabilności finansowej lub zaufania do rynku, albo poważnie zagroziłoby rynkom finansowym lub spowodowałoby niewspółmierne szkody dla zaangażowanych stron.

Artykuł 39

Wyodrębnianie i przenoszenie

1. CCP prowadzi oddzielną ewidencję i rachunki, które pozwalają mu na to, by – w dowolnym momencie i bez zwłoki – na prowadzonych przez CCP rachunkach odróżnić aktywa i pozycje utrzymywane na rachunek jednego członka rozliczającego od aktywów i pozycji utrzymywanych na rachunek innego członka rozliczającego oraz od swoich własnych aktywów.

2. CCP oferuje prowadzenie oddzielnej ewidencji i rachunków, które pozwalają każdemu członkowi rozliczającemu na to, by na rachunkach prowadzonych przez CCP wyraźnie odróżnić aktywa i pozycje utrzymywane na rachunek tego członka rozliczającego od aktywów i pozycji prowadzonych na rzecz klientów tego członka („wyodrębnienie grupy klientów").

3. CCP oferuje prowadzenie oddzielnej ewidencji i rachunków, które pozwalają każdemu członkowi rozliczającemu na to, by na rachunkach prowadzonych przez CCP odróżnić aktywa i pozycje utrzymywane na rachunek jednego klienta od aktywów i pozycji prowadzonych na rzecz innych klientów („wyodrębnienie indywidualnego klienta"). Na odpowiedni wniosek CCP oferuje członkom rozliczającym możliwość otwarcia większej liczby rachunków na ich rzecz lub na rzecz ich klientów.

4. Członek rozliczający prowadzi oddzielną ewidencję i rachunki, które pozwalają mu na odróżnienie zarówno w rachunkach CCP, jak i w swych własnych rachunkach swoich aktywów i pozycji od aktywów i pozycji utrzymywanych w CCP na rachunek swoich własnych klientów.

5. Członek rozliczający oferuje swoim klientom co najmniej wybór między wyodrębnieniem grupy klientów" a „wyodrębnieniem indywidualnego klienta" oraz informuje ich o kosztach i standardach bezpieczeństwa, o których mowa w ust. 7, związanych z każdą opcją. Klient potwierdza swój wybór na piśmie.

▼B

6. W przypadku gdy klient wybierze możliwość wyodrębnienia indywidualnego klienta, wszelkie depozyty zabezpieczające wykraczające poza wymogi odnośnie do tego klienta są również wnoszone do CCP i odróżnione od depozytów innych klientów lub członków rozliczających i nie są narażane na straty związane z pozycjami zapisanymi na innym rachunku.

7. CCP i członkowie rozliczający ujawniają publicznie standardy bezpieczeństwa i koszty związane z różnymi poziomami wyodrębnienia, które oferują; usługi te powinny być oferowane na rozsądnych warunkach komercyjnych. Informacje dotyczące poszczególnych poziomów wyodrębnienia obejmują opis głównych skutków prawnych odnośnych oferowanych poziomów wyodrębnienia, w tym informacje dotyczące właściwego prawa dotyczącego niewypłacalności w odnośnych jurysdykcjach.

8. CCP ma prawo korzystania w odniesieniu do depozytów zabezpieczających lub składek na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania złożonych na podstawie uzgodnienia dotyczącego zabezpieczenia finansowego w formie gwarancji, w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2002/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 czerwca 2002 r. w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych ([1]), pod warunkiem że zasady działania tego CCP przewidują stosowanie takich uzgodnień. Członek rozliczający potwierdza na piśmie akceptację tych zasad działania. CCP ujawnia publicznie, że posiada prawo korzystania, które jest wykonywane zgodnie z art. 47.

9. Wymóg dotyczący wyróżnienia aktywów i pozycji na rachunkach prowadzonych przez CCP jest spełniony, jeżeli:

a) aktywa i pozycje są zapisywane na oddzielnych rachunkach;

b) nie ma możliwości bilansowania pozycji zapisanych na różnych rachunkach;

c) aktywa stanowiące pokrycie pozycji zapisanych na danym rachunku nie są narażone na straty związane z pozycjami zapisanymi na innym rachunku.

10. Aktywa odnoszą się do zabezpieczenia utrzymywanego w celu pokrycia pozycji i obejmują prawo do przeniesienia aktywów równoważnych temu zabezpieczeniu lub wpływów z realizacji dowolnego zabezpieczenia, ale nie obejmują składek na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania.

ROZDZIAŁ 3

Wymogi ostrożnościowe

Artykuł 40

Zarządzanie ekspozycją

W czasie bliskim rzeczywistemu CCP dokonuje pomiaru ekspozycji na ryzyko utraty płynności i ekspozycji kredytowej oraz ocenia te ekspozycje w odniesieniu do każdego członka rozliczającego, oraz, w stosownych przypadkach, w odniesieniu do innego CCP, z którym zawarł uzgodnienie dotyczące interoperacyjności. Na potrzeby skutecznego pomiaru swoich ekspozycji CCP dysponuje szybkim i niedyskryminującym dostępem do odpowiednich informacji o kształtowaniu się cen. Odbywa się to z zachowaniem rozsądnego poziomu kosztów.

([1]) Dz.U. L 168 z 27.6.2002, s. 43.

▼B

Artykuł 41

Wymogi dotyczące depozytu zabezpieczającego

1. CCP ustala depozyty zabezpieczające, wzywa do ich wniesienia i pobiera je w celu ograniczenia ekspozycji kredytowych od swych członków rozliczających oraz, w stosownych przypadkach, od CCP, z którymi posiada uzgodnienia interoperacyjne. Depozyty zabezpieczające są wystarczające do pokrycia ewentualnych ekspozycji, których wystąpienie CCP przewiduje przed likwidacją odpowiednich pozycji. Depozyty te są również wystarczające do pokrycia strat wynikających z co najmniej 99 % zmian ekspozycji w odpowiednim horyzoncie czasowym i gwarantują, że co najmniej codziennie CCP w pełni zabezpiecza swoje ekspozycje wobec wszystkich swoich członków rozliczających oraz, w stosownych przypadkach, wobec CCP, z którymi posiada uzgodnienia interoperacyjne. CCP regularnie monitoruje, a w koniecznych przypadkach zmienia poziom swoich depozytów zabezpieczających, aby uwzględnić aktualne warunki rynkowe, biorąc pod uwagę wszelkie potencjalnie procykliczne skutki takich zmian.

2. Na potrzeby określenia wymogów dotyczących depozytów zabezpieczających CCP przyjmuje modele i parametry uwzględniające charakterystykę ryzyka rozliczanych produktów oraz odstępy czasowe między poborem depozytów zabezpieczających, płynność rynku i możliwość zmian w okresie trwania transakcji. Modele i parametry są zatwierdzane przez właściwy organ i podlegają opinii, zgodnie z art. 19.

3. CCP wzywa do wniesienia depozytów zabezpieczających i pobiera je na podstawie notowań śródziennych, co najmniej w przypadku przekroczenia określonych z góry progów.

4. CCP wzywa do wniesienia depozytów zabezpieczających, które są w stanie pokryć ryzyko wynikające z pozycji zapisanych na każdym rachunku prowadzonym zgodnie z art. 39 w odniesieniu do konkretnych instrumentów finansowych, a także pobiera takie depozyty. CCP może obliczać wysokość depozytów zabezpieczających w odniesieniu do danego portfela instrumentów finansowych pod warunkiem, że wykorzystywana metodologia jest ostrożna i solidna.

5. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA, po konsultacji z EUNB i ESBC, opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających odpowiednie wskaźniki procentowe i horyzonty czasowe w odniesieniu do okresu likwidacji oraz obliczania historycznej zmienności, o których mowa w ust. 1, dla poszczególnych klas instrumentów finansowych, mając na uwadze cel, jakim jest ograniczenie procykliczności, oraz warunki, na jakich można wdrożyć praktyki uzupełniania depozytu zabezpieczającego w odniesieniu do portfela, o których mowa w ust. 4.

ESMA przedkłada Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

▼B

Artykuł 42

Fundusz na wypadek niewykonania zobowiązania

1. W celu dodatkowego ograniczenia swoich ekspozycji kredytowych wobec swoich członków rozliczających CCP utrzymuje fundusz na wypadek niewykonania zobowiązania, któremu wcześniej zapewniono finansowanie, na potrzeby pokrycia strat przekraczających straty, które mają być pokryte z wymaganych depozytów zabezpieczających, ustanowionych w art. 41, wynikających z niewykonania zobowiązania, w tym wszczęcia postępowania upadłościowego co najmniej jednego członka rozliczającego.

CCP ustala minimalny poziom funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania, poniżej którego wysokość funduszu nie może w żadnym wypadku spaść.

2. CCP ustala minimalną kwotę składki na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania i kryteria służące obliczaniu składek poszczególnych członków rozliczających. Składki są proporcjonalne do ekspozycji poszczególnych członków rozliczających.

3. Fundusz na wypadek niewykonania zobowiązania umożliwia CCP co najmniej przetrzymanie – w skrajnych, ale prawdopodobnych warunkach rynkowych – niewykonania zobowiązania przez członka rozliczającego, w odniesieniu do którego ekspozycje są największe, lub drugiego i trzeciego największego członka rozliczającego, jeśli suma ich ekspozycji jest większa. CCP opracowuje scenariusze skrajnych, ale prawdopodobnych warunków rynkowych. Scenariusze te obejmują okresy charakteryzujące się największymi wahaniami na rynkach, dla których CCP świadczy usługi, a także szereg potencjalnych przyszłych scenariuszy. Uwzględnia się w nich nagłą wyprzedaż zasobów finansowych i szybki spadek płynności rynku.

4. CCP może ustanowić więcej niż jeden odrębny fundusz na wypadek niewykonania zobowiązania dla różnych klas instrumentów, które rozlicza.

5. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA, w ścisłej współpracy z ESBC i po konsultacji z EUNB, opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających ramy służące zdefiniowaniu skrajnych, ale prawdopodobnych warunków rynkowych, o których mowa w art. 3, które to ramy należy wykorzystać przy określaniu wielkości funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania oraz innych zasobów finansowych, o których mowa w art. 43.

ESMA przedkłada Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

▼B

Artykuł 43

Inne zasoby finansowe

1. CCP utrzymuje wystarczające prefinansowane zasoby finansowe, dostępne na pokrycie ewentualnych strat przekraczających straty, które mają być pokryte z wymaganych depozytów zabezpieczających, ustanowionych w art. 41, i z funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania, o którym mowa w art. 42. Takie prefinansowane zasoby finansowe obejmują celowe zasoby CCP, są swobodnie dostępne dla CCP i nie wykorzystuje się ich do uzyskania kapitału wymaganego na mocy art. 16.

2. Fundusz na wypadek niewykonania zobowiązania, o którym mowa w art. 42, i inne zasoby finansowe, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, umożliwiają CCP w każdym czasie przetrzymanie niewykonania zobowiązania przez co najmniej dwóch członków rozliczających, w odniesieniu do których ekspozycje są największe w skrajnych, ale prawdopodobnych warunkach rynkowych.

3. CCP może wymagać od wykonujących zobowiązania członków rozliczających udostępnienia dodatkowych środków w przypadku niewykonania zobowiązania przez innego członka rozliczającego. Członkowie rozliczający CCP mają ograniczone ekspozycje względem CCP.

Artykuł 44

Środki kontroli ryzyka utraty płynności

1. CCP musi mieć stały dostęp do odpowiedniej płynności, aby świadczyć usługi i prowadzić działalność. CCP uzyskuje w tym celu niezbędne linie kredytowe lub zapewniane są podobne rozwiązania służące spełnieniu jego potrzeb w zakresie płynności, w przypadku gdy zasoby finansowe, którymi dysponuje, nie są natychmiast dostępne. Dowolny członek rozliczający, jednostka dominująca lub jednostka zależna tego członka rozliczającego wspólnie nie mogą zapewnić więcej niż 25 % linii kredytowych, jakich potrzebuje CCP.

CCP dokonuje codziennie pomiaru swojego możliwego zapotrzebowania na płynność. Uwzględnia on ryzyko utraty płynności po niewykonaniu zobowiązania przez co najmniej dwóch członków rozliczających, w odniesieniu do których ekspozycje są największe.

2. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA, po konsultacji z odpowiednimi organami i członkami ESBC, opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających ramy zarządzania ryzykiem utraty płynności, które to ryzyko CCP muszą być w stanie wytrzymać zgodnie z ust. 1.

ESMA przedkłada Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

▼B

Artykuł 45

Kaskadowe pokrywanie strat w przypadku niewykonania zobowiązania

1. Przy pokrywaniu strat CCP korzysta z depozytów zabezpieczających wniesionych przez niewykonującego zobowiązania członka rozliczającego przed skorzystaniem z innych zasobów finansowych.

2. W przypadku gdy depozyty zabezpieczające wniesione przez niewykonującego zobowiązania członka rozliczającego nie wystarczają do pokrycia strat poniesionych przez CCP, CCP wykorzystuje wniesioną przez tego członka składkę na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania do pokrycia tych strat.

3. CCP korzysta ze składek na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania wniesionych przez wykonujących zobowiązania członków rozliczających i wszelkich innych zasobów finansowych, o których mowa w art. 43 ust. 1, wyłącznie po wyczerpaniu środków ze składek niewykonującego zobowiązania członka rozliczającego.

4. Przed skorzystaniem ze środków ze składek na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania wniesionych przez wykonujących zobowiązania członków rozliczających CCP wykorzystuje własne zasoby celowe. CCP nie może korzystać z depozytów zabezpieczających wniesionych przez wykonujących zobowiązanie członków rozliczających do pokrycia strat wynikających z niewykonania zobowiązania przez innego członka rozliczającego.

5. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA, po konsultacji z odpowiednimi właściwymi organami i członkami ESBC, opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających metodologię obliczania i utrzymywania wielkości zasobów własnych CCP do wykorzystania zgodnie z ust. 4.

ESMA przedkłada Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 46

Wymogi dotyczące zabezpieczenia

1. CCP przyjmuje wysoce płynne zabezpieczenia o minimalnym ryzyku kredytowym i rynkowym do pokrycia jego pierwotnej i bieżącej ekspozycji wobec jego członków rozliczających. W odniesieniu do kontrahentów niefinansowych CCP mogą akceptować gwarancje bankowe, uwzględniając je przy obliczaniu ekspozycji względem banku będącego członkiem rozliczającym. CCP stosuje odpowiednie redukcje wartości aktywów, odpowiadające ich potencjalnemu spadkowi wartości w okresie pomiędzy ich ostatnią wyceną a datą, do kiedy można w uzasadniony sposób oczekiwać ich upłynnienia. CCP uwzględnia również ryzyko utraty płynności po niewykonaniu zobowiązania przez uczestnika rynku i ryzyko koncentracji dotyczące pewnych aktywów, które mogą prowadzić do ustanowienia odpowiedniego zabezpieczenia i odpowiedniej redukcji wartości.

▼B

2. W stosownych przypadkach i przy zachowaniu wystarczającej ostrożności CCP może przyjąć jako zabezpieczenie służące pokryciu wymogów dotyczących depozytu zabezpieczającego instrument bazowy kontraktu pochodnego lub instrument finansowy generujący ekspozycję CCP.

3. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA, po konsultacji z EUNB, ERRS i ESBC, opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających:

a) rodzaje zabezpieczenia, które mogłyby zostać uznane za wysoce płynne, takie jak środki pieniężne, złoto, obligacje rządowe i wysokiej jakości obligacje firm oraz, obligacje zabezpieczone;

b) redukcje wartości, o których mowa w ust. 1; oraz

c) warunki, na jakich można akceptować gwarancje banków komercyjnych jako zabezpieczenie zgodnie z ust. 1

ESMA przedkłada Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 47

Polityka inwestycyjna

1. CCP inwestuje swoje zasoby finansowe wyłącznie w środki pieniężne lub wysoce płynne instrumenty finansowe o minimalnym ryzyku rynkowym i ryzyku kredytowym. Inwestycje CCP można szybko upłynnić przy minimalnym spadku ceny.

2. Kwota kapitału, obejmująca zyski niepodzielone i rezerwy CCP, które nie zostały zainwestowane zgodnie z ust. 1, nie są uwzględniane do celów art. 16 ust. 2 lub art. 45 ust. 4.

3. Instrumenty finansowe wniesione jako depozyty zabezpieczające lub składki na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania – o ile są one dostępne – składane są u operatorów systemów rozrachunku papierów zapewniających pełną ochronę tych instrumentów finansowych. Można również wykorzystać inne wysoce bezpieczne uzgodnienia z upoważnionymi instytucjami finansowymi.

4. Depozyty gotówkowe CCP należy składać na podstawie wysoce bezpiecznych uzgodnień z autoryzowanymi instytucjami finansowymi lub alternatywnie poprzez wykorzystanie stałych instrumentów depozytowych banków centralnych lub innych porównywalnych środków udostępnianych przez banki centralne.

▼B

5. Jeżeli CCP lokuje aktywa u strony trzeciej, dba on o to, aby aktywa należące do członków rozliczających można było odróżnić od aktywów należących do CCP i od aktywów należących do tej strony trzeciej poprzez odmiennie nazwane konta w księgach strony trzeciej lub poprzez inne równoważne środki zapewniające ten sam poziom ochrony. W razie potrzeby CCP dysponuje szybkim dostępem do instrumentów finansowych.

6. CCP nie inwestuje swojego kapitału ani kwot wynikających z wymogów ustanowionych w art. 41, 42, 43 lub 44, we własne papiery wartościowe ani w papiery wartościowe jego jednostki dominującej lub jego jednostki zależnej.

7. Podczas podejmowania decyzji inwestycyjnych CCP uwzględnia łączną ekspozycję na ryzyko kredytowe wobec poszczególnych dłużników i zapewnia, aby łączna ekspozycja na ryzyko wobec poszczególnych dłużników pozostawała w dopuszczalnych granicach koncentracji.

8. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA, po konsultacji z EUNB i ESBC, opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających instrumenty finansowe, które można uznać za instrumenty wysoce płynne i instrumenty o minimalnym ryzyku rynkowym i ryzyku kredytowym, o których mowa w ust. 1, wysoce bezpieczne uzgodnienia, o których mowa w ust. 3 i 4, oraz granice koncentracji, o których mowa w ust. 7.

ESMA przedkłada Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 48

Procedury na wypadek niewykonania zobowiązania przez członka rozliczającego

1. CCP dysponuje szczegółowymi procedurami, które należy stosować w przypadku, gdy członek rozliczający nie spełnia wymogów CCP dotyczących uczestnictwa ustanowionych w art. 37 w terminie i zgodnie z procedurami ustanowionymi przez CCP. CCP szczegółowo określa procedury, które należy stosować w przypadku, gdy to nie CCP ogłasza niewykonanie zobowiązania przez członka rozliczającego. Procedury te są poddawane przeglądowi co roku.

2. CCP niezwłocznie podejmuje działania mające na celu ograniczenie strat i presji na płynność wynikających z niewykonania zobowiązania i zapewnia, aby zamknięcie pozycji członka rozliczającego nie zakłóciło działalności CCP ani nie naraziło wykonujących zobowiązania członków rozliczających na straty, których nie mogą przewidzieć ani kontrolować.

▼B

3. Jeżeli CCP uzna, że członek rozliczający nie będzie w stanie wywiązać się ze swoich przyszłych zobowiązań, niezwłocznie informuje właściwy organ, przed ogłoszeniem lub uruchomieniem procedury w związku z niewykonaniem zobowiązania przez tego członka. Właściwy organ niezwłocznie przekazuje tę informację ESMA, stosownym członkom ESBC i organowi odpowiedzialnemu za sprawowanie nadzoru nad niewykonującym zobowiązania członkiem rozliczającym.

4. CCP sprawdza, czy jego procedury na wypadek niewykonania zobowiązania są możliwe do wyegzekwowania. CCP podejmuje wszystkie uzasadnione kroki służące zagwarantowaniu, że posiada uprawnienia do likwidacji pozycji wynikających z transakcji na własny rachunek niewykonującego zobowiązania członka rozliczającego oraz do przeniesienia bądź likwidacji pozycji niewykonującego zobowiązania członka rozliczającego należących do klientów.

5. W przypadku gdy aktywa i pozycje są zapisywane w ewidencji i na rachunkach danego CCP jako utrzymywane na rachunek klientów niewykonującego zobowiązania członka rozliczającego zgodnie z art. 39 ust. 2, CCP co najmniej zobowiązuje się na mocy umowy wszcząć – na żądanie tych klientów, bez zgody niewykonującego zobowiązania członka rozliczającego – procedury przeniesienia aktywów i pozycji prowadzonych na rzecz tych klientów przez niewykonującego zobowiązania członka rozliczającego na innego członka rozliczającego wskazanego przez wszystkich tych klientów. Przejmujący aktywa i pozycje członek rozliczający jest zobowiązany do przejęcia tych aktywów i pozycji jedynie wówczas, jeśli uprzednio wszedł z tymi klientami w stosunek umowny, na mocy którego zobowiązał się do takiego działania. Jeżeli przekazanie aktywów i pozycji temu drugiemu członkowi rozliczającemu z jakiegoś powodu nie nastąpiło w określonym z góry okresie przeniesienia ustanowionym w zasadach działania danego CCP, taki CCP może przyjąć wszelkie środki dozwolone w zasadach działania w celu aktywnego zarządzania ryzykiem związanym z tymi pozycjami, wraz z upłynnieniem aktywów i pozycji prowadzonych przez niewykonującego zobowiązania członka rozliczającego na rzecz jego klientów.

6. W przypadku gdy aktywa i pozycje są zapisywane w ewidencji i na rachunkach danego CCP jako utrzymywane na rachunek klienta niewykonującego zobowiązania członka rozliczającego zgodnie z art. 39 ust. 3, CCP co najmniej zobowiązuje się na mocy umowy wszcząć – na żądanie tego klienta, bez zgody niewykonującego zobowiązania członka rozliczającego – procedury przeniesienia aktywów i pozycji prowadzonych na rzecz tego klienta przez niewykonującego zobowiązania członka rozliczającego na innego członka rozliczającego wskazanego przez tego klienta. Przejmujący aktywa i pozycje członek rozliczający jest zobowiązany do przejęcia tych aktywów i pozycji jedynie wówczas, jeśli uprzednio wszedł z tym klientem w stosunek umowny, na mocy którego zobowiązał się do takiego działania. Jeżeli przekazanie aktywów i pozycji temu drugiemu członkowi rozliczającemu z jakiegoś powodu nie nastąpiło w określonym z góry okresie przeniesienia ustanowionym w zasadach działania danego CCP, taki CCP może przyjąć wszelkie środki dozwolone w zasadach działania w celu aktywnego zarządzania ryzykiem związanym z tymi pozycjami, wraz z upłynnieniem aktywów i pozycji prowadzonych przez niewykonującego zobowiązania członka rozliczającego na rzecz tego klienta.

▼B

7. Zabezpieczenie klientów wyróżnione zgodnie z art. 39 ust. 2 i 3 wykorzystuje się wyłącznie do pokrycia pozycji prowadzonych na rzecz tych klientów. Wszelkie pozostałe kwoty zabezpieczenia należne od CCP po zakończeniu przez CCP postępowania w sprawie zarządzania skutkami niewykonania zobowiązania przez członka rozliczającego należy szybko zwrócić tym klientom, o ile są oni znani CCP, lub, gdy nie są oni znani – członkowi rozliczającemu na rzecz tych klientów.

Artykuł 49

Przegląd modeli, stosowanie testu warunków skrajnych i weryfikacja historyczna

1. CCP dokonuje regularnych przeglądów modeli i parametrów przyjętych do obliczania wymogów dotyczących depozytów zabezpieczających, składek na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania, wymogów dotyczących zabezpieczenia i innych mechanizmów kontroli ryzyka. Modele poddawane są rygorystycznym i częstym testom warunków skrajnych w celu oceny ich odporności w wyjątkowych, ale prawdopodobnych warunkach rynkowych, oraz weryfikacji historycznej w celu sprawdzenia wiarygodności przyjętej metodyki. CCP uzyskuje niezależną zgodę, informuje właściwy organ oraz ESMA o wynikach przeprowadzonych testów i uzyskuje ich zgodę przed wprowadzeniem jakichkolwiek istotnych zmian do tych modeli i parametrów.

Przyjęte modele i parametry, w tym wszelkie istotne zmiany w nich, podlegają opinii kolegium, o której mowa w art. 19.

ESMA dba o to, aby europejskie urzędy nadzoru otrzymywały informacje na temat wyników testów warunków skrajnych, aby mogły one ocenić ekspozycję przedsiębiorstw finansowych wobec CCP niewykonujących zobowiązań.

2. CCP przeprowadza regularne testy kluczowych aspektów procedur na wypadek niewykonania zobowiązania i podejmuje wszelkie uzasadnione kroki gwarantujące, że wszyscy członkowie rozliczający rozumieją te procedury oraz dysponują odpowiednimi rozwiązaniami umożliwiającymi reagowanie na przypadki niewykonania zobowiązania.

3. CCP podaje do publicznej wiadomości podstawowe informacje dotyczące swojego modelu zarządzania ryzykiem i założeń przyjętych w celu przeprowadzania testów warunków skrajnych, o których mowa w ust. 1.

4. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA, po konsultacji z EUNB, innymi odpowiednimi właściwymi organami oraz członkami ESBC, opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających:

a) rodzaj testów, jakie mają być przeprowadzane dla poszczególnych klas instrumentów finansowych i portfeli;

b) udział w testach członków rozliczających lub innych stron;

▼B

c) częstotliwość przeprowadzania testów;

d) horyzont czasowy zakładany dla przeprowadzanych testów;

e) podstawowe informacje, o których mowa w ust. 3.

ESMA przedkłada Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 50

Rozrachunek

1. Do rozrachunku transakcji CCP korzysta z pieniądza banku centralnego, o ile jest to wykonalne i o ile jest on dostępny. W przypadku nieskorzystania z pieniądza banku centralnego podejmowane są kroki służące ścisłemu ograniczeniu ryzyka związanego z rozrachunkiem gotówkowym.

2. CCP wyraźnie określa swoje obowiązki w odniesieniu do dostaw instrumentów finansowych, w tym czy ma obowiązek dokonania lub odebrania dostawy instrumentu finansowego oraz czy wypłaca uczestnikom odszkodowanie za straty poniesione w trakcie dostawy.

3. Jeżeli CCP ma obowiązek dokonania lub odebrania dostaw instrumentów finansowych, wyłącza on ryzyko podstawowe dzięki korzystaniu w jak najszerszym zakresie z mechanizmów „dostawa za płatność".

▼M1

ROZDZIAŁ 4

Obliczenia i sprawozdawczość do celów rozporządzenia (UE) nr 575/2013

Artykuł 50a

Obliczanie K_{CCP}

▼C1

1. Do celów art. 308 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych kontrahent centralny oblicza K_{CCP} określone w ust. 2 niniejszego artykułu dla wszystkich umów i transakcji, które rozlicza w odniesieniu do wszystkich swoich uczestników rozliczających objętych danym funduszem na wypadek niewykonania zobowiązania.

▼M1

2. Kontrahent centralny oblicza hipotetyczny kapitał K_{CCP} w następujący sposób:

▼C1

$$K_{CCP} = \sum_i max\{EBRM_i - IM_i - DF_i; \mathbf{0}\} \cdot RW \cdot współczynnikkapitałowy$$

▼M1

gdzie:

$EBRM_i$	=	wartość ekspozycji przed ograniczeniem ryzyka, która jest równa wartości ekspozycji kontrahenta centralnego wobec uczestnika rozliczającego „*i*" z tytułu wszystkich umów i transakcji zawieranych z tym uczestnikiem rozliczającym, obliczonych bez uwzględniania zabezpieczenia przekazanego przez takiego uczestnika rozliczającego;
IM_i	=	początkowy depozyt zabezpieczający przekazany kontrahentowi centralnemu przez uczestnika rozliczającego *i*;
DF_i	=	wkład wniesiony z góry przez uczestnika rozliczającego *i*;
RW	=	waga ryzyka równa 20 %;
współczynnik kapitałowy	=	8 %.

▼C1

Wszystkie wartości we wzorze w akapicie pierwszym odnoszą się do wyceny na koniec dnia przed uzupełnieniem depozytu zabezpieczającego po ostatnim wezwaniu do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego tego dnia.

▼M1

3. Kontrahent centralny dokonuje obliczenia wymaganego w ust. 2 co najmniej raz na kwartał lub częściej, jeżeli wymagają tego właściwe organy jego uczestników rozliczających będących instytucjami.

4. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych, aby określić następujące elementy do celów ust. 3:

a) częstotliwość i terminy obliczeń określonych w ust. 2;

b) sytuacje, w których właściwe organy instytucji pełniącej rolę uczestnika rozliczającego mogą wymagać większej częstotliwości obliczeń i przekazywania informacji od częstotliwości określonej w lit. a).

EUNB przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.".

▼M1

Artykuł 50b

Ogólne zasady obliczania K_{CCP}

Do celów obliczenia określonego w art. 50a ust. 2 stosuje się następujące zasady:

a) kontrahent centralny oblicza wartość swoich ekspozycji wobec uczestników rozliczających w następujący sposób:

▼C1

(i) w odniesieniu do ekspozycji wynikających z kontraktów i transakcji wymienionych w art. 301 ust. 1 lit. a) i d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, oblicza je zgodnie z metodą wyceny według wartości rynkowej określoną w jego art. 274;

▼M1

(ii) w odniesieniu do ekspozycji wynikających z kontraktów i transakcji wymienionych w art. 301 ust. 1 lit. b), c) i e) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oblicza je zgodnie z kompleksową metodą ujmowania zabezpieczeń finansowych określoną w art. 223 tego rozporządzenia z uwzględnieniem nadzorczych korekt z tytułu zmienności określonych w art. 223 i 224 tego rozporządzenia. Wyjątek przewidziany w ust. 285 ust. 3 lit. a) tego rozporządzenia nie ma zastosowania;

(iii) w odniesieniu do ekspozycji wynikających z transakcji, które nie zostały wymienione w art. 301 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, i z którymi wiąże się wyłącznie ryzyko rozliczenia, oblicza je zgodnie z częścią trzecią tytuł V tego rozporządzenia;

b) w odniesieniu do instytucji objętych zakresem zastosowania rozporządzenia (UE) nr 575/2013 pakiety kompensowania są takie same jak pakiety kompensowania określone w części trzeciej tytuł II tego rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

c) przy obliczaniu wartości, o których mowa w lit. a), kontrahent centralny odejmuje od swoich ekspozycji wartość zabezpieczenia przekazanego przez uczestników rozliczających, odpowiednio obniżoną o nadzorcze korekty z tytułu zmienności zgodnie z kompleksową metodą ujmowania zabezpieczeń finansowych określoną w art. 224 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

▼C1

———

▼M1

e) jeżeli kontrahent centralny posiada ekspozycje wobec kontrahenta centralnego lub większej ich liczby, traktuje wszelkie takie ekspozycje jako ekspozycje wobec uczestników rozliczających i przy obliczaniu K_{CCP} uwzględnia wszelkie depozyty zabezpieczające lub wniesione z góry wkłady otrzymane od takich kontrahentów centralnych;

▼M1

f) jeżeli kontrahent centralny posiada wiążące ustalenia umowne ze swoimi uczestnikami rozliczającymi, które pozwalają mu na wykorzystanie całości lub części początkowego depozytu zabezpieczającego otrzymanego od jego uczestników rozliczających w taki sam sposób, jak gdyby stanowił wniesione z góry wkłady, kontrahent centralny uznaje ten początkowy depozyt zabezpieczający za wniesione z góry wkłady do celów obliczeń przewidzianych w ust. 1, a nie za wniesione z góry wkłady;

▼C1

_____

▼M1

h) stosując metodę wyceny według wartości rynkowej określoną w art. 274 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, kontrahent centralny zastępuje wzór przedstawiony w art. 298 ust. 1 lit c) ppkt (ii) tego rozporządzenia następującym wzorem:

$$PCE_{red} = 0.15 \cdot PCE_{gross} + 0.85 \cdot NGR \cdot PCE_{gross}$$

►C1 gdzie licznik NGR oblicza się zgodnie z art. 274 ust. 1 tego rozporządzenia ◄ oraz tuż przed rzeczywistą wymianą zmiennych depozytów zabezpieczających na końcu okresu rozliczeniowego, a mianownik jest kosztem odtworzenia brutto;

i) jeżeli kontrahent centralny nie może obliczyć wartości NGR w sposób określony w art. 298 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) nr 575/2013:

(i) powiadamia tych spośród swoich uczestników rozliczających, którzy są instytucjami, oraz ich właściwe organy o niemożności obliczenia NGR, jak również o powodach, dla których nie może przeprowadzić tego obliczenia;

▼C1

(ii) przez okres trzech miesięcy może stosować wartość NGR wynoszącą 0,3 do celów obliczenia PCE $_{red}$ zgodnie z lit. h) niniejszego artykułu;

▼M1

j) jeżeli pod koniec okresu podanego w lit. i) ppkt (ii) kontrahent centralny nadal nie jest w stanie obliczyć wartości NGR, postępuje w następujący sposób:

(i) zaprzestaje obliczania K_{CCP};

(ii) powiadamia tych spośród swoich uczestników rozliczających, którzy są instytucjami, oraz ich właściwe organy o tym, że zaprzestał obliczania K_{CCP};

k) do celów obliczenia potencjalnej przyszłej ekspozycji z tytułu opcji i opcji swapowych zgodnie z metodą wyceny według wartości rynkowej, określonej w art. 274 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, kontrahent centralny mnoży kwotę referencyjną umowy przez wartość bezwzględną współczynnika delta opcji $(\delta V / \delta p)$, określoną w art. 280 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia;

▼M1

l) jeżeli kontrahent centralny ma więcej niż jeden fundusz na wypadek niewykonania zobowiązania, dokonuje obliczenia określonego w art. 50a ust. 2 w odniesieniu do każdego funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania oddzielnie.

Artykuł 50c

Przekazywanie informacji

1. Do celów art. 308 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, kontrahent centralny przekazuje tym spośród swoich uczestników rozliczających, którzy są instytucjami, oraz ich właściwym organom następujące informacje:

a) kapitał hipotetyczny (K_{CCP});

b) sumę wniesionych z góry wkładów (DFCM);

c) kwotę wniesionych z góry zasobów finansowych, które ma on obowiązek – prawny lub wynikający z ustaleń umownych zawartych z uczestnikami rozliczającymi – wykorzystać na pokrycie strat poniesionych wskutek niewykonania zobowiązania przez uczestnika rozliczającego lub uczestników rozliczających przed wykorzystaniem wkładów do funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania od pozostałych uczestników rozliczających (DF_{CCP});

d) całkowitą liczbę swoich uczestników rozliczających (N);

e) współczynnik koncentracji (β) określony w art. 50d.

▼C1

_____

▼M1

Jeżeli kontrahent centralny ma więcej niż jeden fundusz na wypadek niewykonania zobowiązania, przekazuje informacje określone w akapicie pierwszym w odniesieniu do każdego funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania.

2. Kontrahent centralny powiadamia tych spośród swoich uczestników rozliczających, którzy są instytucjami, co najmniej raz na kwartał lub częściej, jeżeli wymagają tego właściwe organy tych uczestników rozliczających.

3. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia następujących elementów:

a) jednolity wzór do celów sprawozdawczych określonych w ust.1;

b) częstotliwość i terminy składania sprawozdań określone w ust. 2;

c) sytuacje, w których właściwe organy instytucji pełniącej rolę uczestnika rozliczającego mogą wymagać większej częstotliwości przekazywania informacji niż częstotliwość określona w lit. b).

EUNB przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

▼M1

Artykuł 50d

Obliczanie konkretnych pozycji, które ma zgłaszać kontrahent centralny

Do celów art. 50c zastosowanie ma, co następuje:

a) jeżeli regulamin kontrahenta centralnego przewiduje, że kontrahent centralny wykorzystuje część lub całość swoich zasobów finansowych równolegle z wkładami wniesionymi z góry przez jego uczestników rozliczających w sposób, który sprawia, że zasoby te stają się równoważne z wkładami wniesionymi z góry przez uczestnika rozliczającego pod względem sposobów, w jakie pokrywają straty poniesione przez kontrahenta centralnego w przypadku niewykonania zobowiązania przez uczestnika rozliczającego lub większą ich liczbę lub w przypadku ich niewypłacalności, kontrahent centralny dodaje do DF_{CM} odpowiednią kwotę tych zasobów;

b) jeżeli regulamin kontrahenta centralnego przewiduje, że kontrahent centralny wykorzystuje część lub całość swoich zasobów finansowych do pokrycia strat poniesionych wskutek niewykonania zobowiązania przez uczestnika rozliczającego lub większą ich liczbę po wyczerpaniu funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania, ale przed wezwaniem uczestników rozliczających do wniesienia wkładów wynikających z zobowiązań umownych, kontrahent centralny dodaje odpowiednią kwotę takich dodatkowych zasobów finansowych (DF^{a}_{CCP}) do całkowitej kwoty wniesionych z góry wkładów (DF), jak następuje:

$$DF = DF_{CCP} + DF_{CM} + DF^{a}_{CCP}.$$

c) kontrahent centralny oblicza współczynnik koncentracji (β) według następującego wzoru:

$$\beta = \frac{PCE_{red,1} + PCE_{red,2}}{\sum_i PCE_{red,i}}$$

gdzie:

$PCE_{red,i}$ = obniżona wartość potencjalnej przyszłej ekspozycji kredytowej z tytułu wszystkich umów i transakcji kontrahenta centralnego z uczestnikiem rozliczającym *i*;

$PCE_{red,1}$ = obniżona wartość potencjalnej przyszłej ekspozycji kredytowej z tytułu wszystkich umów i transakcji kontrahenta centralnego z uczestnikiem rozliczającym, który ma najwyższą wartość PCE_{red};

$PCE_{red,2}$ = obniżona wartość potencjalnej przyszłej ekspozycji kredytowej z tytułu wszystkich umów i transakcji kontrahenta centralnego z uczestnikiem rozliczającym, który ma drugą pod względem wielkości wartość PCE_{red}.

▼B

TYTUŁ V

UZGODNIENIA INTEROPERACYJNE

Artykuł 51

Uzgodnienia interoperacyjne

1. CCP może zawrzeć uzgodnienie interoperacyjne z innym CCP, jeśli spełnione są wymogi ustanowione w art. 52, 53 i 54.

2. Ustanowiwszy uzgodnienie interoperacyjne z innym CCP do celów świadczenia usług określonemu systemowi obrotu, CCP dysponuje niedyskryminującym dostępem do danych tego systemu obrotu, których potrzebuje do pełnienia swoich funkcji, w zakresie, w jakim CCP spełnia operacyjne i techniczne wymogi ustanowione przez dany system obrotu, oraz do odpowiedniego systemu rozrachunku.

3. Zawarcie uzgodnienia interoperacyjnego lub uzyskanie dostępu do systemu udostępniania danych lub systemu rozrachunku, o których mowa w ust. 1 i 2, jest uniemożliwiane lub ograniczane, bezpośrednio bądź pośrednio, wyłącznie na potrzeby kontroli ryzyka wynikającego z tego uzgodnienia bądź dostępu.

Artykuł 52

Zarządzanie ryzykiem

1. CCP zawierający uzgodnienie interoperacyjne:

a) wprowadzają odpowiednie strategie, procedury i systemy służące skutecznemu wykrywaniu i monitorowaniu ryzyka oraz zarządzaniu tym ryzykiem, jakie wynika ze wspomnianego uzgodnienia, tak aby mogli terminowo wywiązywać się ze swoich obowiązków;

b) uzgadniają swoje prawa i obowiązki, w tym prawo właściwe regulujące ich stosunki;

c) wykrywają i monitorują ryzyko kredytowe i ryzyko utraty płynności oraz zarządzają tymi ryzykami, tak aby niewykonanie zobowiązania przez członka rozliczającego jednego CCP pozostało bez wpływu na CCP, z którym wiąże je uzgodnienie interoperacyjne;

d) wykrywają, monitorują i uwzględniają potencjalne współzależności i korelacje wynikające z uzgodnienia interoperacyjnego, które mogą wpłynąć na ryzyko kredytowe i ryzyko utraty płynności związane z koncentracjami poszczególnych członków rozliczających oraz na połączone zasoby finansowe.

Do celów akapitu pierwszego lit. b) CCP stosują te same zasady dotyczące odpowiednio momentu wprowadzenia zlecenia przeniesienia do swoich odpowiednich systemów i momentu nieodwołalności, określone w dyrektywie 98/26/WE.

▼B

Do celów ust. 1 lit. c) w warunkach uzgodnienia określony jest proces zarządzania konsekwencjami niewykonania zobowiązania, w przypadku gdy jeden z CCP, który zawarł uzgodnienie interoperacyjne, nie wykonuje zobowiązania.

Do celów ust. 1 lit. d) CCP ściśle kontrolują ponowne wykorzystywanie zabezpieczenia złożonego przez członków rozliczających na mocy uzgodnienia, z zastrzeżeniem zezwolenia właściwych organów. W uzgodnieniu określony jest sposób ochrony przed tym ryzykiem, przy uwzględnieniu wystarczającego pokrycia i potrzeby ograniczenia efektu domina.

2. W przypadku gdy modele zarządzania ryzykiem stosowane przez CCP do pokrycia ich ekspozycji wobec ich członków rozliczających lub ich wzajemnych ekspozycji, są różne, CCP identyfikują te różnice, oceniają ryzyko potencjalnie z nich wynikające i podejmują środki, w tym poprzez zapewnienie dodatkowych zasobów finansowych, ograniczające ich wpływ na uzgodnienie interoperacyjne, a także ewentualnie konsekwencje pod względem ryzyka wystąpienia efektu domina oraz zapewniają, aby różnice te pozostały bez wpływu na zdolność każdego CCP do zarządzania konsekwencjami niewykonania zobowiązania przez członka rozliczającego.

3. Wszelkie koszty powiązane wynikające z ust. 1 i 2 ponosi CCP występujący o umożliwienie interoperacyjności lub dostępu, chyba że strony uzgodniły inaczej.

Artykuł 53

Przekazywanie depozytów zabezpieczających między CCP

1. CCP wyróżnia na rachunkach aktywa i pozycje utrzymywane na rachunek CCP, z którymi zawarł uzgodnienie interoperacyjne.

2. Jeżeli CCP, który zawrze uzgodnienie interoperacyjne z innym CCP, przekaże temu CCP tylko początkowe depozyty zabezpieczające na mocy uzgodnienia dotyczącego zabezpieczeń finansowych w formie gwarancji, CCP, który otrzymuje zabezpieczenie, nie ma prawa korzystania w odniesieniu do depozytów zabezpieczających przekazanych przez drugiego CCP.

3. Zabezpieczenie otrzymane w formie instrumentów finansowych jest przechowywane przez operatorów systemów rozrachunku papierów wartościowych zgłoszonych na mocy dyrektywy 98/26/WE.

4. Aktywa, o których mowa w ust. 1 i 2, są dostępne dla CCP, który otrzymał zabezpieczenie, wyłącznie w przypadku niewykonania zobowiązania przez CCP, który wniósł zabezpieczenie w ramach uzgodnienia interoperacyjnego.

5. W przypadku niewykonania zobowiązania przez CCP, który otrzymał zabezpieczenie w ramach uzgodnienia interoperacyjnego, zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, jest niezwłocznie zwracane CCP, który wniósł zabezpieczenie.

▼B

Artykuł 54

Zatwierdzanie uzgodnień interoperacyjnych

1. Uzgodnienie interoperacyjne podlega uprzedniemu zatwierdzeniu przez organy właściwe dla zawierających je CCP. Zastosowanie ma procedura przewidziana w art. 17.

2. Właściwe organy zatwierdzają uzgodnienie interoperacyjne, wyłącznie jeśli zainteresowani CCP mają zezwolenie na rozliczanie na mocy procedury określonej w art. 17, uznanej w art. 25, lub mają zezwolenie na okres co najmniej trzech lat wydane zgodnie z istniejącym wcześniej systemem udzielania zezwoleń, wymogi ustanowione w art. 52 są spełnione, a warunki techniczne rozliczania transakcji na mocy uzgodnienia umożliwiają sprawne i prawidłowe funkcjonowanie rynków finansowych, natomiast samo uzgodnienie nie zmniejsza skuteczności nadzoru.

3. Jeżeli właściwy organ uzna, że wymogi ustanowione w ust. 2 nie są spełnione, przedstawia innym właściwym organom i zainteresowanym CCP pisemne wyjaśnienie swoich ustaleń dotyczących ryzyka. Powiadamia on również ESMA, który wydaje opinię w sprawie zasadności ustaleń dotyczących ryzyka jako podstawy odmowy zatwierdzenia uzgodnienia interoperacyjnego. Opinia ESMA udostępniana jest wszystkim zainteresowanym CCP. W przypadku gdy opinia ESMA różni się od oceny odpowiedniego właściwego organu, ten właściwy organ rozważy ponownie swoje stanowisko, uwzględniając opinię ESMA.

4. Do dnia 31 grudnia 2012 r. ESMA wydaje wytyczne bądź zalecenia służące dokonywaniu spójnych, skutecznych i efektywnych ocen uzgodnień interoperacyjnych, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

ESMA opracowuje projekty tych wytycznych lub zaleceń po konsultacji z członkami ESBC.

TYTUŁ VI

REJESTRACJA REPOZYTORIÓW TRANSAKCJI I NADZÓR NAD NIMI

ROZDZIAŁ 1

Warunki i procedury rejestracji repozytorium transakcji

Artykuł 55

Rejestracja repozytorium transakcji

1. ESMA rejestruje repozytoria transakcji do celów art. 9.

2. Warunkiem kwalifikowania się do uzyskania rejestracji na mocy niniejszego artykułu jest posiadanie przez repozytorium transakcji statusu osoby prawnej z siedzibą w Unii i spełnianie wymogów ustanowionych w tytule VII.

▼B

3. Rejestracja repozytorium transakcji jest ważna na całym terytorium Unii.

4. Zarejestrowane repozytorium transakcji spełnia w każdej sytuacji warunki rejestracji. Repozytorium transakcji powiadamia niezwłocznie ESMA o wszelkich istotnych zmianach warunków rejestracji.

Artykuł 56

Wniosek o rejestrację

1. Repozytorium transakcji składa wniosek o rejestrację do ESMA.

2. W ciągu 20 dni roboczych od otrzymania wniosku ESMA sprawdza jego kompletność.

Jeśli wniosek nie jest kompletny, ESMA wyznacza termin, w którym repozytorium transakcji ma przedłożyć dodatkowe informacje.

Po stwierdzeniu, że wniosek jest kompletny, ESMA powiadamia o tym odpowiednio repozytorium transakcji.

3. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających szczegóły dotyczące przedkładanego ESMA wniosku o rejestrację, o którym mowa w ust. 1.

ESMA przedkłada Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

4. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania ust. 1 ESMA opracowuje projekt wykonawczych standardów technicznych określających format wniosku o rejestrację przedkładanego ESMA.

ESMA przedstawia Komisji ten projekt wykonawczych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 57

Poprzedzające rejestrację powiadomienie właściwych organów i konsultacje z nimi

1. Jeżeli repozytorium transakcji występujące o rejestrację jest podmiotem, który otrzymał zezwolenie lub został zarejestrowany przez właściwy organ w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę, ESMA przed zarejestrowaniem przedmiotowego repozytorium transakcji niezwłocznie powiadamia ten właściwy organ i konsultuje się z nim.

▼B

2. ESMA i odpowiedni właściwy organ wymieniają się wszelkimi informacjami niezbędnymi do zarejestrowania repozytorium transakcji oraz do nadzoru nad spełnianiem przez ten podmiot warunków rejestracji lub uzyskania zezwolenia w państwie członkowskim, w którym ma on siedzibę.

Artykuł 58

Rozpatrzenie wniosku

1. W ciągu 40 dni roboczych od powiadomienia, o którym mowa w art. 56 ust. 2 akapit trzeci, ESMA rozpatruje wniosek o rejestrację w oparciu o to, czy repozytorium transakcji jest zgodne z art. 78–81 i przyjmuje decyzję o rejestracji lub odmowie rejestracji oraz w pełni ją uzasadnia.

2. Decyzja wydana przez ESMA na mocy ust. 1 wchodzi w życie piątego dnia roboczego po jej przyjęciu.

Artykuł 59

Powiadomienie o decyzji ESMA w sprawie rejestracji

1. Po przyjęciu decyzji o rejestracji, lub odmowie rejestracji lub jej cofnięciu ESMA informuje o niej repozytorium transakcji w ciągu pięciu dni roboczych i podaje pełne uzasadnienie swojej decyzji.

ESMA niezwłocznie powiadamia o swojej decyzji odpowiedni właściwy organ, o którym mowa w art. 57 ust. 1.

2. ESMA informuje Komisję o każdej decyzji podjętej zgodnie z ust. 1.

3. ESMA publikuje na swojej stronie internetowej wykaz repozytoriów transakcji zarejestrowanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Wykaz ten jest aktualizowany w terminie pięciu dni roboczych po podjęciu decyzji zgodnie z ust. 1.

Artykuł 60

Wykonywanie uprawnień, o których mowa w art. 61–63

Uprawnienia przyznane ESMA lub jakiemukolwiek urzędnikowi lub innej osobie upoważnionej przez ESMA na mocy art. 61–63 nie mogą być wykorzystywane w celu żądania ujawnienia informacji lub dokumentów, które są objęte klauzulą poufności wymiany informacji między prawnikiem a klientem.

Artykuł 61

Wniosek o udzielenie informacji

1. ESMA może w drodze zwykłego wniosku lub decyzji zobowiązać repozytoria transakcji i związane z nimi strony trzecie, którym repozytoria transakcji zleciły na zasadzie outsourcingu wykonywanie funkcji lub działań operacyjnych, do udzielenia wszelkich informacji niezbędnych ESMA do wykonywania jego obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia.

▼B

2. Wysyłając zwykły wniosek o udzielenie informacji, o którym mowa w ust. 1, ESMA:

a) odwołuje się do niniejszego artykułu jako podstawy prawnej wniosku;

b) podaje cel wniosku;

c) określa rodzaj wymaganych informacji;

d) ustala termin dostarczenia informacji;

e) informuje osobę, do której zwraca się o informacje, że nie jest ona zobowiązana do ich przedstawienia, lecz w przypadku dobrowolnej odpowiedzi na wniosek przedstawione informacje nie mogą być niezgodne z prawdą ani mylące; oraz

f) informuje o grzywnie przewidzianej w art. 65 w związku z sekcją IV lit. a) załącznika I w przypadku udzielenia niezgodnych z prawdą lub mylących odpowiedzi na pytania.

3. Zwracając się o udzielenie informacji zgodnie z ust. 1 w drodze decyzji, ESMA:

a) odwołuje się do niniejszego artykułu jako podstawy prawnej wniosku;

b) podaje cel wniosku;

c) określa rodzaj wymaganych informacji;

d) ustala termin dostarczenia informacji;

e) wskazuje okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 66, w przypadku gdy przedstawione wymagane informacje są niekompletne;

f) informuje o grzywnie przewidzianej w art. 65 w związku z sekcją IV lit. a) załącznika I w przypadku udzielenia niezgodnych z prawdą lub mylących odpowiedzi na pytania; oraz

g) informuje o prawie do odwołania od decyzji do Komisji Odwoławczej ESMA i prawie do zaskarżenia tej decyzji do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej („Trybunał Sprawiedliwości”) zgodnie z art. 60 i 61 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

4. Do udzielenia informacji zobowiązane są osoby, o których mowa w ust. 1, lub ich przedstawiciele, a w przypadku osób prawnych lub stowarzyszeń niemających osobowości prawnej, osoby powołane do ich reprezentacji zgodnie z ustawą lub statutem. Prawnicy należycie upoważnieni do działania mogą przedkładać informacje w imieniu swoich klientów. Jednak klienci pozostają w pełni odpowiedzialni za informacje, jeśli przekazane informacje są niepełne, niezgodne z prawdą lub mylące.

5. ESMA niezwłocznie wysyła kopię zwykłego wniosku lub swej decyzji właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym osoby objęte wnioskiem, o których mowa w ust. 1, mają swoje miejsce zamieszkania lub siedzibę.

▼B

Artykuł 62

Dochodzenia ogólne

1. W celu wypełniania swych obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia ESMA może przeprowadzać niezbędne dochodzenia względem osób, o których mowa w art. 61 ust. 1. W tym celu urzędnicy i inne osoby upoważnione przez ESMA mają prawo do:

a) wglądu we wszelkie dokumenty, dane, procedury i inne materiały związane z wykonywaniem zadań ESMA niezależnie od nośnika, na jakim są one przechowywane;

b) wykonania lub uzyskania uwierzytelnionych kopii lub wyciągów z takich dokumentów, danych, procedur i innych materiałów;

c) wzywania osób, o których mowa w art. 61 ust. 1, lub ich przedstawicieli lub personelu, i zwracania się do nich o udzielenie ustnych lub pisemnych wyjaśnień na temat faktów lub dokumentów związanych z przedmiotem i celem kontroli oraz rejestrowania ich odpowiedzi;

d) prowadzenia rozmów z wszelkimi innymi osobami fizycznymi lub prawnymi, które wyrażą na to zgodę, dla potrzeb pozyskania informacji dotyczących przedmiotu dochodzenia;

e) żądania rejestrów połączeń telefonicznych i przesyłu danych.

2. Urzędnicy i inne osoby upoważnione przez ESMA do prowadzenia dochodzeń, o których mowa w ust. 1, wykonują swoje uprawnienia po przedstawieniu pisemnego upoważnienia określającego przedmiot i cel tego dochodzenia. To upoważnienie określa również okresowe kary pieniężne, o których mowa w art. 66, nakładane w przypadku gdy wymagane dokumenty, dane, procedury lub inne materiały albo odpowiedzi na pytania zadane osobom, o których mowa w art. 61 ust. 1, nie zostaną udzielone lub są niepełne, a także grzywny, o których mowa w art. 65 w związku z sekcją IV lit. b) załącznika I, w przypadku gdy odpowiedzi na pytania zadane osobom, o których mowa w art. 61 ust. 1, są niezgodne z prawdą lub mylące.

3. Osoby, o których mowa w art. 61 ust. 1, mają obowiązek poddać się dochodzeniom wszczętym na mocy decyzji ESMA. W decyzji określa się przedmiot i cel dochodzenia, wskazuje na okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 66, środki odwoławcze dostępne na mocy rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 oraz prawo do zaskarżenia decyzji do Trybunału Sprawiedliwości.

4. Z odpowiednim wyprzedzeniem przed rozpoczęciem dochodzenia ESMA informuje właściwy organ państwa członkowskiego, w którym ma być prowadzone dochodzenie, o samym postępowaniu i o tożsamości upoważnionych osób. Na żądanie ESMA urzędnicy zainteresowanego właściwego organu udzielają tym upoważnionym osobom pomocy w wykonywaniu ich zadań. Na życzenie urzędnicy zainteresowanego właściwego organu również mogą być obecni podczas dochodzeń.

5. Jeżeli żądanie przedstawienia rejestrów połączeń telefonicznych i przesyłu danych, o którym mowa w ust. 1 lit. e), wymaga uzyskania zezwolenia od organu wymiaru sprawiedliwości zgodnie z prawem krajowym, występuje się o takie zezwolenie. O wydanie takiego zezwolenia można również wystąpić zapobiegawczo.

▼B

6. W przypadku gdy zostanie złożony wniosek o zezwolenie, o którym mowa ust. 5, krajowy organ wymiaru sprawiedliwości sprawdza, czy decyzja ESMA jest autentyczna i czy przewidziane środki przymusu nie są arbitralne ani nadmierne, uwzględniając przedmiot dochodzeń. Sprawdzając, czy środki przymusu są proporcjonalne, krajowy organ wymiaru sprawiedliwości może zwrócić się do ESMA o szczegółowe wyjaśnienia, w szczególności w odniesieniu do przesłanek, na podstawie których ESMA podejrzewa, że miało miejsce naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia, a także do powagi domniemanego naruszenia oraz sposobu, w jaki osoba, wobec której stosowane są środki przymusu, uczestniczyła w danym zdarzeniu. Jednakże krajowy organ wymiaru sprawiedliwości nie może dokonywać oceny konieczności przeprowadzania dochodzenia ani żądać dostępu do informacji zawartych w aktach sprawy ESMA. Zgodność z prawem decyzji ESMA może być przedmiotem kontroli jedynie ze strony Trybunału Sprawiedliwości zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 63

Kontrole w miejscu prowadzenia działalności

1. W celu wykonywania swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia ESMA może przeprowadzać wszelkie niezbędne kontrole w miejscu prowadzenia działalności w dowolnych obiektach lub na dowolnym terenie, które stanowią miejsce prowadzenia działalności osób prawnych, o których mowa w art. 61 ust. 1. Jeżeli jest to wymagane do odpowiedniego i efektywnego przeprowadzenia kontroli w miejscu prowadzenia działalności, ESMA może przeprowadzić ją bez zapowiedzi.

2. Urzędnicy i inne osoby upoważnione przez ESMA do przeprowadzenia kontroli w miejscu prowadzenia działalności mogą wejść do dowolnych obiektów i na dowolny teren, które stanowią miejsce prowadzenia działalności osób prawnych, których dotyczy decyzja o dochodzeniu przyjęta przez ESMA, i posiadają wszelkie uprawnienia określone w art. 62 ust. 1. Mają również prawo do pieczętowania wszelkich pomieszczeń w miejscu prowadzenia działalności kontrolowanego podmiotu oraz wszelkich ksiąg lub dokumentów na czas i w zakresie koniecznym do przeprowadzenia kontroli.

3. Urzędnicy i inne osoby upoważnione przez ESMA do przeprowadzenia kontroli w miejscu prowadzenia działalności wykonują swoje uprawnienia po przedstawieniu pisemnego upoważnienia określającego przedmiot i cel kontroli, a także okresowe kary pieniężne określone w art. 66, w przypadku gdy zainteresowane osoby nie poddają się kontroli. Z odpowiednim wyprzedzeniem przed kontrolą ESMA powiadamia o niej właściwy organ państwa członkowskiego, w którym kontrola ta ma być przeprowadzona.

4. Osoby, o których mowa w art. 61 ust. 1, poddają się kontrolom w miejscu prowadzenia działalności zarządzonym na mocy decyzji ESMA. W decyzji tej określa się przedmiot i cel kontroli, datę jej rozpoczęcia oraz okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 66, środki odwoławcze dostępne na mocy rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 oraz prawo do zaskarżenia decyzji do Trybunału Sprawiedliwości. ESMA podejmuje takie decyzje po skonsultowaniu się z właściwym organem państwa członkowskiego, w którym ma być przeprowadzana kontrola.

▼B

5. Urzędnicy właściwego organu państwa członkowskiego, w którym ma być przeprowadzana kontrola, a także osoby upoważnione bądź wyznaczone przez ten organ, na żądanie ESMA aktywnie pomagają urzędnikom i innym osobom upoważnionym przez ESMA. W tym celu posiadają uprawnienia określone w ust. 2. Urzędnicy właściwego organu zainteresowanego państwa członkowskiego mogą również na żądanie brać udział w kontrolach w miejscu prowadzenia działalności.

6. ESMA może również zażądać od właściwych organów państw członkowskich przeprowadzenia w jego imieniu poszczególnych zadań dochodzeniowych i kontroli w miejscu prowadzenia działalności zgodnie z niniejszym artykułem i art. 62 ust. 1. W tym celu właściwe organy posiadają te same uprawnienia co ESMA, określone w niniejszym artykule i w art. 62 ust. 1.

7. W przypadku gdy urzędnicy i inne osoby towarzyszące upoważnione przez ESMA stwierdzą, że osoba sprzeciwia się kontroli zarządzonej na mocy niniejszego artykułu, właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego udziela im niezbędnej pomocy, zwracając się w razie potrzeby o pomoc policji lub równorzędnego organu egzekwowania prawa, aby umożliwić im przeprowadzenie kontroli w miejscu prowadzenia działalności.

8. Jeżeli kontrola w miejscu prowadzenia działalności, o której mowa w ust. 1, lub pomoc przewidziana w ust. 7 wymaga zezwolenia wydanego przez organ wymiaru sprawiedliwości zgodnie z prawem krajowym, składany jest wniosek o takie zezwolenie. O wydanie takiego zezwolenia można również wystąpić zapobiegawczo.

9. W przypadku złożenia wniosku o zezwolenie, o którym mowa ust. 8, krajowy organ wymiaru sprawiedliwości sprawdza, czy decyzja ESMA jest autentyczna i czy przewidziane środki przymusu nie są arbitralne ani nadmierne, uwzględniając przedmiot kontroli. Kontrolując proporcjonalność środków przymusu, krajowy organ wymiaru sprawiedliwości może zwrócić się do ESMA o szczegółowe wyjaśnienia. Taki wniosek o szczegółowe wyjaśnienia może w szczególności dotyczyć przesłanek, na podstawie których ESMA podejrzewa, że doszło do naruszenia niniejszego rozporządzenia, oraz wagi podejrzewanego naruszenia i charakteru udziału osoby objętej środkami przymusu. Krajowy organ wymiaru sprawiedliwości nie może jednak podważać konieczności kontroli ani żądać dostępu do informacji zawartych w aktach sprawy ESMA. Zgodność z prawem decyzji ESMA może być przedmiotem kontroli jedynie ze strony Trybunału Sprawiedliwości zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 64

Przepisy proceduralne regulujące podejmowanie działań nadzorczych i nakładanie grzywien

1. Jeżeli w trakcie wykonywania swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia ESMA stwierdzi, że istnieją wiarygodne przesłanki świadczące o możliwości istnienia okoliczności, które stanowią naruszenie albo naruszenia wymienione w załączniku I, ESMA powołuje w swoich strukturach niezależnego urzędnika dochodzeniowego, który wyjaśnia tę sprawę. Powołany urzędnik nie był ani nie jest bezpośrednio bądź pośrednio związany z nadzorem nad repozytorium transakcji ani z procesem rejestracji tego repozytorium i wykonuje swoje funkcje niezależnie od ESMA.

▼B

2. Urzędnik dochodzeniowy bada domniemane naruszenia, z uwzględnieniem wszelkich uwag przedstawionych przez osoby, które są przedmiotem dochodzeń, i przedkłada ESMA pełne akta sprawy zawierające dokonane przez niego ustalenia.

Aby wykonywać swoje zadania, urzędnik dochodzeniowy może korzystać z prawa do występowania o informacje zgodnie z art. 61 i do prowadzenia dochodzeń i kontroli w miejscu prowadzenia działalności zgodnie z art. 62 i 63. Korzystając z tych uprawnień, urzędnik dochodzeniowy przestrzega art. 60.

W trakcie wykonywania swych zadań urzędnik dochodzeniowy ma dostęp do wszystkich dokumentów i informacji zebranych przez ESMA w czasie działań nadzorczych.

3. Urzędnik dochodzeniowy – po zakończeniu dochodzenia i przed przekazaniem ESMA akt sprawy zawierających jego ustalenia – daje osobom będącym przedmiotem tego dochodzenia możliwość przedstawienia swojego stanowiska na temat wyjaśnianych spraw. Podstawę ustaleń urzędnika dochodzeniowego mogą stanowić wyłącznie fakty, do których zainteresowane strony miały możliwość się odnieść.

W trakcie dochodzeń prowadzonych na podstawie niniejszego artykułu w pełni przestrzega się prawa zainteresowanych osób do obrony.

4. Przedkładając ESMA akta sprawy zawierające ustalenia, urzędnik dochodzeniowy powiadamia o tym fakcie osoby, które są przedmiotem dochodzenia. Osoby, które są przedmiotem dochodzenia, mają prawo dostępu do akt sprawy, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu innych osób w zakresie ochrony ich tajemnicy handlowej. Prawo dostępu do akt sprawy nie obejmuje informacji poufnych dotyczących stron trzecich.

5. Na podstawie akt sprawy zawierających ustalenia urzędnika dochodzeniowego i – na wniosek zainteresowanych stron – po wysłuchaniu stanowiska osób, które są przedmiotem dochodzenia, zgodnie z art. 67, ESMA decyduje, czy osoby, które są przedmiotem dochodzenia, popełniły co najmniej jedno naruszenie wymienione w załączniku I, a jeżeli tak – stosuje środek nadzorczy zgodnie z art. 73 i nakłada grzywnę zgodnie z art. 65.

6. Urzędnik dochodzeniowy nie uczestniczy w obradach ESMA ani nie uczestniczy w żaden inny sposób w procesie decyzyjnym ESMA.

7. Komisja przyjmuje dalsze przepisy regulaminowe dotyczące wykonywania prawa do nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych, w tym przepisy dotyczące prawa do obrony, przepisy tymczasowe oraz przepisy dotyczące pobierania grzywien lub okresowych kar pieniężnych, a także szczegółowe przepisy dotyczące okresów przedawnienia w zakresie nakładania i egzekwowania sankcji.

Przepisy, o których mowa w akapicie pierwszym, przyjmuje się za pomocą aktów delegowanych zgodnie z art. 82.

▼B

8. ESMA przekazuje właściwym organom krajowym sprawy do ścigania w postępowaniu karnym jeżeli, wykonując swoje obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia, stwierdzi, że istnieją ważne przesłanki wskazujące na możliwość zajścia okoliczności stanowiących przestępstwo. Ponadto ESMA wstrzymuje się od nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych, jeżeli w wyniku postępowania karnego prowadzonego zgodnie z prawem krajowym wydano już wcześniej prawomocną decyzję uniewinniającą lub skazującą na podstawie tego samego faktu lub faktów, które są zasadniczo takie same.

Artykuł 65

Grzywny

1. Jeżeli zgodnie z art. 64 ust. 5 ESMA stwierdzi, że repozytorium transakcji w sposób zamierzony lub w wyniku zaniedbania dopuściło się jednego z naruszeń wymienionych w załączniku I, podejmuje decyzję o nałożeniu grzywny zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

Uznaje się, że repozytorium transakcji dopuściło się naruszenia celowo, jeśli ESMA znalazła obiektywne dowody wskazujące na to, że dane repozytorium transakcji lub jego kierownictwo wyższego szczebla działało umyślnie w celu dopuszczenia się naruszenia.

2. Podstawowe kwoty grzywien, o których mowa w ust. 1, mieszczą się w następujących przedziałach:

a) za naruszenia, o których mowa w sekcji I lit. c) załącznika I i w sekcji II lit. c)–g) załącznika I oraz w sekcji III lit. a) i b) załącznika I, kwoty grzywien wynoszą od 10 000 do 20 000 EUR;

b) za naruszenia, o których mowa w sekcji I lit. a), b) oraz d)–h) załącznika I i w sekcji II lit. a), b) i h) załącznika I, kwoty grzywien wynoszą od 5 000 do 10 000 EUR.

Aby zdecydować, czy podstawowa wysokość grzywien powinna znajdować się w dolnej, środkowej, czy górnej części przedziału określonego w akapicie pierwszym, ESMA uwzględnia roczny obrót zainteresowanego repozytorium transakcji w poprzedzającym roku obrotowym. Podstawowa kwota znajduje się w dolnej części przedziału dla repozytoriów transakcji, których roczny obrót nie przekracza 1 miliona EUR; w środkowej części przedziału dla repozytoriów transakcji, których obrót wynosi od 1 do 5 milionów EUR; w górnej części przedziału dla repozytoriów transakcji, których roczny obrót przekracza 5 milionów EUR.

3. Kwoty podstawowe określone w ust. 2 są w razie potrzeby korygowane z uwzględnieniem czynników obciążających lub łagodzących przy użyciu odpowiednich współczynników określonych w załączniku II.

Odpowiednie współczynniki obciążające stosowane są wobec kwoty podstawowej pojedynczo. Jeżeli zastosowanie ma więcej niż jeden współczynnik obciążający, różnica między podstawową kwotą a kwotą wynikającą z zastosowania każdego poszczególnego współczynnika obciążającego jest doliczana do kwoty podstawowej.

▼B

Odpowiednie współczynniki łagodzące stosowane są wobec kwoty podstawowej pojedynczo. Jeżeli zastosowanie ma więcej niż jeden współczynnik łagodzący, różnica między podstawową kwotą a kwotą wynikającą z zastosowania każdego poszczególnego współczynnika łagodzącego jest odliczana od kwoty podstawowej.

4. Niezależnie od przepisów ust. 2 i 3 wysokość grzywny nie może przekroczyć 20 % rocznego obrotu danego repozytorium transakcji w poprzedzającym roku obrotowym, ale w przypadku gdy dane repozytorium transakcji bezpośrednio lub pośrednio uzyskało korzyść finansową z naruszenia, wysokość grzywny jest przynajmniej równa tej korzyści.

Jeżeli działanie lub zaniechanie ze strony repozytorium transakcji stanowi więcej niż jedno naruszenie wymienione w załączniku I, nakładana jest tylko wyższa z tych grzywien, która jest wyliczana zgodnie z ust. 2 i 3 i dotyczy jednego z tych naruszeń.

Artykuł 66

Okresowe kary pieniężne

1. ESMA w drodze decyzji nakłada okresowe kary pieniężne, w celu przymuszenia:

a) repozytorium transakcji do usunięcia naruszenia, zgodnie z decyzją podjętą na mocy art. 73 ust. 1 lit. a); lub

b) osoby, o których mowa w art. 61 ust. 1:

(i) do dostarczenia kompletnych informacji, których zażądano w drodze decyzji zgodnie z art. 61;

(ii) do poddania się dochodzeniu, a w szczególności do przedłożenia kompletnych dokumentów, danych, procedur i wszelkich innych żądanych materiałów, a także do uzupełnienia i skorygowania innych informacji udostępnionych w dochodzeniu wszczętym na podstawie decyzji podjętej na mocy art. 62; lub

(iii) do poddania się kontroli w miejscu prowadzenia działalności zarządzonej decyzją na mocy art. 63.

2. Okresowa kara pieniężna musi być skuteczna i proporcjonalna. Okresową karę pieniężną nakłada się za każdy dzień opóźnienia.

3. Niezależnie od przepisów ust. 2, kwota okresowych kar pieniężnych wynosi 3 % średniego dziennego obrotu w poprzedzającym roku obrotowym lub, w przypadku osób fizycznych, 2 % średniego dziennego dochodu w poprzedzającym roku kalendarzowym. Jest ona obliczana od dnia określonego w decyzji o nałożeniu okresowej kary pieniężnej.

4. Okresową karę pieniężną nakłada się na okres nieprzekraczający sześciu miesięcy po powiadomieniu o decyzji ESMA. Po zakończeniu tego okresu ESMA dokonuje przeglądu tego środka.

▼B

Artykuł 67

Wysłuchanie zainteresowanych stron

1. Przed podjęciem jakiejkolwiek decyzji w sprawie nałożenia grzywny lub okresowej kary pieniężnej na mocy art. 65 i art. 66 ESMA zapewnia stronom, które są objęte postępowaniem, możliwość przedstawienia swojego stanowiska odnośnie do ustaleń ESMA. Podstawę decyzji ESMA mogą stanowić wyłącznie ustalenia, co do których osoby, których dotyczy postępowanie, mogły przedstawić swoje stanowisko.

2. W postępowaniu w pełni przestrzega się prawa do obrony osób, których dotyczy postępowanie. Mają one prawo do dostępu do gromadzonych przez ESMA akt sprawy, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu innych stron w zakresie ochrony ich tajemnicy handlowej. Prawo dostępu do akt sprawy nie obejmuje dostępu do informacji poufnych oraz wewnętrznych dokumentów ESMA.

Artykuł 68

Powiadamianie o grzywnach i okresowych karach pieniężnych oraz ich charakter, egzekucja i przypisywanie

1. ESMA podaje do wiadomości publicznej każdą grzywnę i każdą okresową karę pieniężną, które zostały nałożone zgodnie z art. 65 i 66, chyba że takie publiczne powiadomienie zagrażałoby poważnie rynkom finansowym lub wyrządziło nieproporcjonalną szkodę zainteresowanym stronom. Ujawniane informacje nie mogą obejmować danych osobowych w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

2. Grzywny i okresowe kary pieniężne nałożone zgodnie z art. 65 i 66 mają charakter administracyjny.

3. Jeżeli ESMA postanowi nie nakładać grzywien ani kar pieniężnych, informuje o tym odpowiednio Parlament Europejski, Radę, Komisję i właściwe organy państw członkowskich oraz podaje przyczyny swojej decyzji.

4. Grzywny i okresowe kary pieniężne nałożone zgodnie z art. 65 i 66 podlegają egzekucji.

Postępowanie egzekucyjne jest regulowane przepisami postępowania cywilnego obowiązującego w państwie, na terytorium którego ma ono miejsce. Decyzji nadawana jest klauzula wykonalności bez jakichkolwiek innych formalności niż weryfikacja jej autentyczności przez organ wyznaczony w tym celu przez rząd danego państwa członkowskiego; o wyznaczonym organie powiadamiane są ESMA i Trybunał Sprawiedliwości.

Zainteresowana strona może po dopełnieniu tych formalności, na własny wniosek, przystąpić do dochodzenia swoich praw zgodnie z ustawodawstwem krajowym, wnosząc sprawę bezpośrednio do właściwego organu.

Postępowanie egzekucyjne może być zawieszone wyłącznie na mocy orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości. Jednak do rozpatrywania skarg na prawidłowość czynności egzekucyjnych właściwe są sądy danego państwa członkowskiego.

5. Kwoty grzywien i okresowych kar pieniężnych są przypisywane do budżetu ogólnego Unii Europejskiej.

▼B

Artykuł 69

Kontrola przez Trybunał Sprawiedliwości

Trybunał Sprawiedliwości ma nieograniczone prawo orzekania w sprawie decyzji ESMA nakładających grzywnę lub okresową karę pieniężną. Może on uchylić, obniżyć lub podwyższyć nałożoną grzywnę bądź okresową karę pieniężną.

Artykuł 70

Zmiana załącznika II

Aby uwzględniać zmiany sytuacji na rynkach finansowych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 82 w odniesieniu do środków mających na celu zmianę załącznika II.

Artykuł 71

Wycofanie rejestracji

1. Nie naruszając art. 73, ESMA wycofuje rejestrację repozytorium transakcji, jeśli to repozytorium transakcji:

a) wyraźnie zrzeka się rejestracji lub nie świadczyło usług w poprzednich sześciu miesiącach;

b) uzyskało rejestrację na podstawie fałszywych oświadczeń lub w inny niezgodny z prawem sposób;

c) przestało spełniać warunki, na podstawie których zostało zarejestrowane.

2. ESMA niezwłocznie powiadamia odpowiedni właściwy organ, o którym mowa w art. 57 ust. 1, o decyzji w sprawie cofnięcia rejestracji repozytorium transakcji.

3. W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego, w którym repozytorium transakcji świadczy usługi i prowadzi działalność, stwierdzi, że jeden z warunków, o których mowa w ust. 1, został spełniony, może zwrócić się do ESMA o sprawdzenie, czy zostały spełnione warunki cofnięcia rejestracji danemu repozytorium transakcji. Jeżeli ESMA podejmuje decyzję o niewycofaniu rejestracji zainteresowanego repozytorium transakcji, przedstawia pełne uzasadnienie tej decyzji.

4. Właściwy organ, o którym mowa w ust. 3, to organ wyznaczony na mocy art. 22.

Artykuł 72

Opłaty nadzorcze

1. ESMA pobiera od repozytoriów transakcji opłaty zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i aktami delegowanymi przyjętymi zgodnie z ust. 3. Opłaty te w pełni pokrywają niezbędne wydatki ESMA związane z rejestracją i nadzorem repozytoriów transakcji oraz zwrotem wszelkich kosztów, jakie mogą ponieść właściwe organy podczas wykonywania prac na mocy niniejszego rozporządzenia, w szczególności w wyniku przekazania zadań zgodnie z art. 74.

▼B

2. Wysokość opłaty pobieranej od repozytorium transakcji pozwala na pokrycie wszystkich kosztów administracyjnych ponoszonych przez ESMA w związku z rejestracją danego repozytorium i działaniami nadzorczymi oraz jest proporcjonalna do obrotu danego repozytorium transakcji.

3. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 82 w celu dodatkowego uściślenia rodzaju opłat, czynności, za które są one pobierane, wysokości opłat oraz sposobu ich uiszczania.

Artykuł 73

Środki nadzorcze stosowane przez ESMA

1. Jeżeli zgodnie z art. 64 ust. 5 ESMA stwierdzi, że repozytorium transakcji dopuściło się jednego z naruszeń wymienionych w załączniku I, podejmuje co najmniej jedną z poniższych decyzji:

a) zobowiązującą repozytorium transakcji do usunięcia danego naruszenia;

b) nakładającą grzywny zgodnie z art. 65;

c) wydającą publiczne ogłoszenia;

d) jeśli nie ma innego rozwiązania, wycofującą rejestrację repozytorium transakcji.

2. Podejmując decyzje, o których mowa w ust. 1, ESMA bierze pod uwagę charakter i wagę naruszenia, uwzględniając następujące kryteria:

a) czas trwania i częstotliwość naruszenia;

b) kwestię, czy naruszenie ujawniło istotne lub systemowe słabości procedur stosowanych przez przedsiębiorstwo bądź jego systemów zarządzania lub kontroli wewnętrznej;

c) kwestię, czy naruszenie doprowadziło do przestępstwa finansowego bądź też ułatwiło przestępstwo finansowe lub w inny sposób jest z nim związane;

d) kwestię, czy naruszenie jest wynikiem celowego działania lub zaniedbania.

3. ESMA powiadamia niezwłocznie zainteresowane repozytorium transakcji o każdej decyzji podjętej na mocy ust. 1, a także przekazuje tę informację właściwym organom danego państwa członkowskiego oraz Komisji. W terminie 10 dni roboczych od daty podjęcia decyzji ogłasza ją publicznie na swojej stronie internetowej.

Ogłaszając publicznie swoją decyzję zgodnie z akapitem pierwszym, ESMA podaje również do wiadomości publicznej informację o prawie danego repozytorium transakcji do odwołania się od tej decyzji, a w odpowiednim przypadku informację, że takie odwołanie zostało złożone, precyzując, że takie odwołanie nie ma skutku zawieszającego oraz że Komisja Odwoławcza ESMA może zawiesić wykonanie zaskarżonej decyzji zgodnie z art. 60 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

▼B

Artykuł 74

Przekazywanie zadań przez ESMA właściwym organom

1. Jeżeli jest to niezbędne do odpowiedniego wykonania zadania nadzorczego, ESMA może przekazać określone zadania nadzorcze właściwym organom państwa członkowskiego zgodnie z wytycznymi wydanymi przez ESMA na mocy art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. Takie określone zadania nadzorcze mogą w szczególności obejmować prawo do wystosowywania wniosków o udzielenie informacji zgodnie z art. 61 i do prowadzenia dochodzeń i kontroli w miejscu prowadzenia działalności zgodnie z art. 62 i art. 63 ust. 6.

2. Przed przekazaniem danego zadania ESMA konsultuje się z odpowiednim właściwym organem. Konsultacje te dotyczą:

a) zakresu zadania, które ma zostać przekazane;

b) harmonogramu wykonania tego zadania; oraz

c) przekazania niezbędnych informacji ESMA i przez ESMA.

3. Zgodnie z rozporządzeniem w sprawie opłat przyjętym przez Komisję zgodnie z art. 72 ust. 3 ESMA zwraca właściwemu organowi koszty poniesione w wyniku wykonywania przekazanych mu zadań.

4. ESMA w odpowiednich odstępach czasu dokonuje przeglądu decyzji, o której mowa w ust. 1. Przekazanie zadań może zostać w każdej chwili odwołane.

5. Przekazanie zadań nie wpływa na odpowiedzialność ESMA i nie ogranicza możliwości prowadzenia i nadzorowania przez ESMA przekazanych czynności. Obowiązki nadzorcze wynikające z niniejszego rozporządzenia, w tym decyzje o rejestracji, oceny końcowe i dalsze decyzje dotyczące naruszeń, nie mogą być przekazywane.

ROZDZIAŁ 2

Stosunki z państwami trzecimi

Artykuł 75

Równoważność i porozumienia międzynarodowe

1. Komisja może przyjąć akt wykonawczy określający, że rozwiązania prawne i nadzorcze państwa trzeciego dają pewność, że:

a) repozytoria transakcji posiadające zezwolenie w tym państwie trzecim spełniają prawnie wiążące wymogi równoważne wymogom ustanowionym w niniejszym rozporządzeniu;

b) repozytoria transakcji podlegają skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu prawa prowadzonemu na bieżąco w tym państwie trzecim; oraz

▼B

c) istnieją gwarancje zachowania tajemnicy służbowej, w tym ochrony przez stosowne organy tajemnic handlowych wymienianych ze stronami trzecimi, które to gwarancje są co najmniej równoważne gwarancjom ustanowionym w niniejszym rozporządzeniu.

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 86 ust. 2.

2. W stosownych przypadkach, a w każdym razie po przyjęciu aktu wykonawczego, o którym mowa w ust. 1, Komisja przedkłada Radzie zalecenia w sprawie negocjowania porozumień międzynarodowych z odnośnymi państwami trzecimi w zakresie wzajemnego udostępniania i wymiany informacji na temat kontraktów pochodnych przechowywanych w repozytoriach transakcji mających siedzibę w odnośnym państwie trzecim, w sposób gwarantujący, że organy Unii – w tym ESMA – będą miały bezpośredni i stały dostęp do wszystkich informacji niezbędnych do wykonywania swoich obowiązków.

3. Po zawarciu porozumień, o których mowa w ust. 2, i w zgodzie z nimi ESMA zawiera uzgodnienia dotyczące współpracy z właściwymi organami w odnośnych państwach trzecich. Uzgodnienia te określają co najmniej:

a) mechanizm wymiany informacji między ESMA i wszelkimi innymi organami Unii wykonującymi obowiązki ustanowione w niniejszym rozporządzeniu, z jednej strony, a odnośnymi właściwymi organami przedmiotowych państw trzecich, z drugiej strony; oraz

b) procedury dotyczące koordynowania działań nadzorczych.

4. W odniesieniu do przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego ESMA stosuje rozporządzenie (WE) nr 45/2001.

Artykuł 76

Uzgodnienia o współpracy

Właściwe organy państw trzecich, które nie mają w swojej jurysdykcji żadnego repozytorium transakcji, mogą skontaktować się z ESMA w celu zawarcia uzgodnień o współpracy w zakresie dostępu do informacji dotyczących kontraktów pochodnych przechowywanych w unijnych repozytoriach transakcji.

ESMA może zawrzeć uzgodnienia o współpracy z tymi właściwymi organami w odniesieniu do dostępu do informacji na temat kontraktów pochodnych przechowywanych w unijnych repozytoriach transakcji, aby organy te mogły wykonywać swoje prawa i obowiązki, pod warunkiem istnienia gwarancji zachowania tajemnicy służbowej, w tym ochrony tajemnicy handlowej ujawnianej stronom trzecim przez te organy.

Artykuł 77

Uznawanie repozytoriów transakcji

1. Repozytorium transakcji mające siedzibę w państwie trzecim może świadczyć usługi i prowadzić działalność na rzecz podmiotów mających siedzibę w Unii do celów art. 9 wyłącznie wtedy, gdy zostało uznane przez ESMA zgodnie z ust. 2.

▼B

2. Repozytorium transakcji, o którym mowa w ust. 1, składa w ESMA wniosek o uznanie wraz z wszelkimi niezbędnymi informacjami, w tym co najmniej informacjami niezbędnymi do stwierdzenia, czy dane repozytorium transakcji posiada zezwolenie i podlega skutecznemu nadzorowi w państwie trzecim, które:

a) zostało uznane przez Komisję, w drodze aktu wykonawczego zgodnie z art. 75 ust. 1, za państwo mające równoważne i egzekwowalne ramy regulacyjne i nadzorcze;

b) zawarło z Unią porozumienie międzynarodowe zgodnie z art. 75 ust. 2; oraz

c) zawarło z Unią uzgodnienia zgodnie z art. 75 ust. 3, tak aby zapewnić organom Unii – w tym ESMA – natychmiastowy i stały dostęp do wszelkich niezbędnych informacji.

W terminie 30 dni roboczych od otrzymania wniosku ESMA sprawdza jego kompletność. Jeśli wniosek nie jest kompletny, ESMA wyznacza termin, w którym dane repozytorium transakcji ma przedłożyć dodatkowe informacje.

W terminie 180 dni roboczych od złożenia kompletnego wniosku ESMA informuje na piśmie składające wniosek repozytorium transakcji o uznaniu lub odmowie uznania, podając wyczerpujące uzasadnienie.

ESMA podaje do wiadomości publicznej na swojej stronie internetowej wykaz repozytoriów transakcji uznanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

TYTUŁ VII

WYMOGI DOTYCZĄCE REPOZYTORIUM TRANSAKCJI

Artykuł 78

Wymogi ogólne

1. Repozytorium transakcji posiada solidne zasady zarządzania obejmujące jasną strukturę organizacyjną z dobrze określonymi, przejrzystymi i spójnymi obszarami odpowiedzialności oraz odpowiednie mechanizmy kontroli wewnętrznej obejmujące prawidłowe procedury administracyjne i rachunkowości, zapobiegające jakiemukolwiek ujawnianiu informacji poufnych.

2. Repozytorium transakcji utrzymuje i stosuje skuteczne, utrwalone w formie pisemnej uzgodnienia organizacyjno-administracyjne na potrzeby wykrywania wszelkich potencjalnych konfliktów interesów, w tym dotyczących jego kierownictwa, pracowników bądź wszelkich osób bezpośrednio lub pośrednio powiązanych z nimi bliskimi powiązaniami, a także na potrzeby radzenia sobie z tymi konfliktami.

3. Repozytorium transakcji ustanawia odpowiednie strategie i procedury zapewniające przestrzeganie wszystkich przepisów niniejszego rozporządzenia przez to repozytorium, jego kierownictwo i pracowników.

▼B

4. Repozytorium transakcji utrzymuje i stosuje odpowiednią strukturę organizacyjną zapewniającą ciągłość działania oraz prawidłowe funkcjonowanie repozytorium transakcji w zakresie świadczenia usług i prowadzenia działalności. Repozytorium transakcji stosuje odpowiednie i proporcjonalne systemy, zasoby i procedury.

5. Jeżeli repozytorium transakcji oferuje usługi dodatkowe, takie jak potwierdzanie transakcji, kojarzenie transakcji, obsługa zdarzeń kredytowych, uzgadnianie portfela lub kompresji portfela, repozytorium transakcji oddziela takie usługi dodatkowe pod względem operacyjnym od pełnionej przez to repozytorium funkcji centralnego gromadzenia i przechowywania danych dotyczących instrumentów pochodnych.

6. Kierownictwo wyższego szczebla i członkowie zarządu repozytorium transakcji cieszą się odpowiednio nieposzlakowaną opinią i posiadają dostateczne doświadczenie pozwalające na zapewnienie prawidłowego i ostrożnego zarządzania repozytorium transakcji.

7. Repozytorium transakcji stosuje obiektywne, niedyskryminujące i podawane do publicznej wiadomości wymogi w zakresie dostępu przedsiębiorstw podlegających obowiązkowi zgłaszania na mocy art. 9. Repozytorium transakcji udziela usługodawcom niedyskryminacyjnego dostępu do informacji przechowywanych w repozytorium transakcji, pod warunkiem wyrażenia zgody przez stosownych kontrahentów. Kryteria ograniczające dostęp do repozytorium transakcji są dozwolone wyłącznie pod warunkiem, że ich celem jest kontrola ryzyka, na jakie narażone są dane przechowywane w repozytorium transakcji.

8. Repozytorium transakcji ujawnia publicznie ceny i opłaty związane z usługami świadczonymi na mocy niniejszego rozporządzenia. Repozytorium transakcji ujawnia ceny i opłaty za każdą usługę świadczoną odrębnie, w tym zniżki i rabaty oraz warunki korzystania z tych zniżek i rabatów. Repozytorium transakcji zapewnia podmiotom dokonującym zgłoszeń odrębny dostęp do poszczególnych usług. Ceny i opłaty pobierane przez repozytorium transakcji są uzasadnione kosztami.

Artykuł 79

Niezawodność działania

1. Repozytorium transakcji określa źródła ryzyka operacyjnego i ogranicza je dzięki opracowaniu odpowiednich systemów, kontroli i procedur. Takie systemy są niezawodne i bezpieczne, a także posiadają odpowiednie możliwości przetwarzania otrzymywanych informacji.

2. Repozytorium transakcji ustanawia, wprowadza i stosuje odpowiednią strategię na rzecz ciągłości działania oraz plan przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej służące zachowaniu pełnionych funkcji, szybkiemu przywróceniu działalności i wywiązywaniu się z obowiązków repozytorium transakcji. W takim planuje przewiduje się co najmniej utworzenie systemów zastępczych.

3. Repozytorium transakcji, któremu cofnięto zezwolenie, zapewnia należyte zastępstwo, w tym przeniesienie danych do innych repozytoriów transakcji oraz przekierowanie przepływów sprawozdawczych do innych repozytoriów transakcji.

▼B

Artykuł 80

Ochrona i rejestrowanie danych

1. Repozytorium transakcji zapewnia poufność, integralność i ochronę danych otrzymanych na mocy art. 9.

2. Repozytorium transakcji może wykorzystywać do celów handlowych dane otrzymane na podstawie niniejszego rozporządzenia tylko za uprzednią zgodą odnośnych kontrahentów.

3. Repozytorium transakcji bezzwłocznie rejestruje dane otrzymane na mocy art. 9 i przechowuje je przez co najmniej dziesięć lat po rozwiązaniu danych kontraktów. Repozytorium transakcji stosuje szybkie i wydajne procedury rejestrowania w celu udokumentowania zmian zarejestrowanych informacji.

4. Repozytorium transakcji oblicza pozycje w podziale na klasy instrumentów pochodnych i na podmioty dokonujące zgłoszeń, w oparciu o dane dotyczące kontraktów pochodnych przekazane zgodnie z art. 9.

5. Repozytorium transakcji zapewnia stronom danego kontraktu w terminowy sposób dostęp do informacji na temat tego kontraktu oraz możliwość skorygowania tych informacji.

6. Repozytorium transakcji podejmuje stosowne kroki w celu zapobiegania wszelkim przypadkom niewłaściwego wykorzystania informacji przechowywanych w swoich systemach.

Osoba fizyczna, mająca bliskie powiązania z repozytorium transakcji lub osoba prawna, będąca dla repozytorium transakcji jednostką dominującą lub jednostką zależną nie może wykorzystywać w jakichkolwiek celach komercyjnych informacji poufnych zarejestrowanych w repozytorium transakcji w celach komercyjnych.

Artykuł 81

Przejrzystość i dostępność danych

1. Repozytorium transakcji regularnie i w łatwo dostępny sposób publikuje pozycje zagregowane w kontraktach zgłoszonych temu repozytorium transakcji, w podziale na klasy instrumentów pochodnych.

2. Repozytorium transakcji gromadzi i przechowuje dane oraz dba o to, aby podmioty, o których mowa w ust. 3, miały bezpośredni i natychmiastowy dostęp do szczegółowych informacji na temat kontraktów pochodnych, które to informacje są im potrzebne do wykonywania ich praw i obowiązków.

▼M6

3. Repozytorium transakcji udostępnia niezbędne informacje następującym podmiotom, aby umożliwić im wykonywanie ich odnośnych obowiązków i uprawnień:

a) EUNGiPW;

b) EUNB;

c) EUNUiPPE;

▼M6

d) ERRS;

e) właściwy organ nadzorujący CCP mających dostęp do repozytoriów transakcji;

f) właściwy organ nadzorujący systemy obrotu, w których zawierane są zgłaszane umowy;

g) stosowni członkowie ESBC, w tym EBC w trakcie wykonywania jego zadań w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego na mocy rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013 ([1]);

h) odpowiednie organy państwa trzeciego, które zawarło z Unią porozumienie międzynarodowe, o którym mowa w art. 75;

i) organy nadzoru wyznaczone na mocy art. 4 dyrektywy 2004/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([2]);

j) stosowne unijne organy nadzoru giełd i papierów wartościowych, których odnośne obowiązki i uprawnienia nadzorcze obejmują kontrakty, rynki, uczestników i aktywa bazowe wchodzące w zakres niniejszego rozporządzenia;

k) odpowiednie organy państwa trzeciego, które zawarły z EUNGiPW uzgodnienia o współpracy, o których mowa w art. 76;

l) Agencja ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki ustanowiona rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 713/2009 ([3]);

m) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyznaczone na mocy art. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE ([4]);

n) Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji ustanowiona rozporządzeniem (UE) nr 806/2014;

o) właściwe organy lub właściwe organy krajowe w rozumieniu rozporządzeń (UE) nr 1024/2013 i (UE) nr 909/2014 oraz dyrektyw 2003/41/WE, 2009/65/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE i 2014/65/UE oraz organy nadzoru w rozumieniu dyrektywy 2009/138/WE;

p) właściwe organy wyznaczone zgodnie z art. 10 ust. 5 niniejszego rozporządzenia.

▼B

4. ESMA przekazuje innym odpowiednim organom Unii informacje niezbędne do pełnienia ich obowiązków.

([1]) Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63).

([2]) Dyrektywa 2004/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ofert przejęcia (Dz.U. L 142 z 30.4.2004, s. 12).

([3]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 713/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Agencję ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 1).

([4]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

▼B

5. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA, po konsultacji z członkami ESBC, opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających szczegóły dotyczące informacji, o których mowa w ust. 1 i 3, oraz częstotliwość przekazywania tych informacji, jak również standardy operacyjne niezbędne do agregowania i porównywania danych z różnych repozytoriów, jak również – w razie potrzeby – umożliwiające podmiotom, o których mowa w ust. 3, dostęp do tych informacji. Celem tego projektu regulacyjnych standardów technicznych jest zadbanie o to, aby informacje publikowane na mocy ust. 1 nie pozwalały na zidentyfikowanie żadnej ze stron jakiegokolwiek kontraktu.

ESMA przedstawia Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 82

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych przyznaje się Komisji na warunkach określonych w niniejszym artykule.

2. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 1 ust. 6, art. 64 ust. 7, art. 70, art. 72 ust. 3 i art. 85 ust. 2, przyznaje się Komisji na czas nieokreślony.

3. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja dokłada starań, aby zasięgnąć opinii ESMA.

4. Parlament Europejski lub Rada może w dowolnym momencie odwołać przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 1 ust. 6, art. 64 ust. 7, art. 70, art. 72 ust. 3 i art. 85 ust. 2. Wydanie decyzji o odwołaniu powoduje odwołanie uprawnień w niej wymienionych. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

5. Z chwilą przyjęcia aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.

6. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 1 ust. 6, art. 64 ust. 7, art. 70, art. 72 ust. 3 i art. 85 ust. 2 wchodzi w życie jedynie wówczas, gdy Parlament Europejski lub Rada nie wyrażą sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od powiadomienia o nim Parlamentu Europejskiego lub Rady bądź przed upływem tego terminu, jeśli Parlament Europejski i Rada poinformowały Komisję o tym, że nie wyrażą sprzeciwu. Okres ten jest przedłużany o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

▼B

TYTUŁ VIII

PRZEPISY WSPÓLNE

Artykuł 83

Tajemnica służbowa

1. Obowiązek zachowania tajemnicy służbowej ma zastosowanie do wszystkich osób, które pracują lub pracowały dla właściwych organów wyznaczonych zgodnie z art. 22 i dla organów, o których mowa w art. 81 ust. 3, dla ESMA bądź audytorów i ekspertów powołanych przez właściwe organy lub ESMA. Informacji poufnych, w których posiadanie osoby te wchodzą w trakcie pełnienia swoich obowiązków, nie ujawnia się żadnej osobie ani organowi, chyba że w formie skrótowej lub zbiorczej, która uniemożliwia zidentyfikowanie poszczególnych CCP, repozytoriów transakcji lub innych osób, bez uszczerbku dla przypadków objętych prawem karnym lub podatkowym, bądź też dla niniejszego rozporządzenia.

2. Jeżeli CCP ogłosił upadłość lub podlega przymusowej likwidacji, informacje poufne, które nie dotyczą osób trzecich, mogą zostać ujawnione w postępowaniu cywilnym lub handlowym, jeżeli są one niezbędne do przeprowadzenia postępowania.

3. Bez uszczerbku dla przypadków podlegających przepisom prawa karnego lub podatkowego, właściwe organy, ESMA, podmioty lub osoby fizyczne i prawne inne niż właściwe organy, uzyskujące poufne informacje na mocy niniejszego rozporządzenia, mogą wykorzystywać te informacje wyłącznie do wykonywania obowiązków oraz pełnienia funkcji, w przypadku właściwych organów – w zakresie stosowania niniejszego rozporządzenia, a w przypadku innych organów, podmiotów lub osób fizycznych i prawnych – do celów, do których przekazano im takie informacje, lub w kontekście postępowania administracyjnego lub sądowego odnoszącego się do wykonywania powierzonych im funkcji, bądź w obydwu tych przypadkach. Jeżeli ESMA, właściwy organ lub inny organ, podmiot lub osoby przekazujące informacje wyrażają na to zgodę, organ otrzymujący informacje może je wykorzystać do innych niekomercyjnych celów.

4. Wszelkie poufne informacje otrzymywane, wymieniane lub przekazywane na mocy niniejszego rozporządzenia podlegają warunkom tajemnicy służbowej ustanowionym w ust. 1, 2 i 3. Warunki te nie zabraniają jednak ESMA, właściwym organom lub odpowiednim bankom centralnym wymieniania lub przekazywania poufnych informacji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i innym prawodawstwem mającym zastosowanie do przedsiębiorstw inwestycyjnych, instytucji kredytowych, funduszy emerytalnych, UCITS, zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, zakładów ubezpieczeń, rynków regulowanych lub podmiotów gospodarczych, albo innych, za zgodą właściwego organu lub innego organu lub podmiotu, albo osób fizycznych lub prawnych, które przekazały te informacje.

5. Ustępy 1, 2 i 3 nie uniemożliwiają właściwym organom wymiany lub przekazywania informacji poufnych, zgodnie z prawodawstwem krajowym, które nie zostały otrzymane od właściwego organu innego państwa członkowskiego.

▼B

Artykuł 84

Wymiana informacji

1. Właściwe organy, ESMA i inne odpowiednie organy bez zbędnej zwłoki wymieniają między sobą informacje wymagane do celów wykonywania ich obowiązków.

2. Właściwe organy, ESMA, inne odpowiednie organy i inne podmioty bądź osoby fizyczne i prawne otrzymujące informacje poufne w ramach obowiązków wykonywanych na mocy niniejszego rozporządzenia wykorzystują je wyłącznie do celów służbowych.

3. Właściwe organy przekazują informacje odpowiednim członkom ESBC, w przypadku gdy informacje te dotyczą wykonywanych przez nich obowiązków.

TYTUŁ IX

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 85

Sprawozdania i przeglądy

1. Do dnia 17 sierpnia 2015 r. Komisja dokonuje przeglądu niniejszego rozporządzenia i przedstawia ogólne sprawozdanie na ten temat. Komisja przedkłada to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wraz z wszelkimi stosownymi wnioskami.

Komisja w szczególności:

a) dokonuje we współpracy z członkami ESBC oceny konieczności przedsięwzięcia środków mających na celu ułatwienie CCP dostępu do oferowanych przez bank centralny instrumentów wsparcia płynności;

b) przy współpracy z ESMA i odpowiednimi organami sektorowymi, ocenia znaczenie systemowe transakcji kontrahentów niefinansowych na instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, a w szczególności wpływ niniejszego rozporządzenia na wykorzystanie przez podmioty niefinansowe instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;

c) ocenia, w świetle doświadczenia, funkcjonowanie ram nadzorczych dla CCP, w tym skuteczność kolegiów nadzorczych, odpowiednie metody głosowania ustanowione w art. 19 ust. 3 oraz rolę ESMA, szczególnie w procesie wydawania zezwoleń dla CCP;

d) ocenia, we współpracy z ESMA i ERRS, skuteczność wymogów dotyczących uzupełniania depozytu zabezpieczającego celem ograniczenia procykliczności, a także potrzebę zdefiniowania dodatkowych możliwości interwencyjnych w tym obszarze;

e) we współpracy z ESMA ocenia zmianę strategii CCP dotyczących wymogów w zakresie zabezpieczeń i ich dostosowywania do konkretnych działalności i profili ryzyka ich użytkowników.

▼B

Ocena, o której mowa w akapicie pierwszym lit. a), uwzględnia wszelkie wyniki bieżących prac prowadzonych przez banki centralne na poziomie Unii i na poziomie międzynarodowym. Przy dokonywaniu oceny bierze się również pod uwagę zasadę niezależności banków centralnych i ich prawo do przyznawania, według własnego uznania, dostępu do instrumentów wsparcia płynności oraz potencjalny niezamierzony wpływ na zachowanie CCP lub na rynek wewnętrzny. Żaden wniosek towarzyszący nie może, bezpośrednio ani pośrednio, dyskryminować żadnego państwa członkowskiego ani grupy państw członkowskich jako miejsca świadczenia usług rozliczeniowych.

2. Do dnia 17 sierpnia 2014 r. Komisja, po konsultacji z ESMA i EIOPA, przygotowuje sprawozdanie oceniające postępy i działania CCP, jeżeli chodzi o opracowanie rozwiązań technicznych służących przenoszeniu przez system programów emerytalnych zabezpieczeń niegotówkowych jako zmiennych depozytów zabezpieczających, jak również zapotrzebowanie na wszelkie środki ułatwiające takie rozwiązanie. Jeżeli Komisja uważa, że nie dołożono niezbędnych starań, aby opracować odpowiednie rozwiązania techniczne, a szkodliwe skutki centralnego rozliczania kontraktów pochodnych dla świadczeń emerytalnych przyszłych emerytów nadal istnieją, jest ona uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 82 w celu wydłużenia trzyletniego okresu, o którym mowa w art. 89 ust. 1, raz o dwa lata i raz o rok.

3. ESMA przedstawia Komisji sprawozdania:

a) na temat wykonania obowiązku rozliczania na mocy tytułu II, a w szczególności na temat braku obowiązku rozliczania dla kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia;

b) na temat stosowania procedury identyfikacji na mocy art. 5 ust. 3;

c) na temat stosowania wymogów dotyczących wyodrębnienia ustanowionych w art. 39;

d) na temat rozszerzenia zakresu uzgodnień interoperacyjnych na mocy tytułu V na transakcje dotyczące innych klas instrumentów finansowych niż zbywalne papiery wartościowe i instrumenty rynku pieniężnego;

e) na temat dostępu CCP do systemów obrotu, wpływu niektórych praktyk na konkurencję oraz skutków dla fragmentacji płynności;

f) na temat potrzeb ESMA w zakresie personelu i zasobów związanych z uzyskaniem przez ten organ uprawnień i obowiązków zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;

g) na temat wpływu stosowania dodatkowych wymogów państw członkowskich zgodnie z art. 14 ust. 5.

Sprawozdania te są przekazywane Komisji do dnia 30 września 2014 r. do celów ust. 1. Będą one przedkładane również Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

4. Komisja sporządza – we współpracy z państwami członkowskimi i ESMA oraz po zwróceniu się o ocenę do ERRS – sprawozdanie roczne, w którym ocenia ewentualne ryzyko systemowe i koszty związane z uzgodnieniami interoperacyjnymi.

▼B

Sprawozdanie zawiera przynajmniej informacje o liczbie i złożoności tych uzgodnień oraz adekwatności systemów i modelów zarządzania ryzykiem. Komisja przedkłada to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wraz z wszelkimi stosownymi wnioskami.

ERRS przedstawia Komisji ocenę ewentualnego wpływu uzgodnień interoperacyjnych na ryzyko systemowe.

5. ESMA przedstawia co roku Komisji, Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat kar nałożonych przez właściwe organy, w tym środków nadzorczych, grzywien i okresowych kar pieniężnych.

Artykuł 86

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Europejski Komitet Papierów Wartościowych ustanowiony na mocy decyzji Komisji 2001/528/WE ([1]). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 87

Zmiana w dyrektywie 98/26/WE

1. W art. 9 ust. 1 dyrektywy 98/26/WE dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku gdy operator systemu dostarczył zabezpieczenie innemu operatorowi systemu w związku z systemem interoperacyjnym, prawa operatora systemu dostarczającego zabezpieczenie do tego zabezpieczenia w przypadku wszczęcia postępowania upadłościowego wobec operatora systemu przyjmującego zabezpieczenie pozostają nienaruszone.”.

2. Państwa członkowskie przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania ust. 1 do dnia 17 sierpnia 2014 r. Niezwłocznie informują o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do dyrektywy 98/26/WE lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odesłania określane są przez państwa członkowskie.

Artykuł 88

Strony internetowe

1. ESMA prowadzi stronę internetową zawierającą następujące szczegółowe informacje:

a) kontrakty będące przedmiotem obowiązku rozliczania na mocy art. 5;

b) sankcje nakładane w przypadku naruszenia postanowień art. 4, art. 5 oraz art. 7–11;

c) CCP, którzy uzyskali zezwolenia na świadczenie usług lub prowadzenie działalności w Unii i którzy są osobami prawnymi mającymi siedzibę w Unii, a także usługi, które mogą świadczyć, i działalność, którą mogą prowadzić, w tym klasy instrumentów finansowych objętych uzyskanym przez nich zezwoleniem;

([1]) Dz.U. L 191 z 13.7.2001, s. 45.

▼B

d) sankcje nakładane w przypadku naruszenia postanowień tytułów IV i V;

e) CCP, którzy uzyskali zezwolenia na świadczenie usług lub prowadzenie działalności w Unii i którzy mają siedzibę w państwie trzecim, a także usługi, które mogą świadczyć, i działalność, którą mogą prowadzić, w tym klasy instrumentów finansowych objętych uzyskanym przez nich zezwoleniem;

f) repozytoria transakcji, które uzyskały zezwolenie na świadczenie usług i prowadzenie działalności w Unii;

g) grzywny i okresowe kary pieniężne nakładane zgodnie z art. 65 i 66;

h) rejestr publiczny, o którym mowa w art. 6.

2. Do celów ust. 1 lit. b), c) i d) właściwe organy państw członkowskich prowadzą strony internetowe, które muszą być połączone ze stroną ESMA.

3. Wszystkie strony internetowe, o których mowa w niniejszym artykule, są publicznie dostępne i regularnie aktualizowane oraz zawierają informacje podane w jasnej formie.

Artykuł 89

Przepisy przejściowe

1. ►**M5** Do dnia 16 sierpnia 2017 r. obowiązek rozliczania, o którym mowa w art. 4, nie ma zastosowania do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, co do których można obiektywnie stwierdzić za pomocą pomiarów, że zmniejszają ryzyko inwestycji bezpośrednio związane z wypłacalnością finansową systemu programów emerytalnych zdefiniowanego w art. 2 pkt 10. Okres przejściowy ma zastosowanie również do podmiotów powołanych w celu realizacji świadczeń wyrównawczych na rzecz uczestników systemów programów emerytalnych w przypadku niewykonania zobowiązania. ◄

Zawierane przez te podmioty w tym okresie kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które podlegałyby w innym przypadku obowiązkowi rozliczania na mocy art. 4, podlegają wymogom ustanowionym w art. 11.

2. W odniesieniu do systemów programów emerytalnych, o których mowa w art. 2 pkt 10 lit. c) i d), zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jest udzielane przez organ właściwy dla danych rodzajów podmiotów lub systemów programów. Po otrzymaniu wniosku właściwy organ powiadamia ESMA i EIOPA. W terminie 30 dni kalendarzowych po otrzymaniu powiadomienia ESMA, po konsultacji z EIOPA, wydaje opinię, w której ocenia spełnianie przez dany rodzaj podmiotów lub systemów programów wymogów określonych w art. 2 ust. 10 lit. c) lub d) oraz konieczność przyznania zwolnienia z uwagi na trudności ze spełnieniem wymogów dotyczących zmiennego depozytu zabezpieczającego. Właściwy organ przyznaje zwolnienie wyłącznie

▼B

wtedy, gdy jest w pełni przekonany, że dany rodzaj podmiotów lub systemów programów spełnia wymogi określone w art. 2 ust. 10 lit. c) lub d) oraz że te podmioty lub systemy napotykają na trudności w spełnieniu wymogów dotyczących zmiennego depozytu zabezpieczającego. Właściwy organ wydaje decyzję w terminie dziesięciu dni roboczych od otrzymania opinii ESMA, z należytym uwzględnieniem tej opinii. W przypadku gdy właściwy organ nie zgadza się z opinią ESMA, jego decyzja powinna wyczerpująco podawać tego powody i powinna zawierać wyjaśnienie wszelkich znaczących odstępstw względem tej opinii.

ESMA publikuje na swojej stronie internetowej wykaz rodzajów podmiotów lub systemów programów, o których mowa w art. 2 ust. 10 lit. c) i d) i którym przyznano zwolnienie zgodnie z akapitem pierwszym. Aby jeszcze bardziej zwiększyć spójność w zakresie wyników nadzoru, ESMA przeprowadza co roku wzajemną ocenę podmiotów zamieszczonych w wykazie zgodnie z art. 30 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

3. CCP, który przed przyjęciem przez Komisję wszystkich regulacyjnych standardów technicznych zgodnie z art. 4, 5, 8–11, 16, 18, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 46, 47, 49, 56 i 81 uzyskał w państwie członkowskim swojej siedziby zezwolenie na świadczenie usług rozliczeniowych zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego, występuje o zezwolenie na mocy art. 14 do celów niniejszego rozporządzenia w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie wszystkich regulacyjnych standardów technicznych zgodnie z art. 16, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 i 49.

CCP z siedzibą w państwie trzecim, który przed przyjęciem przez Komisję wszystkich regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w art. 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 i 49 został uznany w państwie członkowskim za podmiot mogący świadczyć usługi rozliczeniowe na mocy prawa krajowego tego państwa członkowskiego, składa wniosek o uznanie zgodnie z art. 25 do celów niniejszego rozporządzenia w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie wszystkich regulacyjnych standardów technicznych zgodnie z art. 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 i 49.

4. Do momentu wydania na mocy niniejszego rozporządzenia decyzji o wydaniu zezwolenia lub uznaniu CCP, odpowiednie przepisy krajowe dotyczące wydawania zezwoleń CCP i uznawania CCP nadal obowiązują, a CCP nadal jest nadzorowany przez właściwy organ państwa członkowskiego, w którym znajduje się jego siedziba lub w którym został uznany.

5. Jeżeli przed przyjęciem przez Komisję wszystkich regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w art. 16, 26, 29, 34, 41, 42, 45, 47 i 49, właściwy organ wydał CCP zezwolenie na rozliczanie danej klasy instrumentów pochodnych zgodnie z prawem krajowym jego państwa członkowskiego, właściwy organ tego państwa członkowskiego informuje ESMA o tym zezwoleniu w terminie jednego miesiąca od daty wejścia w życie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w art. 5 ust. 1.

Jeżeli przed przyjęciem przez Komisję wszystkich regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w art. 16, 26, 29, 34, 41, 42, 45, 47 i 49, właściwy organ uznał CCP mającego siedzibę w państwie trzecim za podmiot mogący świadczyć usługi rozliczeniowe zgodnie z prawem krajowym jego państwa członkowskiego, właściwy organ tego państwa członkowskiego informuje ESMA o tym uznaniu w terminie jednego miesiąca od daty wejścia w życie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w art. 5 ust. 1.

▼M1

▼C1

5a. Do dnia, w którym upłynie 15 miesięcy od daty wejścia w życie najnowszego z regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w art. 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 oraz 49, lub do dnia podjęcia decyzji na mocy art. 14 o udzieleniu zezwolenia danemu kontrahentowi centralnemu, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej, ten kontrahent centralny stosuje podejście określone w akapicie trzecim niniejszego artykułu.

Do dnia, w którym upłynie 15 miesięcy od daty wejścia w życie najnowszego z jedenastu regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w art. 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 oraz 49, lub do dnia podjęcia decyzji na mocy art. 25 o uznaniu danego kontrahenta centralnego — w zależności od tego, co nastąpi wcześniej — ten kontrahent centralny stosuje podejście określone w akapicie trzecim niniejszego ustępu.

Do upływu terminów określonych w akapicie pierwszym i drugim niniejszego ustępu i z zastrzeżeniem akapitu czwartego niniejszego ustępu, jeżeli kontrahent centralny nie posiada funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania ani nie dysponuje wiążącymi uzgodnieniami ze swoimi uczestnikami rozliczającymi, które umożliwiałoby wykorzystanie całości lub części początkowego depozytu zabezpieczającego otrzymanego od swoich uczestników rozliczających, tak jak gdyby były one wniesionym z góry wkładem, informacje, które zgłasza zgodnie z art. 50c ust. 1 obejmują całkowitą kwotę początkowego depozytu, jaką otrzymał od swoich uczestników rozliczających.

Terminy określone w akapicie pierwszym i drugim niniejszego ustępu mogą zostać wydłużone o sześć miesięcy zgodnie z aktem wykonawczym Komisji, przyjętym na podstawie art. 497 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

▼B

6. Repozytorium transakcji, któremu udzielono zezwolenia lub które zarejestrowano w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę, aby mogło gromadzić i przechowywać dane dotyczące instrumentów pochodnych zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego przed przyjęciem przez Komisję wszystkich regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w art. 9, 56 i 81, składa wniosek o rejestrację zgodnie z art. 55 w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie tych regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych.

Repozytorium transakcji, które ma siedzibę w państwie trzecim i któremu przed przyjęciem przez Komisję wszystkich regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w art. 9, 56 i 81, udzielono zezwolenia na gromadzenie i przechowywanie danych dotyczących instrumentów pochodnych w państwie członkowskim zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego, składa wniosek o uznanie zgodnie z art. 77 w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie tych regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych.

7. Do momentu wydania na mocy niniejszego rozporządzenia decyzji o rejestracji lub uznaniu repozytorium transakcji, odpowiednie przepisy krajowe dotyczące wydawania zezwoleń repozytoriom transakcji, oraz rejestracji i uznawania repozytoriów transakcji nadal obowiązują, a repozytorium transakcji nadal jest nadzorowane przez właściwy organ państwa członkowskiego, w którym znajduje się jego siedziba lub w którym został uznany.

8. Repozytorium transakcji, któremu udzielono zezwolenia lub które zarejestrowano w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę, aby mogło gromadzić i przechowywać dane dotyczące instrumentów pochodnych zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego

▼B

przed przyjęciem przez Komisję wszystkich regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w art. 56 i 81, może być wykorzystane w celu spełnienia wymogu zgłaszania na mocy art. 9 do momentu podjęcia decyzji o rejestracji tego repozytorium transakcji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Repozytorium transakcji, które ma siedzibę w państwie trzecim i któremu przed przyjęciem przez Komisję wszystkich regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w art. 56 i 81, udzielono zezwolenia na gromadzenie i przechowywanie danych dotyczących instrumentów pochodnych zgodnie z prawem krajowym tego państwa członkowskiego, może być wykorzystane w celu spełnienia wymogu zgłaszania na mocy art. 9 do momentu podjęcia decyzji o uznaniu tego repozytorium transakcji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

9. Bez uszczerbku dla art. 81 ust. 3 lit. f), jeżeli państwo trzecie i Unia nie zawarły umowy międzynarodowej, o której mowa w art. 75, repozytorium transakcji może udostępnić niezbędne informacje odpowiednim organom tego państwa trzeciego przez okres do dnia 17 sierpnia 2013 r., pod warunkiem że poinformuje ESMA.

Artykuł 90

Personel i zasoby ESMA

Do dnia 31 grudnia 2012 r. ESMA dokonuje oceny potrzeb odnoszących się do personelu i zasobów związanych z przejęciem przez ten organ uprawnień i obowiązków zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i przedkłada sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji.

Artykuł 91

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz naruszeń, o których mowa w art. 65 ust. 1

I. Naruszenia dotyczące wymogów organizacyjnych lub konfliktów interesów:

a) repozytorium transakcji narusza art. 78 ust. 1, jeżeli nie stosuje solidnych zasad zarządzania obejmujących jasną strukturę organizacyjną z dobrze określonymi, przejrzystymi i spójnymi obszarami odpowiedzialności oraz odpowiednie mechanizmy kontroli wewnętrznej obejmujące prawidłowe procedury administracyjne i rachunkowe, zapobiegające ujawnianiu informacji poufnych;

b) repozytorium transakcji narusza art. 78 ust. 2, jeżeli nie zapewnia lub nie stosuje utrwalonych w formie pisemnej skutecznych uzgodnień organizacyjno-administracyjnych na potrzeby wykrywania potencjalnych konfliktów interesów i radzenia sobie z nimi, w tym konfliktów interesów dotyczących jego kierownictwa, pracowników bądź jakichkolwiek osób bezpośrednio lub pośrednio powiązanych z nimi bliskimi powiązaniami;

c) repozytorium transakcji narusza art. 78 ust. 3, jeżeli nie ustanawia odpowiednich strategii i procedur zapewniających przestrzeganie wszystkich przepisów niniejszego rozporządzenia przez to repozytorium, jego kierownictwo i pracowników;

d) repozytorium transakcji narusza art. 78 ust. 4, jeżeli nie zapewnia i nie stosuje odpowiedniej struktury organizacyjnej zapewniającej ciągłość działania oraz prawidłowe funkcjonowanie repozytorium transakcji w zakresie świadczenia usług i prowadzenia działalności;

e) repozytorium transakcji narusza art. 78 ust. 5, jeżeli nie oddziela pod względem operacyjnym usług pomocniczych od funkcji centralnego prowadzenia i przechowywania ewidencji instrumentów pochodnych;

f) repozytorium transakcji narusza art. 78 ust. 6, jeżeli nie zapewnia sobie kierownictwa wyższego szczebla i członków zarządu o wystarczająco dobrej opinii i dostatecznym doświadczeniu pozwalającym na zagwarantowanie prawidłowego i ostrożnego zarządzania repozytorium transakcji;

g) repozytorium transakcji narusza art. 78 ust. 7, jeżeli nie stosuje obiektywnych, niedyskryminujących i podawanych do wiadomości publicznej wymogów w zakresie dostępu usługodawców i przedsiębiorstw podlegających obowiązkowi zgłaszania na mocy art. 9;

h) repozytorium transakcji narusza art. 78 ust. 8, jeżeli nie podaje do wiadomości publicznej cen i opłat związanych z usługami świadczonymi na mocy niniejszego rozporządzenia, nie zapewnia podmiotom dokonującym zgłoszeń odrębnego dostępu do poszczególnych usług lub nakłada ceny i opłaty niepowiązane z kosztami.

II. Naruszenia dotyczące wymogów operacyjnych:

a) repozytorium transakcji narusza art. 79 ust. 1, jeżeli nie identyfikuje źródeł ryzyka operacyjnego lub nie minimalizuje ich poprzez opracowywanie odpowiednich systemów, mechanizmów kontroli i procedur;

b) repozytorium transakcji narusza art. 79 ust. 2, jeżeli nie ustanawia, nie wprowadza ani nie stosuje odpowiedniej strategii na rzecz ciągłości działania oraz planu przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej służące utrzymaniu pełnionych funkcji, szybkiemu przywróceniu działalności i wywiązywaniu się z obowiązków repozytorium transakcji;

▼B

c) repozytorium transakcji narusza art. 80 ust. 1, jeżeli nie zapewnia poufności, integralności lub ochrony informacji otrzymanych na mocy art. 9;

d) repozytorium transakcji narusza art. 80 ust. 2, jeżeli wykorzystuje dane otrzymane na podstawie niniejszego rozporządzenia do celów handlowych bez uprzedniej zgody odnośnych kontrahentów;

e) repozytorium transakcji narusza art. 80 ust. 3, jeżeli nie rejestruje bezzwłocznie informacji otrzymanych na mocy art. 9 lub nie przechowuje ich przez co najmniej dziesięć lat po rozwiązaniu danych kontraktów lub nie stosuje punktualnych i sprawnych procedur prowadzenia ewidencji w celu dokumentowania zmian w zarejestrowanych informacjach;

f) repozytorium transakcji narusza art. 80 ust. 4, jeżeli nie oblicza pozycji w podziale na klasy instrumentów pochodnych i na podmioty dokonujące zgłoszenia w oparciu o dane dotyczące kontraktów pochodnych zgłoszonych zgodnie z art. 9;

g) repozytorium transakcji narusza art. 80 ust. 5, jeżeli nie zezwala stronom danego kontraktu na dostęp w sposób terminowy do informacji na temat tego kontraktu ani na terminowe skorygowanie tych informacji;

h) repozytorium transakcji narusza art. 80 ust. 6, jeżeli nie podejmuje wszelkich stosownych kroków zapobiegających nieuprawnionemu wykorzystywaniu informacji przechowywanych w jego systemach.

III. Naruszenia dotyczące przejrzystości i dostępności informacji:

a) repozytorium transakcji narusza art. 81 ust. 1, jeżeli nie publikuje regularnie, w łatwo dostępnej formie, pozycji zagregowanych w kontraktach zgłoszonych temu repozytorium transakcji, w podziale na klasy instrumentów pochodnych;

b) repozytorium transakcji narusza art. 81 ust. 2, jeżeli nie umożliwia organom, o których mowa w art. 81 ust. 3, bezpośredniego i natychmiastowego dostępu do szczegółowych informacji na temat kontaktów pochodnych, które są im potrzebne do wykonywania ich praw i obowiązków.

IV. Naruszenia związane z utrudnianiem działalności w zakresie nadzoru:

a) repozytorium transakcji narusza art. 61 ust. 1, jeżeli udziela niezgodnych z prawdą lub mylących informacji w odpowiedzi na zwykły wniosek ESMA o udzielenie informacji zgodnie z art. 61 ust. 2 lub w odpowiedzi na decyzję ESMA wymagającą udzielenia informacji zgodnie z art. 61 ust. 3;

b) repozytorium transakcji udziela niezgodnych z prawda lub mylących odpowiedzi na pytania zadane zgodnie z art. 62 ust. 1 lit. c);

c) repozytorium transakcji nie spełnia w odpowiednim terminie wymogów środka nadzorczego przyjętego przez ESMA zgodnie z art. 73.

▼B

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz współczynników związanych z okolicznościami obciążającymi i łagodzącymi do celów stosowania art. 65 ust. 3

Do kwot podstawowych, o których mowa w art. 65 ust. 2, stosuje się kumulatywnie następujące współczynniki:

I. Współczynniki korygujące związane z czynnikami obciążającymi:

a) jeżeli naruszenie popełniono wielokrotnie, w odniesieniu do każdego powtórzenia naruszenia stosuje się dodatkowy współczynnik równy 1,1;

b) jeżeli naruszenie trwa dłużej niż sześć miesięcy, stosuje się współczynnik równy 1,5;

c) jeżeli naruszenie ujawniło systemową słabość w organizacji repozytorium transakcji, w szczególności w zakresie jego procedur, systemów zarządzania lub środków kontroli wewnętrznej, stosuje się współczynnik w wysokości 2,2;

d) jeżeli naruszenie ma negatywny wpływ na jakość danych przechowywanych w repozytorium, stosuje się współczynnik w wysokości 1,5;

e) jeżeli naruszenia dopuszczano się umyślnie, stosuje się współczynnik równy 2;

f) jeżeli od momentu stwierdzenia naruszenia nie podjęto żadnych działań naprawczych, stosuje się współczynnik równy 1,7;

g) jeżeli kierownictwo wyższego szczebla repozytorium transakcji nie współpracowało z ESMA w trakcie dochodzeń, stosuje się współczynnik w wysokości 1,5.

II. Współczynniki korygujące związane z czynnikami łagodzącymi:

a) jeżeli naruszenie trwa krócej niż 10 dni roboczych, stosuje się współczynnik w wysokości 0,9;

b) jeżeli kierownictwo wyższego szczebla repozytorium transakcji jest w stanie wykazać, że podjęło wszystkie niezbędne działania, aby zapobiec naruszeniu, stosuje się współczynnik w wysokości 0,7;

c) jeżeli repozytorium transakcji w sposób szybki, skuteczny i pełny powiadomiło ESMA o naruszeniu, stosuje się współczynnik w wysokości 0,4;

d) jeżeli repozytorium transakcji dobrowolnie podjęło działania, aby zapewnić, że w przyszłości nie dojdzie do podobnego naruszenia, stosuje się współczynnik w wysokości 0,6.